عن الدولة الإسلامية

په اسلامي دولت د اعتراضاتو جوابونه

تأليف: الشيخ أبو أيوب خراساني حفظه الله

تعليق او مراجعه: الشيخ أبو البراء خراساني حفظه الله

سریزه

الحمد لله معز الإسلام بنصره ومذل الشرك بقهره ومصرف الأمور بأمره ومستدرج الكافرين بمكره الذي قدر الأيام دولا بعدله وجعل العاقبة للمتقين بفضله، والصلاة والسلام على من أعلى الله منار الإسلام بسيفه.

أما بعد!

د فتنو په دې دور کې چې اسلامي امت د الله عز و جل په لار کې کوم شهیدان ورکړل او کوم کړاونه او ستونزې چې دوی ورسره مخامخ دي او دا د قربانیو سلسله به تر قیامته پورې دوام لري دا ټول له دې وجې، ترڅو په ټوله نړۍ کې خلافة على منهاج النبوة قائم شي. خو هر کله چې جهاد او د امت د ټولو کوششونو نتیجه د خلافت راشده قائمېدل و، کوم چې د خلافت نه بغیر نه پوره کېږي، نه د مسلمانانو دین محفوظ دی، نه یې عزت، نه د مسلمانانو لپاره امن شته،او نه خو یې مال محفوظ دی او نه اهل، دغه ټول کارونه به د اسلامي خلافت په قیام سره تحقق مومي. طواغیت ،ظالمان، او داړه ماران به د راشده خلافت په راتلو سره له منځه ځي او په ټوله نړئ کې به د عدل نظام قائم وي.

ځکه خو عثمان رضي الله عنه داسې فرمایلې دي: الله سبحانه وتعالى چې د یو واکمن په ذریعه د اسلام کومه دفاع کوي هاغسې یې د قرآن په ذریعه نه کوي. إعلام الأنام ص٨.

دا ځکه چې نن په نړئ کې په ملیونونو مسلمانان او په ملیونونو نسخې د قرآن کریم شتون لري؛ خو د سیف او سلطې څخه پرته یې احکام نه تطبیقیږي، دغه قرآن کریم په خاورو او دوړو کې خلکو سره په کورونو کې خړپړ پروت دی، چې هېڅ عمل وربانديې نه کېږي او یواځې د مړو او دم دعاء لپاره ترې خلک استفاده کوي ته به وایې چې دا قرآن کریم د مړو لپاره نازل شوی او ژوندیو سره هېڅ تړاو نه لري، نو دا امکان نه لري چې د الله عز و جل دغه نازل کړی شوی کتاب او قانون دې بې له زور او قوت پر دغه زمکه تطبیق شي. نو قرآن او دا واکمن توره د یو بل سره څنګ په څنګ دي، چې د یو بل مرسته کوي او په دې دواړو کې چې کوم یو کې کمی راغی نو اسلام کمزوری کېږي او مسلمانان د ګڼ شمېر کړاونو او مصیبتونو سره مخ کېږي. ځکه خو رسول الله صلى الله علیه وسلم فرمایلې دي:

((**إنما الإمام جنة، يقاتل من ورائه ويتقى به**)). متفق علیه.

امام او خلیفه د یو ډال حیثیت لري چې د هغه تر شا به قتال کېدای شي او د هغه په ذریعه به د کفر او ارتداد مخنیوی کېدای شي.

عمر بن الخطاب رضي الله عنه فرمایې: **لا إسلام بلا جماعة ولا جماعة بلا إمارة ولا إمارة بلا سمع وطاعة**. إعلام الأنام ص٨.

د اسلام تحقق بې له جماعت او د جماعت تحقق بې له امارت او امارت بې له سمع او طاعت ممکن نه دی.

نو له دې وجې د دين غرض او غايه د راشده خلافت قيام دی، چې په دې سره توحيد او د دين احکام متحقق کېږي، او دتوحيد د تحقق لپاره يې خپل پېغمبران رالېږلي، مخلوقات يې پيدا کړي، چې په دغه لاره کې ډېر نفسونه ښکته پورته او شول.
خلاصه دا چې خلافت ، خليفه او دولت دا يو قوت دی او په مستقيمه توګه د توحيد د نشرواشاعت لپاره يوه ستره وسيله ده، چې په زمکه کې بندګان د الله تعالی عبادت وکړي او د نورو اديانو د ظلم څخه د اسلام عدل او د دنيا د تنګۍ نه د آخرت او جنتونو پراخوالي ته راوستل شي.

د اسلامي خلافت قائمول واجب دي

١- **دليل**: الله تعالی فرمايي :((**وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلاَئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُواْ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاء وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لاَ تَعْلَمُونَ**)).
او هغه وخت په زړه کړه چې کله ستا رب ته ويلي و ، چې زه په زمکه کې د يو خليفه پيدا کوونکی يم، هغو عرض وکړ آيا ته په ځمکه کې داسې يو څوک ټاکې، چې د هغې نظم خراب کړي او وينې توی کړي؟ ستا له حمد او ثناء سره تسبيح او ستا لپاره سپېڅلې ستاينه خو مونږ کوو ويې ويل: زه پر هغه څه پوهېږم چې تاسې پرې نه پوهېږئ .
امام قرطبي وايې: **هذه الآية أصل في نصب الإمام وخليفة يسمع له ويطاع لتجتمع به الكلمة وتنفذ به أحكام الخليفة ولا خلاف في وجوب ذلك بين الأمة ولا بين الأئمة إلا ما روي عن الأصم حيث كان عن الشريعة أصم. اهـ** تفسير القرطبي ج١ ص٣٠٢.
دا آيت اصل او دليل دی په مقررولو د امام او خليفه، چې د هغه خبره به منل کېږي او طاعت به يې کېږي، د دې لپاره چې کلمه د مسلمانانو پرې راجمع شي، احکام پرې نافذ شي او د امت په منځ کې د خلافت په وجوب کې او نه د امامانو په منځ کې اختلاف شته، مګر صرف د اصم څخه روايت کړی شوی، چې هغه د شريعت څخه کوڼ و.
٢- **دليل**: الله تعالی فرمايي: ((**إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللّهُ وَلاَ تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا**)). النساء١٠٥.
ای پېغمبره! مونږ دا کتاب په حقه ستا لوري ته درلېږلی دی تر څو هغه سمه لاره چې الله درښودلې له هغې سره سم د خلکو په منځ کې فيصله وکړې، ته د خائنانو له خوا جګړه کوونکی مه کېږه.
استدلال: الله فيصله کوونکی کتاب اوتله نازله کړې ده، چې د خلکو دنيا او ژوند پرې تول شي او رسول الله صلی الله عليه وسلم ته يې امر کړی، تر څو د خلکو تر منځ قضاء نافذه کړي، او دا کار بې له زور او واک ناشونی دی.

٣- **دليل**: انس رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ((**اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيبَةٌ، مَا أَقَامَ فيكُم كِتَابَ اللهِ**)). صحيح البخاري ومسندأحمد وصحيح الجامع٩٨٥.

خبره منئ او اطاعت کوئ اګر که په تاسو يو حبشي غلام امير کړای شي او سر يې د مميز د دانې په اندازه وي، تر څو چې يې په تاسو کې د الله کتاب نافذ کړی وي.

٤- **دليل**: ابو هريره رضي الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ((**مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصى اللهَ، وَمَنْ أَطَاعَ أَمِيرِي فَقَد أَطَاعِنِي، وَمَنْ عَصى أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي**)). صحيح البخاري٧١٣٧، مسلم٤٨٥٢.

چا چې زما اطاعت وکړ نو يقينا د الله اطاعت يې وکړ، او چا چې زما نافرماني وکړه نو يقينا د الله نافرماني يې وکړه، او چا چې زما د امير اطاعت وکړ نو يقينا زما اطاعت يې وکړ، او چا چې زما د امير نافرماني وکړه، نو يقينا د الله نافرماني يې وکړه.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **يجب أن يعرف أن ولاية أمر الناس من أعظم واجبات الدين، بل لا قيام للدين ولا للدنيا إلا بها فإن بني آدم لا تتم مصلحتهم إلا بالإجتماع لحاجة بعضهم إلى بعض، ولا بد لهم عند الإجتماع من رأس حتى قال النبي صلى الله عليه وسلم**: ((**إِذَا خَرَجَ ثَلاَثَةٌ فِى سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ**)). أبوداود، صحيح الجامع ٥٠٠.

فأوجب صلى الله عليه وسلم تأمير الواحد في الإجتماع القليل العارض في السفر تنبيها بذلك على سائر أنواع الإجتماع ولأن الله تعالى أوجب الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر ولا يتم ذلك إلا بقوة وإمارة وكذلك سائر ما أوجبه من الجهاد والعدل وإقامة الحج والجمع والأعياد ونصر المظلوم وإقامة الحدود لا تتم إلا بالقوة والإمارة ولهذا روي أن السلطان ظل الله في الأرض ويقال ستون سنة من إمام جائر أصلح من ليلة واحدة بلا سلطان. اهـ مجموع الفتاوى جـ٢٨ صـ٣٩٠.

رسول الله صلى الله عليه وسلم دا خبره واجب کړې ده، چې د خلکو ولايت د لويو واجباتو د دين څخه دی بلکې دين او دنيا نه سمېږي، مګر په خلافت سره ځکه د آدم عليه السلام د اولاد مصلحتونه نه تماميږي، مګر په اجتماع سره دا ځکه چې دوی يو بل ته اړ دي او خامخا ددوی د راجمع کېدلو لپاره دا ضروري ده چې ددوی دغه اجتماع يو امير ولري، تر دې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وايي کله چې درې کسان په سفر وځي نو يو بايد امير کړي نو رسول الله صلى الله عليه وسلم دلته امارت په دغه وړوکي واجب کړی دی چې په سفر کې عارضي هم دی، دې کې تنبيه ده چې په ټولو انواعو د اجتماع کې بايد امير وي. او بل دا چې الله تعالى امر بالمعروف او نهي عن المنكر واجب کړی دی او دا نه تماميږي، مګر په قوت او زور سره. همدارنګه ټول هغه څه چې الله تعالى واجب کړي دي لکه جهاد، عدل، حج، جُمعې، اخترونه، د مظلوم نصرت کول او د حدودو نافذول، چې دا نه پوره کېږي،

مګر په قوت او دولت سره. نو په دې اساس يو روايت کې راځي چې خليفه په زمکه کې د الله تعالی سيوری دی او په همدې توګه شپېته کاله د يو ظالم خليفه د لاندې زيات ښه دي دا چې يوه شپه بې له خليفه تېره شي.

۲- امام شوکاني رحمه الله د سفر حديث ذکر کړی، کوم چې مخکې ذکر شو بيا وايي: **وفي ذلك دليل لقول من قال: أنه يجب على المسلمين نصب الأئمة والولاة والحكام. اهـ** نيل الأوطار ج۹ ص۱۵۸.

دې حديث کې دليل دی چې پر مسلمانانو واجب دي چې خپل امامان، واليان او حکمرانان وټاکي.

۳- امام أبو المعالي الجويني رحمه الله وايي: **فنصب الإمام عند الإمكان واجب. اهـ** غياث الأمم ج۱ ص۱۵.

د امام او خليفه ټاکل چې امکان ولري فرض دي.

۴- امام الماوردي رحمه الله وايي: **الإمامة موضوعة لخلافة النبوة في حراسة الدين وسياسة الدنيا وعقدها لمن يقوم بها في الأمة واجب بالإجماع وإن شذ عنه الأصم. اهـ** الأحكام السلطانية ج۱ ص۵.

امامت وضع کړی شوی دی د نبوي خلافت د قائمېدلو په خاطر، په ساتلو د دين او د دنيا د سياست او د خليفه سره لوظ پوره کول چې څوک خليفه شي، په اجماع سره فرض دی په امت، اګر که اصم معتزلي ترې شذوذ کړی.

۵- امام القلعي رحمه الله وايي: **أجمعت الأمة قاطبة إلا من يعتد بخلافه على وجوب نصب الإمام على الإطلاق وإن اختلفوا في أوصافه وشرائطه فأقول نظام أمر الدين والدنيا مقصود ولا يحصل ذلك إلا بإمام موجود ولو لم يكن للأمة إمام قاهر لتعطلت المحاريب والمناظر وانقطعت السبل للوارد والصادر، لو خلا عصر من إمام لتعطلت فيه الأحكام وضاعت الأيتام ولم يحج بيت الحرام ولو لا الأئمة والقضاة والسلاطين والولاة لما نكحت الأيامى ولا كفلت اليتامى، لو لا السلطان لكانت الناس فوضى ولأكل بعضهم بعضا. اهـ** تهذيب الرياسة وترتيب السياسة ج۱ ص٦.

په مطلقه توګه د ټول امت د امام په ټاکلو اجماع ده، اګر که په صفاتو او شرائطو کې اختلاف لري. زه وايم د دين او دنيا نظام مقصود دی او دا کار د امام د وجود څخه پرته شونی نه دی. که د امت لپاره يو زورور امام نه وي نو مسجدونه او د دين مجلسونه به معطل شوي وای، او د تلونکو او راتلونکو لپاره به لارې هم معطل شوي وای، که زمانه د امام څخه خالي شي احکام به معطل شي، د يتيمانو حق به ضائع شي، د بيت الله حج به ونه شي، که امامان، قاضيان او نېک حکمرانان نه وای نو لونډانې ښځې به بې نکاح پاتې وای او نه به د يتيمانو کفالت شوی وای، که بادشاه نه وای نو خلک به د بې نظمۍ سره مخ وای او يو بل به يې خوړلي وای.

د اسلامي خلافت اهميت

تر ټولوی اهميت او مقصد د انسانانو د خلقت څخه دادی چې په دغه زمکه باندې د رب العالمين عبادت وکړای شي لکه څرنګه چې الله عز و جل فرمايي: ((**وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ**)). ما نه دي پيدا کړي پيريان او انسانان مګر د دې لپاره چې زما عبادت وکړي.

او د عبادت ټول انواع يا ډولونه به رب العالمين ته خاص کېږي، چې په دې کې حدود، جهاد او ټول احکام داخل دي او د دغه عباداتو په پوره توګه ترسره کول خليفه ته اړتيا لري. نو معلومه شوه چې د توحيد تحقق بې له خليفه شونی نه دی، چې د توحيد حمايت، د توحيد نشر او اشاعت و کړي، او شرعي حدود په زور او قوت سره تطبيق کړي.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **أصل ذلك أن تعلم أن جميع الولايات في الإسلام مقصودها أن يكون الدين كله لله وأن تكون كلمة الله هي العليا. اهـ** الفتاوى ج٢٨ ص٦١.

د دې اصل او قاعده دا ده چې ټول ولايات په اسلام کې د هغې مقصد دا دی چې دين ټول خالص د الله لپاره شي او د الله کلمه لوړه شي.

فائده: هر کله چې خلافت په دين کې يو عظيمه وظيفه ده، نو شريعت د دې لپاره شروط مقرر کړي چې دا شروط بايد په خليفه کې شتون ولري، چې دغه شروط په لاندې ډول دي:

د خليفة المسلمين شروط

د اسلامي دولت خليفه يا امام هغه رئيس اعلی ته ويل کېږي چې په هغه کې هغه شرطونه چې اسلامي شريعت بيان کړي دي بايد موجود وي، د دې لپاره چې د دغه لوی امانت د پورته کولو جوګه شي. چې دغه شرطونه بعضې په هر ولايت کې شرط دي لوی وي او که وړوکی او بعضې هغه دي چې په امامت عظمی پورې خاص دي، او دغه شرطونه په لاندې ډول دي:

١- شرط: **الإسلام**: چې دا شرط په هر ولايت چې وړوکی وي او که لوی واجب دی چې ډېر دلائل يې دي:

١ـ **دليل**: الله تعالی فرمايي: ((**وَلَن يَجْعَلَ اللّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلاً**)). النساء١٤١.

او هېڅکله به ونه ګرځوي الله کفارو لپاره پر مؤمنانو باندې لار (د غلبې يا حجت).

٢ـ **دليل**: الله تعالی فرمايي: ((**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَأُوْلِي الأَمْرِ مِنكُمْ**)).النساء٥٩.

اى مؤمنانو! اطاعت وکړئ د الله او اطاعت وکړئ د رسول او د خاوندانو د کارونو ستاسې (امراء او حاکمانو).

((مِنكُمْ)) دليل دى چې ولي الأمر د مسلمانانو به مسلمان وي. او نور دلائل هم شته.

امام ابن القيم رحمه الله وايي: **أجمع العلماء على أن الإمامة لا تنعقد لكافر.** أحكام أهل الذمة ج٢ ص٤١٤.

د علماؤ په دې اجماع ده چې د کافر امامت صحيح نه دى او نه منعقد کېږي.

٢- شرط: **البلوغ**: دا شرط هم په هر اسلامي ولايت کې لازم دى چې په دې اجماع ثابته ده:

امام ابن حزم رحمه الله وايي: **وجميع أهل القبلة ليس منهم أحد يجيز إمامة إمرأة ولا إمامة صبي إلا الرافضة فإنها تجيز إمامة الصغير. اهـ** الفصل في الملل والنحل ج٤ ص١١٠.

ټول اهل قبله کې داسې څوک نشته چې جائز بولي د ښځې او يا د ماشوم امامت مګر روافض (شيعه ګان) چې هغوى د ماشوم امامت جائز ګڼي.

٣- شرط: **العقل**: دا هم د بديهي شروطو څخه دى او امامت د بې عقل او ليوني نه منعقد کېږي، ځکه عقل د تدبير آله ده کله چې عقل نه وي نو تدبير ختم شو. بل دا چې بې عقل بل ته محتاج دى، چې د هغه سره په امورو کې مرسته وکړي، نو د نورو مسلمانانو امور به هغه ته څرنګه وسپارل شي.

٤- شرط: **الحرية**: دا هم ضروري شرط دى چې امام به مملوک او غلام نه وي بلکې حُر او آزاد به وي، ځکه مملوک ته د تصرف حق نشته، مګر په اذن يا اجازه د خپل سيد يا بادار نو د هغه په ځان ولايت نه وي نو څرنګه به يې ولايت په بل درست شي.

امام ابن بطال رحمه الله په دې اجماع نقل کړې ده وايي: **وأجمعت الأمة على أن الإمامة لا تكون في العبيد. اهـ** فتح الباري ج١٣ ص١٢٢.

د امت اجماع ده چې امامت به په غلامانو کې نه وي.

امام شنقيطي رحمه الله هم وايي: **لا خلاف في هذا بين العلماء.** أضواء البيان ج١ ص٥٥.

د علماؤ په منځ کې په دې مسئله کې اختلاف نشته.

خلاصه دا چې امام يا خليفه به حُر او آزاد وي، نه به حقيقي غلام وي او نه به حکمي، چې اختيار يې د بل په لاس کې وي.

او کوم حديث کې چې راغلي دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ((اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَإِنِ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيبَةٌ)). البخاري ومسلم١٨٣٤.

سمع او اطاعت كوئ اګر كه په تاسو مقرر كړى شي يو تور غلام ګويا چې سريې د وڅكې (مميز) په اندازه وي.

١- **جواب**: دا د مبالغې له وجې په اطاعت كې دا جواب امام خطابي رحمه الله كړى دى. فتح الباري ج١٣ ص١٢٢.

او دوى يې بيا يو مثال وړاندې كړى لكه چې الله تعالى فرمايي: ((**قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ**)).

٢- **جواب**: مراد په استعمال سره د حبشي غلام دا مطلب چې هغه مقرر شوى وي د امام اعظم يا خليفه له لوري په نورو ولاياتو باندې.

امام شنقيطي رحمه الله وايي: دا جواب زيات ظاهر دى چې خپله به هغه امام اعظم نه وي او دليل پرې ((**أُسْتُعْمِلَ**)) صيغه ده. أضواء البيان ج١ ص٥٦.

٣- **جواب**: اطلاق د عبد پرې سابقا شوى دى اګر چې په وخت د امامت كې هغه حر دى لكه د دې مثال دا قول د الله دى: ((**وَآتُواْ الْيَتَامَى أَمْوَالَهُمْ**)). النساء٢.

او تاسو يتيمانو ته د دوى مالونه وركړئ.

حال دا چې مال د يتيميت پر مهال نه وركول كېږي، ځكه چې هغه ماشوم دى؛ خو چې د يُتم نه ووځي او دلته د يُتم نه وتلى دى؛ خو بيا يې هم ورته يتيم ويلى دى.

٤- **جواب**: يا مراد له دې شخه متغلب دى نه د مختار، نو په دې وخت كې اطاعت واجب دى اګر چې عبد حبشي وي، چې د دې د امامت نه وتل صرف د عبديت په لحاظ جائز نه دي، چې په دې باندې بل لفظ د حديث ((**وإن تأمرعليكم**)) دلالت كوي، يعنې ده په امارت قبضه كړې وي او أهل الحل والعقد نه وي ټاكلى.

راجح مونږ ته دويم جواب ښكاري.

٥- شرط: **الذكورية**: چې امام به نارينه وي، چې په دې كې هم اختلاف نشته او په دې باندې امام ابن حزم اجماع نقل كړې ده. أضواء البيان ج١ ص٥٥ ومراتب الإجماع١٢٥.

او په صحيح البخاري كې حديث د أبو بكرة رضي الله عنه دى رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ((**لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَّوْا أَمْرَهُمُ امْرَأَةً**)). صحيح البخاري.

هېڅكله به الله تعالى هغه قوم كامياب نه كړي چې خپل كار (امامت) ښځې ته وسپاري.

او بل دا چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي، چې ښځې ناقصات العقل دي او هم ناقصات الدين دي. البخاري من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، ومسلم٦٩.

او امامت كمال رأي او تمام عقل او پوهې ته ضرورت لري.

نو همدا وجه ده چې د يوې ښځې ګواهي قبوله نه ده اګر كه دېرې وي تر څو چې ورسره سړى نه وي.

بله وجه دا ده چې امامت د مسلمانانو تقاضا د دخول او اختلاط كوي په محافلو كې.

په همدې توګه د عسكرو قيادت او نور داسې كارونه چې دا كارونه بيا پر ښځو منع دي لكه چې الله تعالى فرمايي: ((وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ)) سورة الأحزاب.

۶- شرط: **العلم**: د امام يا خليفه بل شرط دادى چې دا به عالم وي. دومره علم به لري، چې تدبير د امورو به كولاى شي په امامت كې او دې شرط ته الله تعالى د طالوت په قصه كې هم اشاره كړې ده چې كله هغوى پر طالوت اعتراض وكړ، چې طالوت سره دولت نشته، نو الله تعالى وفرمايل: ((إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ)).سورة البقرة

يقينا الله غوره كړى دى طالوت پر تاسې، په پراخى د علم او جسم سره.

البته جمهور علماء وايي چې علم به يې د اجتهاد درجې ته رسېدلى وي لكه چې امام شاطبي رحمه الله د امام اعظم په شروطو كې دا ذكر كړي دي هغه وايي: إن العلماء نقلوا الإتفاق على أن الإمامة الكبرى لا تنعقد إلا لمن نال رتبة الاجتهاد والفتوى في علوم الشرع. الإعتصام ج٢ ص١٢٦.

علماؤ اتفاق په دې نقل كړى دى چې لوى امامت (خلافت) نه منعقد كېږي، مګر د هغه چا چې د اجتهاد او د شرعي علومو د فتوى رتبې ته رسېدلى وي.

دا قول د امام شافعي، الماوردي، قاضي ابو يعلى، عبد القاهر بغدادي، القرطبي، ابن خلدون، القلقشندي رحمهم الله او نورو دى. الإمامة العظمى ص٢٤٨.

دويم قول: هغه دا دى چې اجتهاد شرط نه دى په خليفه كې او دا د بعضې أهل السنة مذهب دى، چې امام اګر چې غير مجتهد وي او دومره علم لري چې فتوى د حلالو او حرامو ولري او ذو رأي او مبصر وي نو امامت يې نافذ دى. الملل والنحل ج١ ص١٦٠.

او دا قول راجح دى.

٧- شرط:**العدالة**: عدالت د ښو اخلاقو مجموعه ده چې د تقوی ، ورع، صدق، امانت څخه عبارت دی او د ادابو رعایت او مراعات د هغه څه چې شریعت د هغه التزام ویلی دی. نو بناء پر دې د فاسق ولایت جائز نه دی.

امام قاضي عیاض رحمه الله وايي: **ولا تنعقد لفاسق إبتداء.** شرح النووي على مسلم ج١٢ ص٢٢٩.

د فاسق امامت د ابتداء څخه منعقد نه دی.

امام قرطبي رحمه الله وايي: **ولا خلاف بين الأمة في أنه لا يجوز أن تعقد الخلافة لفاسق.** الجامع لأحكام القرآن ج١ ص٢٧٠ والسياسة الشرعية لابن تيمية رحمه الله ص٢١.

د امت تر منځ په دې کې اختلاف نشته، چې د فاسق امامت دې منعقد شي.

علماؤ د دې شرط ډېر دلائل ذکر کړي دي.

١- **دليل**: الله تعالی د ابراهيم عليه السلام څخه حکايت کوي کله چې هغه ته الله سبحانه وتعالی وفرمايل: ((**إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي قَالَ لاَ يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ**)). البقرة١٢٤.

يقينا زه تا دخلکو لپاره امام ګرځوم ، وويل (ابراهيم عليه السلام): او زما د اولاد څخه هم، نو الله وفرمايل نه رسيږي زما دغه عهد او امامت ظالمانو ته.

مجاهد رحمه الله وايي: **أراد أن الظالم لا يكون إماما.** يعنې دا چې ظالم به امام نه وي. أحكام القرآن للجصاص ج١ ص٦٩.

علامه فخر الدين الرازي رحمه الله وايي: **احتج الجمهور على أن الفاسق لا يصلح أن تعقد له الإمامة بهذه الآية.** تفسير للفخر الرازي ج٤ ص٤٦.

جمهور علماؤ په دې آيت استدلال کړی دی چې د فاسق سړي امامت نه منعقد کېږي.

امام أبو بكر الجصاص رحمه الله وايي: **فثبت بدلالة هذه الآية بطلان إمامة الفاسق وأنه لا يكون خليفة. اهـ** أحكام القرآن ج١ ص٧٠.

د دې آيت په دلالت سره دا ثابته شوه چې د فاسق امامت باطل دی او هغه به خليفه نه وي.

٨- شرط: **الكفاءة النفسية**: دا هغه شرط دی چې خليفه به شجاع او جرأت مند وي په تنفيذ او تطبيق د حدودو ، په سياست به پوه، د دښمن په جهاد په اقامت د احکامو، او په تدبير د مصالحو به مهارت لري، په دې شرط د ابو ذر غفاري رضي الله عنه حديث دلالت کوي چې هغه ته رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ((**يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ فَهِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ**)) - **وفي رواية** – ((**وَلَا تَأَمَّرَنَّ عَلَى اثْنَيْنِ**)). مسلم١٨٢٥ وأحمد ج٥ ص١٧٣.

اى ابو ذر! ته يو كمزورى سړى يې، دا خلافت يو امانت دى او دا په ورځ د قيامت شرمنده ګي او پښېمانتيا ده (كه حق يې اداء نه كړې يا په كې ظلم وكړې). او په بل روايت كې دي چې: په دوه كسانو باندې امارت مه كوه.

٩- شرط: **الكفاءة الجسمية**: د دې شرط مقصد دا دى چې خليفه به سليم الأعضاء وي، ړوند به نه وي، ګونګ به نه وي، كوڼ به نه وي. چې دا ټول بيا په رأيه كې تاثير كوي، ځكه فقدان د لاسونو او پښو بيا په سرعت د حركت كې تاثير كوي، چې دې شرط ته قرآن مجيد هم د طالوت په قصه كې اشاره كړې ده. ((**إِنَّ اللّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ**)).سورة البقرة

يقينا الله غوره كړي دى طالوت پر تاسې په پراخۍ د علم او جسم سره.

د مزيد تفصيل لپاره وګورئ: أحكام السلطانية لما وردي ص١٩ مأثر الإناقة ج١ ص٣٤ ومقدمة ابن خلدون ص١٩٣

١٠- شرط: **عدم الحرص عليها**: چې د خلافت حرص به نه كوي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم دغه حرص بې له شرعي مصلحته يو شرعي تهمت ګرځولى.

١- عبد الرحمن بن سمرة رضي الله عنه وايې: ماته رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ((**يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمُرَةَ لاَ تَسْأَلِ الإِمَارَةَ، فَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وُكِلْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا**)). متفق عليه. مسلم١٦٥٢.

اى عبد الرحمن بن سمرة! د امارت سوال مه كوه، كه تاته د سوال په وجه دركړى شي، نو هغې ته وسپارل شوې او كه بې له سوال څخه دركړى شو نو مرسته به درسره وكړى شي پر هغې باندې.

٢- أبو موسى الأشعري رضي الله عنه وايې: **دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَرَجُلاَنِ مِنْ قَوْمِي، فَقَالَ أَحَدُ الرَّجُلَيْنِ: أَمِّرْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَقَالَ الآخَرُ مِثْلَهُ، فَقَالَ**: ((**إِنَّا لاَ نُوَلِّي هَذَا مَنْ سَأَلَهُ، وَلاَ مَنْ حَرَصَ عَلَيْهِ**)). متفق عليه. مسلم١٧٣٣.

زه او دوه سړي زما د قوم څخه پر رسول الله صلى الله عليه وسلم داخل شو له دوى نه يو سړي رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وويل: ما امير مقرر كړه او بل هم داسې وويل. نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: يقينا مونږ دا ولايت هغه چاته نه وركوو، چې غوغوښتنه يې كوي او نه هغه چاته چې په دې حريص وي.

٣- سفيان ثوري رحمه الله وايې: ((**إِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَحْرِصُ عَلَى أَنْ يُؤَمَّرَ فَأَخِّرْهُ**)). اهـ شرح السنة ج١٠ ص٥٨.

كله چې تايو سړى وليد چې حرص يې كولو په دې چې امير مقرر كړاى شي نو هغه وروسته كړه.

البته که يو شخص د يو معتبر شرعي مصلحت له وجې چې د دغه امارت اهل هم وي او والي مړ شي او بل څوک نه وي او ددې وېره وه، چې نشتوالی د والي د فتنې او ضياع سبب ګرځي نو ځان مخکې کولی شي نه د حرص په بنياد لکه چې يوسف عليه السلام ويلي و: ((**اجْعَلْنِي عَلَى خَزَآئِنِ الأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ**)).سورة يوسف

ای بادشاه! ما د زمکې پر خزانو مقرر کړه ځکه چې زه ښه ساتونکی او پر دې کار ښه پوه يم.

يا لکه سليمان عليه السلام چې ويلي و: ((**رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي**)).سورة ص

ای زما رب! ما ته داسې بادشاهي راکړې چې زما څخه وروسته د چاسره نه ښائيږي.

۱۱- شرط: **القرشية**: قريشيت د اهل السنة والجماعة په نزد اساسي شرط دی په امامت کې چې په دې ډېر نصوص دلالت کوي او په دې شرط د صحابه کرامو او تابعينو او د مسلمانانو دجمهورو علماؤ اجماع ده. او د دې شرط مخالفت صرف اهل البدع او خوارج او بعضې معتزله کوي.

قريش څوک دي؟ النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر.

امام ابن هشام وايې: **النضر قريش فمن كان من ولده فهو قرشي ومن لم يكن من ولده فليس بقرشي**. سيرة ابن هشام ج۱ ص۹۳.

نضر قريش دي، چې څوک د دوی اولاد وي هغه به قريشي وي او څوک چې ددوی اولاد نه وي هغه به قريشي نه وي.

د دې شرط دلائل:

د مسلمانانو جمهور علماء په دې شرط متفق دي او دا د ټلورو مذاهبو مسلک هم دی.

۱- امام احمد رحمه الله وايې: **الخلافة في قريش ما بقي اثنان ليس لأحد من الناس أن ينازعهم فيها ولا يخرج عليهم ولا نقر لغيرهم بها إلى قيام الساعة**. طبقات الحنابلة ج۱ ص۲٦ لأبي يعلى مسائل حرب ج۳ ص۹۸۰.

خلافت به په قريشو کې وي تر څو چې د دوی څخه دوه کسان پاتې وي او هېڅ يو شخص ته د خلکو دا حق نشته چې د دوی سره په دې کار کې جګړه وکړي او نه په دوی خروج وکړي او نه مونږ د قريشو نه بغير د بل چا د خلافت اقرار کوو تر قيامته پورې.

۲- امام شافعي رحمه الله هم دا خبره په خپل کتاب (الأم) کې ذکر کړې ده. وګوره الأم ج۱ ص۴۳.

۳- امام زرقان د امام ابو حنيفه رحمه الله څخه هم د دې شرط روايت کړی دی. وګوره أصول الدين ص۲۷٥ والإمامة العظمى۲٦۹.

۴- امام مالک رحمه الله وايي: **ولا يكون الإمام إلا قرشيا وغيره لا حكم له إلا أن يدعو إلى الإمام القرشي. اهـ** أحكام القرآن لابن العربي ج٤ صـ١٧٢١.

نه به وي امام مګر قريشي او د غير قريشي لپاره هېڅ حکم د خليفه کېدلو نشته، مګر که قريشي امام ته دعوت کړي.

١- **دليل**: امام بخاري رحمه الله د معاويه رضي الله عنه څخه نقل کوي او امام بخاري باب لګولی دی وايي: (باب الأمراء من قريش). امراء به د قريشو څخه وي.

معاويه رضي الله عنه وايي: ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي وايي: ((**إِنَّ هَذَا الأَمْرَ فِي قُرَيْشٍ، لاَ يُعَادِيهِمْ أَحَدٌ إِلَّا كَبَّهُ اللَّهُ فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهِ، مَا أَقَامُوا الدِّينَ**)). رواه البخاري في كتاب الأحكام، باب الأمراء من قريش ج١٣ صـ١١٤ من الفتح.

يقينا دا کار (خلافت) به په قريشو کې وي، هېڅوک به دوی سره زياتی نه کوي (د خلافت کولو) مګر دا چې الله تعالی به يې پر مخ په اور کې وغورځوي تر څو چې دغه قريشو دين قائم کړی وي.

٢- **دليل**: عبدالله بن عمر رضي الله عنه وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ((**لاَ يَزَالُ هَذَا الأَمْرُ فِي قُرَيْشٍ مَا بَقِيَ مِنْهُمُ اثْنَانِ**)). متفق عليه.

همېشه به وي دا کار (خلافت) په قريشو کې تر څو چې د دوی څخه دوه کسان هم پاتې وي.

علامه ابن حجر رحمه الله وايي: **وليس المراد حقيقة العدد، وإنما المراد به انتفاء أن يكون الأمر في غير قريش.** فتح الباري ج١٣ صـ١١٧.

د دې څخه حقيقي عدد مراد نه دی، بلکې مراد ترې انتفاء د دې خبرې ده چې دا کار (خلافت) به په غير د قريشو کې نه وي.

٣- **دليل**: ابو هريره رضي الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ((**النَّاسُ تَبَعٌ لِقُرَيْشٍ فِي هَذَا الشَّأْنِ مُسْلِمُهُمْ تَبَعٌ لِمُسْلِمِهِمْ، وَكَافِرُهُمْ تَبَعٌ لِكَافِرِهِمْ**)). متفق عليه.

خلک (عام) به تابع د قريشو وي په دې باره کې، مسلمانان به د مسلمانانو قريشو تابع وي او کافر به يې د کافرو قريشو تابع وي.

۴- **دليل**: په مسند د امام احمد رحمه الله کې راغي چې کله انصار د خليفه د اختيارولو لپاره په سقيفة د بني ساعدة کې راجمع شول، نو ابوبکر صديق رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه ورغلل، نو ابوبکرصديق رضي الله عنه هغه آياتونه او احاديث چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د انصارو باره کې ويلي و ذکر کړل بيا يې وويل: تاسو پوهيږئ چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي و چې

كه نور خلک ځان لپاره يوه وادي غوره کړي او انصار دځان لپاره بله وادي، نو زه به د انصارو سره ځم بيا يې سعد بن معاذ رضي الله عنه ته وويل چې انصارو خپل خليفه ټاکلی و. **ولقد علمت يا سعد أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال وأنت قاعد: ((قُرَيْشٌ وُلَاةُ هَذَا الْأَمْرِ فَبَرُّ النَّاسِ تَبَعٌ لِبَرِّهِمْ وَفَاجِرُهُمْ تَبَعٌ لِفَاجِرِهِمْ)). قال: فقال له سعد: صدقت، نحن الوزراء وأنتم الأمراء.** مسند أحمد ج١ ص١٩٩ ط الرسالة، رجاله ثقات رجال الشيخين وله شاهد عند البخاري٣٤٩٥ ومسلم١٨١٨ وصححه ابن حبان٦٢٦٤ أنظر الصحيحة ج٣ ص١٤٦.

او په تحقيق سره ته ښه پوهېږې ای سعد! يقينا رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل او ته ناست وې چې: قريش د دې کار (خلافت) واليان دي، نو نېک خلک د دوی د نېکو خلکو تابعدار دي او بد خلک د دوی د بدو خلکو تابعدار دي.

استدلال: دا حديث دليل دی چې غير قريشي به خلافت قريشي امام ته پرېږدي.

٥- **دليل**: انس بن مالک رضي الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ((**الْأَئِمَّةُ مِنْ قُرَيْشٍ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا وَلَكُمْ عَلَيْهِمْ حَقًّا مِثْلَ ذَلِكَ مَا إِنْ اسْتُرْحِمُوا فَرَحِمُوا وَإِنْ عَاهَدُوا وَفَوْا وَإِنْ حَكَمُوا عَدَلُوا فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْهُمْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ**)). صحيح رواه أحمد ج٣ ص١٨٣ وقال الهيثمي رجاله ثقات، مجمع الزوائد ج٥ ص١٩٥ وصححه احمد شاكر في تحقيق المسند رقم٧٦٤٠ وصححه الألباني في صحيح الجامع٢٧٥٥ أنظر الروض النضير ج٥ ص١٨.

امامان به د قريشو څخه وي، يقينا د دوی حق په تاسو شته او ستاسو حق په همدې توګه پر دوی شته ، که چېرې تاسو د دوی څخه د رحم طلب وکړئ نو دوی رحم کوي، که وعده وکړي وفاء پرې کوي، که فيصلې کوي نو د عدل فيصلې کوي، چا چې د دوی څخه دا کار ونه کړ، نو په هغه د الله تعالی او ملائکو او د ټولو خلکو لعنت دی.

٦- **دليل**: ابوبکرصديق رضي الله عنه وايي: ((**وَلَنْ يُعْرَفَ هَذَا الْأَمْرُ إِلَّا لِهَذَا الْحَيِّ مِنْ قُرَيْشٍ**)). البخاري٦٨٣٠.

او هېڅکله نه پېژندل کېږي دا کار (خلافت) مګر د دې قبيلې د قريشو لپاره.

فائده: حافظ ابن حجر رحمه الله حديث د ((**الأئمة من قريش**)) په يو جزء کې د څلوېښت صحابه کرامو څخه نقل کړی دی. الرد الشافي ص١١.

امام ابن حزم رحمه الله وايي: **وهذه الرواية: ((الأئمة من قريش)) جاءت مجيء التواتر رواها أنس بن مالك رضي الله عنه وعبدالله بن عمر بن الخطاب ومعاوية وروى جابر بن عبدالله وجابر بن سمرة وعبادة بن الصامت رضي الله عنهم معناها.** الملل والنحل ج٤ ص٨٩.

مذكوره حديث په متواتر شكل راغلى دى چې انس بن مالک، عبدالله بن عمر، معاويه، جابر بن عبدالله، جابر بن سمره او عباده بن صامت رضي الله عنهم څخه نقل دى.

د خليفه په قريشيت اجماع

ډېرو علماؤ د خليفه په قريشيت باندې اجماع نقل کړې ده.

١- امام نووي رحمه الله وايي: **هذه الأحاديث وأشباهها دليل ظاهر على أن الخلافة مختصة بقريش، لا يجوز عقدها لأحد من غيرهم وعلى هذا انعقد الإجماع في زمن الصحابة والتابعين فمن بعدهم بالأحاديث الصحيحة. اهـ** شرح النووي على صحيح مسلم ج١٢ ص٢٠٠.

دا احاديث او يا د دې په شان نور ښكاره دليل دى چې خلافت د قريشو پورې خاص دى چې پرته د قريشو نه بل هېچا ته د هغې عقد جائز نه دى او په دې باندې د صحابه كرامو او تابعينو او وروسته د هغوى څخه د صحيح احاديثو په بنياد اجماع منعقده ده.

علامه قاضي عياض وايي: **اشتراط كون الإمام قرشيا مذهب العلماء كافة وقد عدوها في مسائل الإجماع ولم ينقل عن أحد من السلف فيها خلاف وكذلك من بعدهم في جميع الأمصار – قال – ولا اعتداد بقول الخوارج ومن وافقهم من المعتزلة. اهـ** نقله عنه النووي في شرح مسلم ج١٢ ص٢٠٠ والمناوى في فيض القدير ج٣ ص١٨٩ وابن حجر في الفتح ج١٣ ص١١٩.

د امام د قريشيت شرط كېدل د ټولو علماؤ مذهب دى. علماؤ دا د اجماع د مسائلو څخه شمېرلې ده چې په سلفو كې د هېچا څخه په دې كې خلاف نقل نه دى. په همدې توګه د هغوى نه وروسته په ټولو ښارونو كې. بيا وايي: د خوارجو او د هغوى موافقينو معتزله و ته هېڅ اعتبار نشته، چې دقريشيت شرط نه مني.

٣- دا اجماع د امام د قريشيت امام الماوردي په الأحكام السلطانية ص٦، امام الإيجي په المواقف ص٣٩٨، ابن خلدون په المقدمه ص١٩٤ او امام الغزالي په فضائح الباطنية ص١٨٠ كې نقل كړې ده.

علامه السيد رشيد رضا وايي: **أما الإجماع على اشتراط القرشية فقد ثبت بالنقل والفعل، رواه ثقات المحدثين واستدل به المتكلمون وفقهاء مذاهب السنة كلهم، وجرى عليه العمل بتسليم الأنصار وإذعانهم لبني قريش، ثم إذعان السواد الأعظم من الأمة عدة قرون.اهـ** الخلافة أو الإمامة العظمى لرشيد رضا ص١٩.

هر چې اجماع په شرط كېدو د قريشيت ده، نو دا په نقل او فعل سره ثابته ده چې ثقه محدثينو روايت كړې ده او په دې سره استدلال نيولى دى متكلمينو او د اهل السنة د مذاهبو فقهاؤ ټولو او په دې باندې عمل شوي دى په غاړه اېښودلو د انصارو او تسليمدل بني قريشو ته، بيا غاړه اېښودل د لوى جماعت د امت څخه ډېرې زمانې پورې.

علامه الشهرستاني د خوارجو څخه بحث کوي وايي: **وإنما خروجهم في الزمن الأول على أمرين: أحدهما: بدعتهم في الإمامة إذ جوزوا أن تكون تلك الإمامة في غير قريش. اهـ** الملل والنحل للشهرستاني ج١ ص١١٦.

د خوارجو راوتل په لومړي وخت کې په دوه کارونو سره و، يو د دوی بدعت په امامت کې چې دوی جواز ورکړو چې غير قريشي هم خليفه کېدای شي.

علامه سيوطي رحمه الله د خپل کتاب تاريخ الخلفاء په مقدمه کې وايي: **ولم أورد أحدا من الخلفاء العبيديين لأن إمامتهم غير صحيحة لأمور منها: أنهم غير قرشيين. اهـ** تاريخ الخلفاء ج١ ص٩.

ما په دې کتاب د عبيديينو هېڅ ذکر و نه کړ، ځکه چې امامت يې صحيح نه دی او ځکه چې دوی جائز ګڼي امامت په غير د قريشو کې.

خلاصه: دغه احاديث او نصوص په دې دلالت کوی چې په يو امام کې به دغه يوولس١١ شروط موجود وي او قريشيت په کې لازمي شرط دی، نو په کوم شخص کې چې دغه شروط وموندل شول نو هغه به خليفة المسلمين وي او که نه نو هغه به نه وي ،اګر که ډېرو تنظيمونو ورسره بيعت کړی وي.

دا چې ټول مسلمانان په دې پوهيږي چې مقصد د جهاد کولو د کفارو سره اقامت او تنفيذ د دين دی او د رب العالمين د شريعت تطبيق دی او د مسلمانانو د دين حفاظت دی او د مجاهدينو جهاد کول به د يو حاکم نه د دفاع په خاطر نه وي، نه به د يو نظام په خاطر، بلکې صرف د الهي قانون څخه د دفاع په خاطر لکه چې تاسو ته معلومه ده چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم او د خلفاء راشدينو د قتال څخه مقصد او هدف صرف کفري قانون لرې کول نه و، بلکې د رب العالمين شريعت نافذول هم و. لکه څرنګه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په جزيرة العرب هر قسمه سلطه د کفارو ختمه کړه، نو په ځای يې اسلامي شريعت نافذ کړ، توحيد يې ظاهر کړ، شرک يې زائل او اډې يې ورته ړنګې کړې؛ خو هر کله چې په نن وخت کې په شام او عراق کې د اسلامي خلافت مجاهدينو د خليفة المسلمين أبو بکر البغدادي الحسيني القرشي حفظه الله په قيادت کې اسلامي قانون نافذ او د شرک او کفر اډې يې له منځه يوړې، نو د هر لوري څخه پر دوی دروغ او بهتانات ولګول شول، چې د اسلامي دولت په دې مخالفينو کې نامنهاد مسلمانان چې په اصل کې د صليبيانو او يهودو غلامان دي هم شامل دي، کتاب او سنت يې پرېښودل، د جهل او ګمراهۍ لار يې خپله کړه او اسلامي دولت ته يې د خوارجو لقب ورکړو؛ خو دغه نامنهاد ملايان او د بلعام زامن نه خو د الله تعالى د قرآن لحاظ کوي چې الله تعالى فرمايي: ((وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُواْ)) کله چې وينا کوئ نو انصاف کوئ او نه يې د تبين او تحقق په آيت عمل وکړ، چې ډېرو خلکو د دغه مخذلينو او منافقينو خبرو ته لبيک وويلو او د

أولياء الرحمن په غیبتونو يې پیل وکړ او أولیاء الشیطان ترې پاتې شول؛ خو د دغه مجاهدينو ورونو حق پر مونږ دا دی چې د هغوی څخه دفاع وکړو چې دوی اهل السنة والجماعة او ابرار دي، نه خوارج اشرار چې په دې کتاب کې به تاسو د خوارجو صفات ووینئ چې آیا دا صفات د اسلامي دولت په مجاهدينو کې شته؟

بلکې د اسلامي دولت ټول مجاهدين او امراء د خوارجو د عقائدو او صفاتو څخه براءت کوي.

او د مخالفینو نور شبهات چې په اسلامي دولت يې لري د قرآن او سنت په رڼا کې به جواب شي.

فصل

د خوارجو صفات

١- **صفت**: د مسلمانانو پر جماعت او د هغوی په نېکو خلکو خروج کول: د خوارجو یو صفت دا دی چې دوی په نېکو مسلمانانو او د هغوی په جماعت خروج کوي د مسلمانانو د جماعت څخه جدا کېږي.

حافظ ابن حجر رحمه الله وايي: **أما الخوارج فهم جمع خارجة أي طائفة وهم قوم مبتدعون سموا بذلك لخروجهم عن الدين وخروجهم على خيار المسلمين وأصل بدعتهم فيما حكاه الرافعي في الشرح الكبير أنهم خرجوا على علي رضي الله عنه.** فتح الباري ج١٢ ص٢٨٣.

خوارج جمع د خارجة ده دا یو بدعتي قوم دی. خوارج ورته ځکه وايي چې د دین څخه وتلي دي او د مسلمانانو په غوره او نېکانو خلکو خروج کوي او د دوی اصل بدعت کوم چې رافعي په شرح کبیر کې ذکر کړی دی هغه دا چې دوی په علي رضي الله عنه باندې خروج کړی و.

دا خبره أبو الحسن الأشعري رحمه الله هم کړې ده. مقالات الإسلاميين ج١ ص١٢٧.

شيخ الإسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **الخوارج الحرورية كانوا أول أهل الأهواء خروجا عن السنة والجماعة وكفروا علي بن أبي طالب وعثمان بن عفان رضي الله عنهما ومن والاهما وقتلوا علي بن أبي طالب رضي الله عنه مستحلين لقتله. اهـ** مجموع الفتاوى ج٢٨ ص٤٨٩.

حروریه خوارج لومړني خواهش پرست وو، د أهل السنة والجماعة څخه وتونکي او علي، عثمان او هغه څوک چې د دوی دوستان وو، هغوی ته یې د کفر نسبت وکړ. علي رضي الله عنه یې قتل کړ او د ده قتل یې حلال وګڼلو.

وضاحت: هر کله چې معلومه شوه چې د خوارجو صفت د علي رضي ا لله عنه قتل او هغه حلال ګڼل دي او د هغه پر خلاف طعن هم لګوي، خو برعکس د اسلامي دولت عقیده بیا د دوی پر ضد ده. اسلامي دولت دا عقیده لري چې څلور خلفاء د رسول الله صلی الله علیه وسلم زمونږ خلفاء دي، هغوی عادلان دي او دا عقیده لري چې د دوی خلافت علی منهاج النبوة و. د خلفاء راشدینو محبت او د ټولو صحابه کرامو محبت ایمان ګڼي او د دوی سره بغض او عداوت کفر او طغیان ګڼي.

نو معلومه شوه چې اسلامي دولت د خوارجو د داسې ګمراه صفاتو څخه براءت کوي.

دویم دا چې مونږ د مخالفینو نه دا پوښتنه کوو چې د خوارجو اصول خو په نېکو خلکو خروج او د مسلمانانو امامان قتلول دي او علي رضي الله عنه ته کافر وايي، نو آیا د اسلامي دولت عسکر او مجاهدین بیا څوک قتلوي؟ په چا یې خروج کړی؟ آیا مالکي او بشار، اوباما، فرانسواهولاند او نور عربي کفار د غوره خلکو څخه دي چې اسلامي دولت په هغوی خروج کړی دی؟ آیا اسلامي دولت

علي رضي الله عنه ته كله كافر ويلي دي؟ حاشا وكلا، بلكې امير المؤمنين علي رضي الله عنه خو زمونږ خليفه راشد و.

د اسلامي دولت مفتي او شيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: د اسلامي دولت لښكرو خو په طاغوتي حكمرانانو خروج كړى دى، لكه د نوري المالكي الرافضي په عراق كې، بشار الأسد النصيري په شام كې او د زمانې د ستر طاغوت امريكا پر خلاف دوى خروج كړى دى. تبصير المحاجج.

نو معلومه شوه چې د اسلامي دولت عقيده دا نه ده، چې په يو مسلمان حاكم دې دوى خروج وكړي.

الشيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: **أما نحن فلا نرى الخروج على الحاكم المسلم وإن جار وإن ظلم وإن جلد ظهورنا وأخذ أموالنا.** الكوكب الدري المنير.

مونږ چې (اسلامي دولت) يو نو مونږ پر مسلمان حاكم خروج كول جائز نه ګڼو، اګر كه ظلم كوي او يا مونږ وهي او مالونه راځني اخلي.

نو مونږ وايو چې اسلامي دولت خروج كړى خو پر چا، پر امريكا، برطانيه، فرانسه، مالكي، شيعه د صحابه كرامو دښمنان، بشار الأسد بعثي كميونيسټ، اقوام متحده (الملل الملحده)، په وضعي ديموكراسي جمهوري قوانينو يې خروج كړى دى.

٢- **صفت**: د كبيره ګناه مرتكب ته كافر ويل او د هغه دخول په جهنم كې د تل لپاره.

١- شيخ الإسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **فأصل قول الخوارج أنهم يكفرون بالذنب (غير مكفرة) ويعتقدون ذنبا ما ليس بذنب. اهـ** مجموع الفتاوى ج٢ ص٢٥٥.

د خوارجو اصل دا دى چې دوى په ګناه (غير مكفره) سره خلک كافر كوي او د هغه ګناه عقيده لري چې هغه په اصل كې ګناه نه وي.

٢- علامه ابن أبي العز الحنفي رحمه الله وايي: **يقولون نكفر المسلم بكل ذنب أو بكل ذنب كبير. اهـ** شرح الطحاوية ج١ ص٣١٦.

خوارج وايي مونږ مسلمان په هره ګناه يا په كبيره ګناه سره كافر كوو.

٣- الشيخ عبد العزيز الراجحي وايي: **فحكموا على المسلمين بأحكام الكفار فإذا زنا المسلم كفروه وإذا سرق كفروه وإذا عق والديه كفروه وإذا قطع رحمه كفروه وإذا اغتاب كفروه، كل من فعل كبيرة فهو كافر عندهم ويخلدونه في النار. اهـ** شرح كتاب الإيمان ج٦ ص١١.

نو پر مسلمانانو يې د كفارو حكم ولګولو. كله چې مسلم زنا، غلا، غيبت او يا د مور او پلار نافرماني وكړي يا خپلولي قطع كړي، نو دوى ورته كافر وايي. هر هغه چا چې كبيره ګناه وكړه، نو هغه د دوى په نزد كافر او د تل لپاره به په اور كې وي.

وضاحت: اسلامي دولت بيا د داسې عقائدو څخه بېزاره دى چې په كبيره ګناه غير مكفره مسلمان نه كافر كوي، تر څو چې د هغه نه يو ناقض نه وي صادر شوى. آيا يوه ورځ هم چېرې د اسلامي دولت نه

چا اوريدلي دي، چې دوی په کبيره ګناه ځوک کافر کړی دی؟ او چې ځوک دا وايي فعليه البينة دليل دې راوړي. که دا نه وي نو دا به بهتان او ظلم وي.

په شام او عراق کې ځومره د کبيره ګناهونو خلک اوسېږي، آيا اسلامي دولت هغوی ته کله د کفر نسبت کړی دی؟ هاتوا برهانکم إن کنتم صادقين.

اسلامي دولت چې کله د غل لاس پرې کوي، نو که هغه کافر وي بيا خو يې قتل ستاسې په وينا په کار و، معلومه شوه چې دا ټول د آل سلول او د هغوی د امير امريکا او نورو صليبي کفارو افتراءات دي.

د اسلامي دولت پخواني امير أبو عمر البغدادی تقبله الله وايي: **ولا نكفر امرءا من المسلمين صلى إلى قبلتنا بالذنوب كالزنا و شرب الخمر والسرقة ما لم يستحلها و قولنا في الإيمان وسط بين الخوارج الغالين وبين أهل الإرجاء المفرطين فمن نطق بالشهادتين و أظهر لنا الإسلام و لم يتلبس بناقض من نواقض الاسلام عاملناه معاملة المسلمين و نكل سريرته إلى الله تعالى. اهـ** هذه عقيدتنا – أنظر تأليفنا – التوضيحات الخراسانية لعقيدة الدولة الإسلامية.

مونږ هېڅ يو مسلمان چې زمونږ قبلې ته لمونځ کوي په ګناه باندې نه کافر کوو لکه: زنا، شرابخوري، غلا او داسې نور، تر ځو چې يې دا ګناه حلاله نه وي ګڼلې. د ايمان باره کې زمونږ خبره د غالي خوارجو او تفريط ښکار شوي أهل إرجاء په منځ کې ده. ځوک چې د شهادتينو ګواهي ورکړي او مونږ ته اسلام ښکاره کړي او د اسلام د نواقضو څخه کوم نواقض ونه لري مونږ د هغه سره د مسلمانانو معامله کوو او باطن يې الله تعالى ته سپارو.

د اسلامي دولت رسمي وياند أبو محمد العدناني الشامي حفظه الله وايي: **وما ندين الله به أن عموم أهل السنة في العراق والشام مسلمون.** لك الله أيتها الدولة الإسلامية.

هغه چې مونږ الله تعالى په دې ګواه کوو چې عموم اهل السنت په عراق او شام کې مسلمانان دي.

د اسلامي دولت شيخ ترکي البنعلي حفظه الله وايي: **وقد علم القاصي والداني أن أمراء الدولة الإسلامية وجنودها لا يكفرون مرتكب الكبيرة ولا يقولون بخلوده في النار ولا ينكرون الشفاعة بل رأى العالم أجمع كيف يقيمون الحد على مثل الزاني ويقيمون التعزير على مثل عاق الوالدين ولو كانوا من الخوارج لاستحلوا دماء هؤلاء إذ أن الزنا وعقوق الوالدين من الكبائر. اهـ** تبصير المحاجج ص٧ لأبي همام الأثري.

دا خبره لرې او نزدې خلك پېژني چې د اسلامي دولت اميران او د هغې لښکري د کبيره ګناه مرتکب نه کافر کوي او نه هغه همېشه په اور کې ګڼي او نه د شفاعت نه انکار کوي بلکې ټول عالم او خلکو وليدل چې اسلامي دولت څرنګه په زناکار حد نافذوي، او د مور او پلار په نافرمانۍ تعزير نافذوي، که دوی د خوارجو څخه وای، نو د دوی وينې به يې حلالې ګڼلې ځکه زنا او د مور او پلار نافرماني د لويو ګناهونو څخه ده، سوچ وکړئ.

۳- **صفت**: عامو مسلمانانو ته د کفر نسبت کول: ابن حجر العسقلاني رحمه الله وايي: **اجتمعوا على أن من لا يعتقد معتقدهم يكفر ويباح دمه وماله وأهله. اهـ** فتح الباري ج۱۲ ص۲۸٤.

د خوارجو په دې اجماع ده چې څوک د دوی په عقیده نه وي هغه کافر دی، وینه، مال او ښځه یې مباح ده.

دکتور عمر الأشقر وايي: **وقد استباحوا دماء المسلمين وأموالهم وسبوا نساءهم وزعموا أنهم وحدهم على الإيمان. اهـ** الأضواء السنية.

یقینا دغه خوارجو د مسلمانانو وینې مباحې ګرځولې دي، مالونه یې حلال ګڼي، ښځې یې وینځې ګڼي او دوی ګمان کوي چې دوی یوازې مؤمنان دي.

وضاحت: ای مسلمانه وروره: تا کله هم اورېدلي دي چې د اسلامي دولت افراد یا امیران عامو مسلمانانو ته کفار وايي؟ څوک چې دا خبره کوي دلیل به راوړي بلکې اسلامي دولت د داسې عقیدې څخه براءت کوي.

د اسلامي دولت رسمي ویاند أبو محمد العدناني حفظه الله وايي: **إن القول بأن الأصل بالناس الكفر لهو من بدع خوارج العصر وإن الدولة بريئة من هذا القول وإن من اعتقادها ومنهجها وما ندين الله به أن عموم أهل السنة في العراق والشام مسلمون لا نكفر أحدا منهم إلا من ثبتت لدينا ردته بأدلة شرعية قطعية الدلالة قطعية الثبوت. اهـ** لك الله أيتها الدولة المظلومة.

دا چې خلک وايي چې اصل په خلکو کې کفر دی د دې زمانې د خوارجو بدعي قول دی او اسلامي دولت د دې قول نه بريء دی او د اسلامي دولت عقیده او منهج دا دی، هغه چې مونږ الله ګواه کوو په دې چې عام اهل السنة چې په عراق او شام کې دي مسلمانان دي، مګر هغه څوک چې د هغه ردت مونږ ته په شرعي قطعي الدلالة او قطعي الثبوت سره معلوم شي.

نو زمونږ په نزد قاعده دا ده، چې هر هغه چا چې د شرک او بتانو (ژوندو او مړو) نه ځان وساتلو او د اسلام علامې یې ظاهرې کړې، نو په ده به د اسلام حکم کېږي، تر څو چې د ده څخه د اسلام خلاف څه ونه لیدل شي، نو هر هغه څوک چې ددې څخه پرته پرمونږ پسې څه وايي نو هغه پر مونږ بهتان او دروغ تړي.

۴- **صفت**: صحابه کرامو ته د کفر نسبت کول او د هغوی سره بغض کول: شیخ الإسلام ابن تیمیه رحمه الله وايي: **ويستحلون منه لارتداده عندهم ما لا يستحلونه من الكافر الأصلي كما قال النبي صلى الله عليه وسلم: ((يقتلون أهل الإسلام ويتركون أهل الأوثان)). ولهذا كفروا عثمان وعليا وشيعتهما وكفروا أهل الصفين – الطائفتين – في نحو ذلك من المقالات الخبيثة. اهـ** الفتاوى ج۳ ص۳٥٥.

د رسول الله صلى الله علیه وسلم د صحابه کرامو وینې دوی ځکه حلالې ګڼي، چې د دوی په نزد دوی مرتدین دي، چې اصلي کافر بیا داسې نه بولي. رسول الله صلى الله علیه وسلم د دوی په باره کې

فرمايي: اهل اسلام وژني خو بت پرست پرېږدي. له دې وجې عثمان او علي رضي الله عنهما او د هغوی ډلې او اهل صفين (چې دواړه صحابه كرام دي) دوی ته يې كفار وويل چې دا د دوی خبيث مقالات دي.

شيخ أبو بطين رحمه الله وايي: **وكفروا أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم واستحلوا قتلهم متقربين بذلك إلى الله. اهـ** رسائل وفتاوى جـ١ صـ١٧٥.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه كرام يې كافر كړل، د هغوی قتل يې حلال وګڼلو، چې دوی په خپل ګمان په دې سره الله ته ځان نږدې کوي.

شيخ دكتور ناصر العقل وايي: **والخوارج يطعنون في كثير من الصحابة كعثمان وعلي رضي الله عنهما ومعاوية وأبي موسى الأشعري وعمرو بن العاص وطلحة والزبير رضي الله عنهم وغيرهم من خيار الصحابة. اهـ** إسلامية لا وهابية جـ١ صـ٢٢٦.

خوارج په ډېرو صحابه كرامو طعن لګوي لكه عثمان، علي، معاويه، أبو موسى الأشعري، عمرو بن العاص، طلحة، زبير او نور غوره صحابه كرام رضي الله عنهم.

وضاحت: ای د عدل او انصاف خاوندانو! آيا داسې عقيده په اسلامي دولت كې موجوده ده؟ هل عندكم من علم فتخرجوه لنا إن تتبعون إلا الظن وإن أنتم إلا تخرصون.

بلكې برعكس د اسلامي دولت مجاهدين خو د صحابه كرامو د انتقام اخيستلو لپاره جهاد کوي.

خليفة المسلمين الشيخ أبو بكر البغدادي حفظه الله وايي: **وأما أنتم أيها الرافضة الحاقدون فنحن أبناء الحسن والحسين وأحفاد أبي بكر وعمر وذي النورين، نحن جدنا حيدرة الكرار أمير المؤمنين علي رضي الله عنه. اهـ** ويأبى الله إلا أن يتم نوره.

او هر چې تاسو ياست ای شيعه ګانو روافضو بغض كوونكو! نو مونږ د حسن او حسين زامن او د ابوبكر او عمر او عثمان ذو النورين لمسي يو زمونږ نيكه أمير المؤمنين علي رضي الله عنه دی.

الشيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: **فهل كفرنا صحابة رسول الله صلى الله عليه وسلم عياذا بالله، إن القاصي والداني يعلم مدى حبنا لصحابة رسولنا كيف لا وهم من اختارهم الله لصحبة خير خلقه صلى الله عليه وسلم وهم خيرة القرون المفضلة وهم المهاجرون والأنصار وأصحاب بدر والشجرة. اهـ** الكوكب الدري المنير.

آيا مونږ د رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه كرامو ته د كفر نسبت كړی دی، پناه غواړو په الله سره د داسې بهتان نه. يقينا لرې او نږدې خلک زمونږ محبت د صحابه كرامو سره پېژني، او داسې به ولې نه وي، ځكه دا هغه خلک دي چې الله د رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحبت لپاره غوره كړي وو. دوی د غوره پېړيو تر ټولو غوره خلک دي، دوی مهاجرين او انصار دي، بدريان او اهل بيعت دي، چې د شجرة الرضوان لاندې يې د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره بيعت كړی و.

٥- **صفت**: اهل ايمان وژني او بت پرستان پرېږدي: د دې صفت ذكر په حديث د أبو سعيد الخدري رضي الله عنه كې راغلى دى، **قال النبي صلى الله عليه وسلم في وصفهم:** ((**يقتلون أهل الإسلام ويدعون أهل الأوثان**)). متفق عليه.
نبي عليه الصلاة والسلام د دوى په صفت كې فرمايلي دي: مسلمانان وژني او بت پرستان پرېږدي.
وضاحت: برعكس د اسلامي دولت مجاهدين خپل بغض، عداوت د دنيا ټولو كفارو ته ظاهر كړى دى، د هغوى سره قتال كوي، د طاغوت د لښكرو سره قتال كوي، د امريكا او د هغوى د ملګرو سره په عراق كې جنګېږي، د مالكي شيعي كافر او نورو روافضو شيعه ګانو پرخلاف جهاد كوي، د بشار الأسد بعثي نصيري مرتد سره قتال كوي. كه تاسو يقين نه لرئ، نو د ټول غرب او آل سلول عرب او عجم ټول د اسلامي دولت مخالفت كوي دا صرف د اسلام په وجه. تاسو نه ګورئ چې د شپېتو څخه زيات ملكونه د اسلامي دولت پرخلاف جنګېږي .
الشيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: **أما الدولة الإسلامية فإنها لم تعلن إلا للحفاظ على دماء المسلمين ولقتال الشرك والمشركين. إن من أهم الغايات التي أعلنت لأجلها دولة الإسلام حفظ الدماء والأعراض والأموال. اهـ** تبصير المحاجج ص١٣.
هر چې اسلامي دولت دى نو دوى جهاد نه دى اعلان كړى مګر ددې لپاره چې د مسلمانانو وينې محفوظ شي د شرك او مشركينو سره قتال كوي، يقينا لوى او اهم غرض چې اسلامي دولت دهغې لپاره جنګ اعلان كړى دى، تر څو د مسلمانانو د وينو حفاظت، د هغوى د اعراضو حفاظت، د هغوى د مالونو حفاظت وشي.
د اسلامي دولت رسمي وياند أبو محمد العدناني حفظه الله وايي: اى صليبيانو تاسو د اسلامي دولت خطر وموندلو ليكن تاسو د هغوى علاج نه شئ كولاى او نه به يې وكړئ او نه يې علاج شته. دغه دولت په جنګ سره قوي كېږي او زور اخلي او په ترك سره (د كافرو په جنګ نه كولو) نور هم پراخي پيدا كوي او كه تاسو سره اوباما د اسلامي دولت د شكست خبرې كوي، نو د دې نه مخكې بوش هم دروغ ويلي و، او په يقيني توګه الله تعالى زمونږ سره د نصرت وعده كړې، نو اوس مونږ سره نصرت كړى شوى دى او زر ده چې هر ځل به الله تعالى زمونږ نصرت كوي، الله تعالى پاك ذات دى، د خپلې وعدې خلاف نه كوي. او مونږ تاسو ته د الله په اذن وعده دركوو، چې دا به ستاسو آخري حمله وي چې دا به هم ماتې سره مخامخ كېږي بإذن الله لكه چې مخكې ټولې حملې ماتې شوي دي، مګر دا ځل به مونږ ستاسې پر خلاف قتال كوو او تاسو به هېڅكله زمونږ سره بيا دقتال توان و نه لرئ، زر ده چې ستاسې روم (ايطاليا) به فتح كوو، صليب به ماتوو، ستاسو ښځې به وينځې كوو د الله تعالى په اذن، دا زمونږ سره د الله تعالى وعده ده، هغه پاك ذات دى او هغه د خپلې وعدې خلاف نه كوي. إنك ربك لبالمرصاد.

نو په دې اساس مونږ وايو چې اسلامي دولت د دې ټولو صفاتو چې مخالفين يې بيانوي پر ضد دی او هر کله چې اسلامي دولت په سختي کولو او شدت ستاسې او کافرو لخوا نه متهم دی حال داچې د خوارجو صفات خو ترک أهل الاوثان او د هغوی سره قتال نه کول دي، نو بيا څرنګه تاسو اسلامي دولت ته خوارج وايئ؟ اسلامي دولت چې تاسو ټولو وليد.

نو ای زما ساده مسلمانه وروره! اسلامي دولت مرتدين، شيعه ګان او روافض ذبح کوي چې د دغه کافرو سره د مسلمانانو پر خلاف مرسته کوي. فما لکم کيف تحکمون.

١- خليفتنا وخليفة المسلمين أبو بكر البغدادي حفظه الله وايي: **حسبنا أن الله يعلم أننا سعينا بكل صدق وإخلاص لنحمي المسلمين ونذود عن أعراضهم ونصون دماءهم فنتهم بين ليلة وضحاها أننا نكفر أهلنا في الشام معاذ الله ونستبيح دماءهم، كلا والله، حسبنا أن الله يعلم أننا حرصنا على أمن وسلامة أهلنا في الشام وأننا الوحيدون من تحمل علانية عبء مقاتلة عصابات قطاع الطرق وملاحقة اللصوص والقتلة فنتهم بين ليلة وضحاها أننا قتلة لأهلنا في الشام وأصحاب المقابر الجماعية لهم لا حول ولا قوة إلا بالله.**

حسبنا أن الله يعلم أننا ما دخلنا قرية أو حيا أو شارعا إلا وأمن فيه المسلمون على أموالهم وأنفسهم وأعراضهم وفر منهم اللصوص وقطاع الطرق والمجرمون، ونتهم بين ليلة وضحاها أننا نروع المسلمين ونستبيح حرماتهم. اهـ كلمة صوتية بعنوان والله يعلم وأنتم لا تعلمون.

دا مونږ لپاره کافي ده، چې الله تعالی پوه دی چې يقينا مونږ کوشش کوو په هر قسم صدق او اخلاص سره چې د مسلمانانو حمايت وکړو، د هغوی د اعراضو او نواميسو څخه دفاع وکړو، د هغوی وينې وساتو، نو په مونږ شپه او ورځ تهمت لګول کېږي، چې ګويا مونږ د شام ټولو مسلمانانو ته کفار وايو، پناه غواړم په الله سره او يا ګويا د هغوی وينې مباح بولو، کلا والله. دا مونږ ته کافي ده چې الله پوه دی چې مونږ حريص يو په امن او سلامتيا د شام د خلکو او مونږ يوازيني خلک يو چې ښکاره مو د قطاع الطرق د ډلو او د غلو او قاتلانو سره جنګ شروع کړی. نو په مونږ شپه او ورځ دا تهمت ولګول شو چې ګويا مونږ د شام مسلمانان وژنو او يا خلک په اجتماعي شکل په قبرونو کې ښخوو، لا حول ولا قوة إلا بالله. دا مونږ لپاره کافي ده، چې الله تعالی پوه دی چې مونږ نه داخليږو هېڅ يوې قريې او يا کلي ته او يا يوې لارې ته، مګر په هغې کې مسلمانان په امن وي، مالونه او نفسونه او نواميس يې محفوظ وي او غله ترې تښتي، په همدې توګه لاره شوکوونکي او مجرمان ترې هم تښتي او په مونږ شپه او ورځ تهمت لګول کېږي چې ګويا مونږ مسلمانان ويروو او د هغوی عزتونه مباح ګڼو.

٢- د اسلامي دولت رسمي وياند الشيخ أبو محمد العدناني حفظه الله وايي: **ولأن نقدم فتضرب أعناقنا واحدا واحدا أحب إلينا من قتل رجل مسلم قصدا فإنا والله من أجلهم نفرنا وللذود عن دماءهم وأموالهم وأعراضهم جئنا. اهـ**

دا چې مونږ مخکې کړی شو او زمونږ څېړونه يود بل پسې ووهل شي دا به مونږ لپاره غوره وي له دې څخه چې يو مسلمان قصدا قتل کړی شي، نو په الله قسم چې مونږ خو د دغه مسلمانانو له وجې راوتلي يو، د دوی د مالونو، وينو او عزت د دفاع په خاطر مونږ راغلي يو.

۶- **صفت**: د الله تعالى صفات معطل کول: امام أبو الحسن الأشعري رحمه الله وايي: **فأما التوحيد فإن قول الخوارج فيه كقول المعتزلة. اهـ** مقالات الإسلاميين ج١ ص١٢٤.

هر چې توحيد دی نو د خوارجو قول په دې کې لکه د معتزله و دی (چې انکار تري کوي).

الشيخ عبد العزيز بن محمد آل عبد اللطيف رحمه الله وايي: **والخوارج يغلب عليهم التعطيل في الصفات تأثرا بالمعتزلة. اهـ** الإباضية وهل هم خوارج ج١ ص١٤.

په خوارجو باندې د أسماء او صفاتو معطل والی غالب دی چې د معتزله و څخه متاثر دي.

وضاحت: ای د انصاف خاوندانو! د اسلامي دولت عقيده بيا داسې نه ده؟ بلکې د اسلامي دولت د اميرانو عقيده د أهل السنة والجماعة عقيده ده د رب العالمين د صفاتو په اثبات کې.او هغه څوک چې دوی ته دا نسبت کوي فعليه الدليل والبينة.

۷- **صفت**: خوارج د شفاعت نه منکرين دي: امام ابن أبي العز الحنفي وايي: **شفاعته في أهل الكبائر من أمته ممن دخل النار، فيخرجون منها وقد تواترت بهذا النوع الأحاديث وقد خفي علم ذلك على الخوارج والمعتزلة فخالفوا في ذلك جهلا منهم بصحة الأحاديث. والخوارج أنكروا شفاعة نبينا صلى الله عليه وسلم وغيره في أهل الكبائر. اهـ** شرح الطحاوية ج١ ص٢٠٩.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم شفاعت کول د لويو ګناهونو د مرتکبينو لپاره د امت خپل کوم چې اور ته ځي، نو هغوی به په دغه شفاعت سره د اور نه راوځي چې دا قسم احاديث بيا متواتر دي چې د دې علم په خوارجو او معتزله باندې پټ پاتې شوی دی، نو د دې قسم احاديثو مخالفت يې د جهل له وجې وکړو او خوارج د رسول الله صلى الله عليه وسلم او نورو (علماؤ، شهيدانو...) شفاعت څخه د اهل کبائرو په هکله منکر دي.

۲- الشيخ عبد اللطيف وايي: **المعتزلة والخوارج: فإنهم أنكروا الشفاعة لأهل الكبائر. اهـ** مصباح الظلام ج٢ ص٣٤٢.

معتزله او خوارج، دوی د اهل کبائرو د شفاعت نه منکر دي.

۳- الشيخ عبد الكريم بن صالح الحميد وايي: **فأهل السنة يقرون بهذه الشفاعة والخوارج والمعتزلة ينكرونها. اهـ** الشناعة على رد أحاديث الشفاعة ص٧.

نو أهل السنة والجماعة د شفاعت منونکي دي او خوارج او معتزله بيا د دې څخه انکار کوي.

شيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: **هل رددنا أحاديث الشفاعۃ التي نسأل الله العلي العظيم أن نكون من أهلها؟ هل قلنا بخلود أهل المعاصي في النار؟ سبحانك هذا بهتان عظيم. اهـ الكوكب الدري المنير.**
آيا مونږ د شفاعت احاديث رد كړي كوم چې د الله تعالى نه سوال كوو چې مونږ د هغې اهل وګرځوي؟ آيا مونږ مرتكب د ګناه كبيره ته د اور د همېشوالي قائل يو؟ يا الله تا لره پاكي ده، دا يو لوى بهتان او دروغ دي.

٨- **صفت**: په قيامت كې د الله تعالى د ليدلو څخه انكار كول: خوارج د دې څخه هم انكار كوي چې مؤمنان به د قيامت په ورځ د الله تعالى ديدار نه شي كولاى چې په دې كې دوى د قرآن او احاديثو څخه مخالف دي او د ايمان لار يې وركه كړې ده.

١- امام ابن أبي العز الحنفي رحمه الله وايي: **المخالف في الرؤيۃ الجهميۃ والمعتزلۃ ومن تبعهم من الخوارج والإماميۃ وقولهم باطل مردود بالكتاب والسنۃ. اهـ** شرح الطحاوية جـ١ صـ١٥٣.
د قيامت په ورځ د الله تعالى د ليدلو مخالفت جهميه، معتزله كوي چې د دوى پسې خوارج او اماميه هم روان شوي دي د دوى قول په كتاب او سنت سره مردود دى.

٢- ابن جبرين رحمه الله وايي: **المعتزلۃ والجهميۃ والخوارج ينكرون الرؤيۃ. اهـ** شرح الطحاوية لابن جبرين جـ٤ صـ١٩.
معتزله او جهميه او خوارج په قيامت كې د الله تعالى د ليدلو څخه منكر دي.

وضاحت: كه د اسلامي دولت د يو معمولي جندي او مجاهد نه پوښتنه وكړې چې ستا څه ارمان دى نو زر دى چې وبه وايي چې سوال كوم چې الله تعالى ماته خپل ديدار نصيب كړي. نو بيا څرنګه دا عقيده د اسلامي دولت شوه چې دوى خوارج دي حال داچې د الله تعالى د رؤيت څخه خوارج منكر دي.

٩- **صفت**: خوارج وايي چې قرآن مخلوق دى: إمام أبو الحسن الأشعري وايي: **والخوارج جميعا يقولون بخلق القرآن.** مقالات الإسلاميين.
ټول خوارج وايي چې قرآن مخلوق دى.

او څوک چې دا عقيده ولري نو هغه كافر دى.

سفيان بن عيينيه رحمه الله وايي: **القرآن كلام الله عز وجل ومن قال مخلوق، فهو كافر ومن شك في كفره فهو كافر. اهـ** السنة لعبد الله بن أحمد رحمه الله جـ١ صـ١١٤.
قرآن د الله تعالى كلام دى او چا چې وويل چې دا مخلوق دى نو هغه كافر دى او چا چې د دوى په كفر كې شک وكړ هغه هم كافر دى.

عبدالله بن المبارک رحمه الله وايي: **سمعت سفيان الثوري رحمه الله يقول: من زعم أن قول الله عزوجل: ((يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ))، مخلوق فهو كافر زنديق حلال الدم.** السنة لعبد الله بن أحمد ج١ ص١١٤.

ما د سفيان ثوري رحمه الله څخه اورېدلي دي، چې دغه قول د الله تعالى موسى عليه السلام ته چې: ((شان دادى چې زه الله او غالب او د حکمتونو څښتن يم))، دې قول ته چا مخلوق وويلو نو هغه کافر او زنديق دى او وينه يې حلاله ده.

د اسلامي دولت د مخالفينو نه دا پوښتنه کوو، چې اسلامي دولت خو عقيده د سلفو د کتابونو څخه زده کړې، نو آيا هغوى کله قرآن ته د مخلوق نسبت کړى؟ نو اسلامي دولت هم د داسې سلفو په شان عقيده لري تاسو د اسلامي دولت مکاتب او مدارس وګورئ چې د چا کتابونه په کې تدريس کېږي؟ د څلورو واړو امامانو، ابن تيميه، ابن حزم، ابن کثير، امام الذهبي، القرطبي، امام ابن القيم رحمهم الله اقوال د تاييد لپاره نه پېش کوي؟ آيا دوى هم خوارج دي؟

١٠- **صفت**: نصوص په خپله رايه معنى او د هغې تاويل کوي: خوارج قرآني او نبوي نصوص په خپل ګمراه فهم سره فهموي او د سلفو د صحيح تاويل څخه انحراف کوي.

١- امام ذهبي رحمه الله وايي: **الخوارج الذين أولوا القرآن برأيهم وجهلهم. اهـ** سير أعلام النبلاء ج٢ ص٥١١.

خوارج د قرآن تاويل په خپله رايه او جهل سره کوي.

ابن حجر العسقلاني رحمه الله وايي: **كانوا يتأولون القرآن على غير المراد منه ويستبدلون برأيهم. اهـ** فتح الباري ج١٢ ص٢٨٣.

خوارج قرآن په هغه معنى سره تاويل کوي چې مراد ترېنه نه وي او په خپله رايه سره د هغې معنى بدلوي.

وضاحت: هر چې اسلامي دولت دى نو دوى د داسې شنيع صفت نه بېزاره دي، بلکې دوى د قرآن او حديث فهم على فهم السلف مني او د قرآن تفسير په تاويل المأثور د خير القرون او د دين د امامانو او د سلفو علماؤ څخه کوي، لهذا د دې صفت نسبت کول دوى ته ظلم او افتراء ده.

١١- **صفت**: په خبر واحد استدلال او عمل نه کول: امام ابن عبد البر المالکي رحمه الله وايي: **أجمع أهل العلم من أهل الفقه والأثر في جميع الأمصار فيما علمت على قبول خبر الواحد العدل وإيجاب به إذا ثبت ولم ينسخه غيره من أثر أو إجماع على هذا جميع الفقهاء في كل عصر من لدن الصحابة إلى يومنا هذا إلا الخوارج وطوائف من أهل البدع. اهـ** التمهيد ج١ ص٢.

د اهل علمو چې هغه فقهاء او اهل حديث دي په ټولو ښارونو کې چې زه پوهېږم په دې اجماع ده چې خبر واحد چې ثابت وي د عادل نه هغه به قبلولى شي په هغې به عمل کېداى شي کله چې هغه ثابت وي او بل حديث يا اجماع چې د هغې ناسخ نه وي، په دې ټول فقهاء جمع دي په هره زمانه کې، د صحابه کرامو د زمانې نه تر نن زمانې پورې، مګر خوارج يوه اهل البدع ډله د دې مخالف دي.

وضاحت: كه مونږ د خليفة المسلمين أبوبكر البغدادي او د أبو محمد العدناني حفظهما الله بيانات واورو، نو وبه ګورو چې دوى په خبر واحد حديث څومره استدلالات كوي. همدارنګه د الشيخ تركي البنعلي حفظه الله مصنفات چې وګورو ، نو نوموړى هم په خبر واحد ځاى په ځاى استدلال كوي، چې دا مذهب د أهل السنة والجماعة هم دى. د دې يو مثال چې أبو محمد العدناني حفظه الله ذكر كوي چې هغه حديث د عبد الله بن عمرو رضي الله عنه دى: ((**أي المدينتنين تفتح أولا القسطنطينية أو رومية؟**)). چې دا هم خبر واحد دى، متواتر نه دى. لهذا د دې صفت نه چې خبر واحد حجت نه دى هم اسلامي دولت براءت كوي.

١٢- **صفت**: هغه احاديث رد كوي چې د دوى په ګمان د قرآن د ظاهر نه خلاف وي: شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **يرون اتباع الكتاب دون السنة التي تخالف ظاهر الكتاب. وإن كانت متواترة. اهـ** الفتاوى ج٣ ص٢٥٥.

خوارج عقيده لري چې دوى د كتاب الله تابعداري كوي نه د هغه سنتو چې د دوى په نزد د ظاهر د كتاب الله سره مخالف وي اګر كه متواتر هم وي.

او بل ځاى كې وايي: **فهم لا يرون اتباع السنة التي يظنون أنها تخالف القرآن كالرجم ونصاب السرقة وغير ذلك فضلوا. فإن الرسول صلى الله عليه وسلم أعلم بما أنزل الله عليه والله قد أنزل عليه الكتاب والحكمة. اهـ** الفتاوى ج١٣ ص٢٠٨.

دوى خوارج د سنتو او احاديثو تابعداري نه مني كوم چې د دوى ګمان دى، چې دا د قرآن مخالف دي لكه رجم د محصن زاني، د غلا نصاب (كوم چې حديث كې ذكر دى) او نور داسې، نو دوى ګمراه شول ځكه رسول الله صلى الله عليه وسلم زيات پوه دى په هغه څه چې په ده باندې الله تعالى نازل كړي دي او يقينا الله تعالى په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندې قرآن او حديث دواړه نازل كړي دي.

٣- امام شهرستاني د خوارجو تذكره كوي وايي: **إسقاط الرجم عن الزاني، إذ ليس في القرآن ذكره ورد ما زاد عليه من الحديث مطلقا. اهـ** فتح الباري ج١ ص٤٢٢، والملل والنحل ج١ ص١٢١.

د محصن زاني څخه دوى رجم لرې كوي او ساقطوي يې، ځكه چې رجم د محصن په قرآن كې نشته او هغه احاديث هم رد كوي چې مطلقا په قرآن زيات دى. (بلكې هغه جدا احكام دي لكه (د كورني خرو حرمت او داسې نور).

وضاحت: اى مسلمانانو! تاسو كله هم د اسلامي دولت د يو فرد يا امير يا جندي يا مامور نه دا خبره اورېدلې ده، دوى خو صحيح حديث هېكله نه رد كوي، بلكې هغوى پرې عمل كوي. آيا د رسول الله صلى الله عليه وسلم صحيح احاديث څوک رد كوي كله د خبر واحد په بهانه چې دا زمونږ مذهب نه دى آيا داسې خلک بيا خوارج نه شول؛ خو اسلامي دولت چې په قرآن او حديث عمل كوي بيا دوى خوارج شول؟ مالكم كيف تحكمون؟ هسې مفتر، كذاب ، د طاغوت ونډه خورملا او د طاغوت

سست شوو كتهونو ته پانې تېک وهونكي به د دې آيت لاندې رانه شي الله عز و جل فرمايي: ((**وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا**)). الأحزاب٥٨.

الشيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: **و كل من عرف أمراء وجنود الدولة الإسلامية عن كتب يعلم تمسكهم بما جاء في السنة في الصغير والكبير بدأ من سنن الاستيقاظ من النوم وانتهاء إلى الحكم والتدبير. اهـ** تبصير المحاجج ص١٠.

هر هغه څوک چې د اسلامي دولت اميران او مجاهدين پېژني د هغوى كتابونه يې ويلي وي، نو پوه به شي چې دوى په هره وړه او غټه مسئله كې په هغه څه عمل كوي، چې په سنتو كې راغلي وي تر دې چې د خوب نه پاڅيږي (هم په سنت طريقه) او تر فيصلو او انتظامي امورو پورې (ټول په احاديثو عمل كوي).

١٣- **صفت**: د محصن (واده كړي) د رجم حد باطل ګڼل: امام ابن حجر رحمه الله وايي: **وتوسعوا في معتقدهم الفاسد فأبطلوا رجم المحصن. اهـ** فتح الباري ج١٢ ص٢٨٥.

خوارجو په خپله فاسده عقيده كې پراخي وكړه چې د محصن زاني رجم يې باطل كړ.

او مخكې د امام شهرستاني قول ذكر شو چې هغه د خوارجو صفات ذكر كوي وايي: **إسقاط حد الرجم عن الزاني المحصن. اهـ** الملل والنحل ج١ ص١٢١.

خوارج د محصن زاني څخه رجم ساقطوي.

كوم حد چې الله عز و جل فرض كړى او ټولې دنيا هم وليدل چې اسلامي دولت ټول حدود نافذ كړي، تر دې چې د اسلامي دولت مخالفينو د شرعي حدودو تنفيذ وحشي او وېرونكى وبلل.

الشيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: **فيا أيها المنصفون! أنحن عطلنا حد الرجم أم أولئك الحكام الذين عطلوا الحدود بحذافيرها؟ اهـ** الكوكب الدري المنير.

اى منصفينو! آيا مونږ د رجم حد معطل كړى او كه دغه حكمرانانو چې ټول شرعي حدود يې معطل كړي؟

١٤- **صفت**: د غل څخه لاس د تخرګ نه پرې كول: امام ابن حجر رحمه الله وايي: **وقطعوا يد السارق من الإبط. اهـ** فتح الباري ج١٢ ص٢٨٥.

خوارج د غل لاس د تخرګ څخه قطع كوي.

الشيخ سليمان بن سحمان د خوارجو صفات ذكر كوي وايي: **قطع يد السارق من الإبط. اهـ** الضياء الشارق ج١ ص١٢٣.

دوى د غل لاس د تخرګ څخه پرې كوي.

وضاحت: ټولې دنیا ته معلومه ده او په ویډیوګانو کې به یې هم لیدلي وي، چې منهج د اسلامي دولت په ټولو شرعي حدودو کې قرآن او سنت دی، چې د غل لاس د مړوند څخه پرې کوي نه د تخرګ څخه.

معلومه شوه چې اسلامي دولت د داسې افتراءاتو څخه پاک دی.

۱۵- **صفت**: په موزو مسح جائز نه بولي: د خوارجو یو صفت دا دی چې دوی په موزو مسح جائز نه بولي.

امام نووي وايي: **أجمع من يعتد به في الإجماع على جواز المسح على الخفين. وإنما أنكرته الشيعة والخوارج ولا يعتد بخلافهم. اهـ** شرح صحيح مسلم ج۲ ص۱٤٦.

اجماع ده د هغه چا چې اجماع یې صحیح وي په جواز د مسح په موزو باندې او یقینا انکار کوي له دې څخه شیعه ګان او خوارج چې اود دوی اختلاف ته څه اعتبار نشته.

وضاحت: هر چې اسلامي دولت دی، نو دوی د أهل السنة والجماعة په عقیده او منهج روان دي، چې مسح على الخفين ته سنت وايي او د یو سنت څخه انکار د ټولو سنتو څخه انکار بولي.

الشيخ تركي البنعلي حفظه الله وايي: **ونحن بفضل الله نرى المسح على الخفين بل وعلى الجوربين وبل على اللفائف ونحوها. اهـ**

او مونږ د الله تعالی په فضل په موزو مسح سنت ګڼو، بلکې په جرابو هم، بلکې په پټیو باندې هم (چې په زخم لګول کیږي).

۱۶- **صفت**: په حائضه ښځه لمونځ فرض ګڼل: امام ابن حجر رحمه الله وايي: **وأوجبوا ـ الخوارج ـ الصلاة على الحائض في حال حيضها. اهـ** فتح الباري ج۱۲ ص۲۸۵.

خوارج په حائضه ښځه باندې لمونځ کول په حالت د حیض کې واجب ګڼي.

۲- الشيخ سليمان بن سحمان هم دا خبره ذکر کړې ده. الضياء الشارق ج۱ ص۱۲۳.

وضاحت: اسلامي دولت د داسې خرافاتو څخه پناه غواړي.

۱۷- **صفت**: د غیر قرشي امامت منل: امام قاضي عیاض وايي: **اشتراط كون الإمام قرشيا مذهب العلماء كافة و عدوها في مسائل الإجماع ولم ينقل عن أحد من السلف فيها خلاف وكذلك من بعدهم في جميع الأمصار ولا اعتداد بقول الخوارج و من وافقهم من المعتزلة. اهـ** فتح الباري ج۱۳ ص۱۱۹.

دا شرط چې امام (خلیفه) به قریشي وي د ټولو علماؤ مذهب دی او علماؤ دا د اجماع په مسائلو کې شمار کړې او هیڅ یو د سلفو څخه په دې کې خلاف نه دی نقل. په همدې توګه د دوی نه وروسته په ټولو ښارونو کې او د خوارجو او معتزله قول ته په دې مسئله کې کوم اعتبار نشته.

۲- دا اجماع امام نووي رحمه الله په شرح د مسلم کې هم نقل کړې وايي: **وعلى هذا انعقد الإجماع في زمن الصحابة والتابعين فمن بعدهم بالأحاديث الصحيحة. اهـ** شرح مسلم للنووي رحمه الله ج۱۲ ص۲۰۰.

او د امام په قريشيت باندې اجماع منعقد شوې ده په صحيح احاديثو کې په زمانه د صحابه کرامو او تابعينو او د هغوی څخه وروسته خلکو.

٣- دا اجماع إمام الماوردي په الأحكام السلطانية ص٦ .

٤- إمام الإيجي په المواقف ص٣٩٨ .

٥- إمام ابن خلدون په المقدمة ص١٩٤ .

٦- امام الغزالي په فضائح الباطنية ص١٨٠ کې نقل کړې ده رحمهم الله.

٧- امام محمد رشيد رضا وايې: **أما الإجماع على اشتراط القرشية فقد ثبت بالنقل والفعل رواه ثقات المحدثين واستدل به المتكلمون وفقهاء مذاهب السنة كلهم وجرى عليه العمل بتسليم الأنصار وإذعانهم لبني قريش ثم إذعان السواد الأعظم من الأمة عدة قرون.** اهـ الخلافة العظمى أو الإمامة العظمى ص١٩.

هر چې اجماع ده د خليفه په قريشيت چې خليفه به قريشي وي، نو دا په نقل او فعل سره ثابته ده، چې ثقه محدثينو روايت کړې او متکلمينو هم پرې استدلال کړی او د ټولو مذهبونو خاوندانو هم پرې استدلال کړی او په دې باندې عمل جاري شوی دی. ځکه چې انصار تسليم شول او غاړه يې قريشو ته کېښوده (کله چې انصارو د سعد بن عباده سره بيعت کړی و؛ خو چې ابوبکر صديق رضي الله عنه ورته وويل چې: **الأئمة من قريش.** نو بيا يې د هغه سره بيعت وکړ).

بيا غاړه ايښودل د لوی جماعت او سواد اعظم دې شرط ته په ډېرو زمانو کې.

٨- او دا د ټولو مذاهبو درېځ (موقف) دی. وګوره الإمامة العظمى عند أهل السنة ص٢٢٩.

وضاحت: او همدا د اسلامي دولت موقف او منهج دی چې اول يې أبو عمر البغدادي الحسيني القرشي خپل امير وټاکلو چې کله هغه شهيد شو، نو اوس يې أبوبکر البغدادي الحسيني القرشي حفظه الله خپل امير وټاکلو. چې أبوبکر البغدادي حفظه الله د علي الهادي بن محمد الجواد بن علي الرضا بن موسى الکاظم بن جعفر الصادق بن محمد الباقر بن علي زين العابدين بن الحسيني بن علي بن أبي طالب وفاطمة بنت محمد صلى الله عليه وسلم له اولاد څخه دی. تبصير المحاجج.

١٨- **صفت**: سيماهم التحليق: يعنې سر خريل يې نښه ده او دا عبادت ګڼي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د دوی د صفاتو څخه دا هم بيان کړې دي چې يو صفت يې سر خريل دي، چې دا به ضرور ګڼي.

دا هم د أبو سعيد الخدري رضي الله عنه په حديث کې راځي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ((**سيماهم التحليق**)). رواه البخاري.

د دوی (خوارجو) علامه سر خريل دي.

ابن حجر العسقلاني رحمه الله وايي: **الخوارج سيماهم التحليق وكان السلف يوفرون شعورهم لا يحلقونها وكانت طريقة الخوارج حلق جميع رؤوسهم.** اهـ فتح الباري ج٨ ص٦٨.

د خوارجو علامه سر خريل دي چې سلفو به خپل د سر او ږيرې وېښتان پرېښودل او د خوارجو طريقه تړول سر خريل و.

الشيخ عبدالعزيز بن عبد الله الراجحي وايي: **فعلامة الخوارج حلق الرأس يشددون ويتعبدون بحلق الرأس حتى يكون أبيض من شدة الحلق بالموسى. اهـ** شرح كتاب الإيمان ج٦ ص١١.

علامه د خوارجو سر خريل دي چې په دې کې به يې سختي کوله او د سر په خريلو به يې د عبادت نيت کولو، تر دې چې سر به يې د ډېر خريلو له وجې تک سپين و.

وضاحت: د اسلامي دولت مخالفين او موافقين تړول ګوري چې د اسلامي دولت مجاهدين تړول د لويو وېښتانو خاوندان دي تر دې چې مخالفين په دوی عيب لګوي چې دومره وېښتان لکه د ښځو.

د الشيخ أبو محمد العدناني حفظه الله او د الشيخ تركي البنعلي حفظه الله او د اسلامي دولت د نورو مشائخو وېښتان تاسو مشاهده کولای شئ. نو ای آل سلول! ای د بلعام بچو! ای د امريکې او آی ايس آی تالي ځټو! تاسو بيا څرنګه د اسلامي دولت مجاهدينو ته خوارج وايئ؟

١٩- **صفت**: خوارج خپل مخالفين مباح الدم ګڼي او هغوی ته د کفر نسبت کوي: شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **ويكفرون من خالفهم ويستحلون منه لارتداده عندهم. اهـ** الفتاوی ج٣ ص٣٥٥.

خوارج هغه څوک تکفيروي، چې د دوی مخالف وي او دوی د خپلو مخالفينو وينې حلالې ګڼي له وجې د ارتداد د دوی په نزد.

ابن حجر رحمه الله وايي: **اجتمعوا على أن من لا يعتقد معتقدهم بكفر ويباح دمه وماله وأهله. اهـ** فتح الباري ج١٢ ص٢٨٤.

خوارج په دې خبره متفق دي چې څوک د دوی په شان عقيده د کفر د مخالفينو ونه لري نو وينه او مال يې مباح او ښځې يې وينځې (کنيزې) دي.

وضاحت: د انصاف خاوندان په دې پوهېږي چې د دې عقيدې نه اسلامي دولت براءت کوي.

١- د اسلامي دولت پخوانی امير أبو عمر البغدادي القرشي رحمه الله وايي: **رمانا الناس بأكاذيب كثيرة لا أصل لها في عقيدتنا فادعوا أننا نكفر عوام المسلمين و نستحل دماءهم و أموالهم و نجبر الناس على الدخول في دولتنا بالسيف. اهـ** كلمة صوتية بعنوان هذه عقيدتنا.

خلکو زمونږ په باره کې ډېر بې ځايه او غلط تبليغات شروع کړي، چې زمونږ د عقيدې او عمل سره هېڅ تړاو نه لري. زمونږ په باره کې غلط تاثر ورکول کېږي چې ګويا مونږ عامو مسلمانانو ته کافر وايو او د هغوی نفس او مال حلال ګڼو او د توري په زور خلک خپل حکومت کې داخلوو.

٢- د اسلامي دولت وياند الشيخ أبو محمد العدناني حفظه الله وايي: **إن القول بأن الأصل بالناس الكفر لهو من بدع خوارج العصر وإن الدولة بريئة من هذا القول. اهـ**

دا قول چې اصل په خلکو کې به کفر وي د دې زمانې د خوارجو د بدعاتو څخه دی او يقينا دولت د دې قول نه براءت کوي.

٣- د اسلامي دولت د شرعي كميتې په بيان كې راغلي دي: **ومن ذلك أننا لا ننزل على جماعة من الجماعات ولا فرد من الأفراد حكما من الأحكام المناقضة لما ثبت له من أصل الإسلام حتى يثبت تلبسه بما ينقض ذلك الأصل وفقا للضوابط الشرعية. فالأصل عندنا فيمن اجتنب الشرك والأوثان وأظهر شعائر الإسلام أن يحكم له به ما لم يظهر لنا من حاله خلاف ذلك؟ فمن ادعى علينا غير هذا فقد بهتنا ورمانا بما ليس فينا. اهـ**

او ددې څخه دا هم دي چې مونږ په هېڅ يو جماعت د جماعاتو څخه يا يو فرد د افرادو څخه مناقض حكم نه لګوو، چې د دغه جماعت يا فرد اصل اسلام ثابت وي، تر څو چې د هغه د اسلام سره يو ناقض نه وي ګډوډ شوی د شرعي ضوابطو پر اساس.

٢٠- **صفت**: په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندې د ظلم جواز: يعني دوی په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندې دا هم جائز ګڼي، چې هغه د ظلم مرتكب كېږي نعوذ بالله من ذلك.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **والخوارج جوزوا على الرسول صلى الله عليه وسلم نفسه أن يجور ويضل في سنته ولم يوجبوا طاعته ومتابعته وإنما صدقوه فيما بلغه من القرآن دون ما شرعه من السنة التي تخالف – بزعمهم – ظاهر القرآن. اهـ** الفتاوى ج١٩ ص٧٣.

خوارج په رسول الله صلى الله عليه وسلم د ظلم د جواز قائلين دي، او وايي چې هغه په خپله طريقه كې بې لارې كېږي او د هغه اطاعت او تابعداري واجب نه بولي، بلكې د رسول الله صلى الله عليه وسلم صرف د قرآن پورې محدود اطاعت كوي، نه هغه چې هغه كوم سنت او احاديث بيان كړي او هغه د دوی په ګمان د قرآن د ظاهر څخه خلاف دي.

وضاحت: اسلامي دولت د هر ظلم خلاف جهاد پيل كړی او دا عقيده لري چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د ظلم د ختمېدلو لپاره الله تعالى رالېږلی دی او هغه ته د ظلم نسبت كول كفر او قائل يې كافر او واجب القتل ګڼي.

٢١- **صفت**: غالي خوارج بيا د پېنځه لمونځونو څخه انكار كوي: ابن حجر العسقلاني رحمه الله وايي: **إن منهم من غلا في معتقدهم الفاسد فأنكر الصلوات الخمس وقال الواجب صلاة بالغداة وصلاة بالعشى. اهـ** فتح الباري ج١٢ ص٢٨٥.

بعضې د خوارجو نه ډېر زياتی كوونكي دي ،چې وايي پېنځه لمونځونه فرض نه دي، بلكې واجب صرف د سهار او ماسختن لمونځ دی.

وضاحت: ای مسلمانانو! دا چېرته د اسلامي دولت عقيده كيدای شي؟ فاعتبروا يا أولي الأبصار!

٢٢- **صفت**: د وربرې، لمسۍ او د خورزې د نكاح جواز: ابن حجر العسقلاني رحمه الله وايي: **ومنهم من جوز نكاح بنت الابن وبنت الأخ والأخت. اهـ** فتح الباري ج١٢ ص٢٨٥.

بعضې د دې خوارجو څخه د لمسۍ، وربرې او خورزې نكاح جائز ګڼي.

وضاحت: آيا دا صريح كفر نه دی؟ آيا دا د مسلمانانو عقيده ده؟ او په خاصه توګه بيا د هغه أولياء الرحمن چې د أولياء الشيطان سره په جهاد کې شپه او ورځ ځانونه قربانوي.

۲۳- **صفت**: د قبر د عذاب څخه انکار کول: أبو الحسن الأشعري رحمه الله وايي: **والخوارج لا يقولون بعذاب القبر ولا ترى أن أحدا يعذب في قبره. اهـ** مقالات الإسلاميين جـ۱ صـ۱۲۷.

خوارج د قبر د عذاب څخه منکر دي او دا نه مني چې څوک دې په قبر کې معذب کړی شي.

وضاحت: د دې عقيدې نه الحمد لله اسلامي دولت براءت کوي.

۲۴- **صفت**: په هره مياشت کې حج فرض ګڼل: امام ابن حزم رحمه الله وايي: **ويرون الحج في جميع شهور السنة.** الملل والنحل لابن حزم جـ٤ صـ١٤٤.

دوی په ټولو مياشتو کې حج فرض ګڼي.

۲۵- **صفت**: د کب يا ماهي خوراک حرام ګڼي، تر څو چې لکه د نورو حيواناتو په شان ذبح نه شي.

امام ابن حزم رحمه الله وايي: **ويحرمون أكل السمك حتى يذبح.** الفصل في الملل والنحل جـ٤ صـ١٤٤.

دوی د ماهي خوراک حرام ګڼي چې تر څو هغه ذبح شوی نه وي.

۲۶- **صفت**: د مجوسو څخه جزيه نه اخيستل:

امام ابن حزم رحمه الله وايي: **ولا يرون أخذ الجزية عن المجوس. اهـ** الفصل في الملل والنحل جـ٤ صـ١٤٤.

دوی د مجوسو څخه جزيه اخيستل جائز نه ګڼي.

وضاحت: الحمد لله اسلامي دولت په عراق او شام کې د مجوسو نه جزيه هم واخيسته او چا چې نه ورکوله او اسلام يې هم نه قبلولو هغه يې قتل کړل چې ټولې دنيا دا مشاهده کړه.

۲۷- **صفت**: په زړه کې کافر ته مسلمان ويل: امام ابن حزم رحمه الله وايي: **وقالت الفضيلية من الصفرية: من قال لا إله إلا الله محمد رسول الله بلسانه ولم يعتقد ذلك بقلبه بل اعتقد الكفر أو الدهرية أو اليهودية أو النصرانية فهو مسلم عند الله مؤمن ولا يضره إذا قال الحق بلسانه ما اعتقد بقلبه. اهـ** الفصل في الملل والنحل جـ٤ صـ١٤٤.

فضيلية خوارج بيا وايي: چا چې په ژبه لا إله إلا لله محمد رسول الله وويل او په زړه کې يې د دې عقيده نه درلوده، بلکې په زړه کې دا کافر، دهري، يهودي او يا نصراني و، نو دا د الله په نزد مسلم او مؤمن دی چې د زړه عقيده ورته هيڅ ضرر نه شي رسولی چې کله په ژبه حق وايي.

۲۸- **صفت**: د خوارجو اهل کبائر مسلمانان او د نورو کفار دي:

ابن حزم رحمه الله وايي: **وقالوا أصحاب الكبائر منهم ليسوا كفارا وأصحاب الكبائر من غيرهم كفار. اهـ** الفصل في الملل والنحل جـ٤ صـ١٤٤.

د خوارجو کبيره ګناه کوونکي کافر نه دي؛ خو چې بل چا ګناه کبيره وکړه هغه کافر دی.

۲۹- **صفت**: جهنميان به په نعتمونو کې وي:

امام ابن حزم رحمه الله وايي: **ويقولون إن أهل النار في النار في لذة نعيم وأهل الجنة كذلك. اهـ**
الفصل في الملل والنحل جـ٤ صـ١٤٤.

دوی وايي چې جهنميان به په جهنم کې په مزو او نعمتونو کې وي او په همدې توګه جنتيان هم.

۳۰- **صفت**: د عيدينو (اخترونو) په خطبو کافر کېدل:

ابن حزم رحمه الله وايي: **ويكفرون من خطب في الفطر والأضحى. اهـ** الفصل في الملل والنحل جـ٤ صـ١٤٤.

دوی هغه چاته کافر وايي چې په عيدينو (اخترونو) کې چا تقرير وکړ.

وضاحت: د مذکوره عقائدو نه الحمد لله اسلامي دولت بالکل براءت کوي او هغه څوک چې دوی ته دا عقائد منسوبوي مفتر کذاب او د اسلام دښمن دی.

دا چې اسلامي دولت او د هغې لښکرې حق پرست او د حق غوښتونکي دي او همېشه لپاره حق پرست په مسلمانانو کې مسافرين وي، نو اوس دا ذکر کوو، چې د اهل حق عداوت او د هغوی سره د خلکو بغض او دښمني کول پخوانۍ طريقه ده.

فصل

د اهل حق غربت او يوازې والی او د هغوی سره دښمني

دا يو معلوم حقيقت دی چې په هره زمانه کې د اهل ايمان دښمنان د هغوی پسې راوځي چې اهل حق په ډېرو قبيحو القابو مسمی کوي چې هېڅ ثبوت او برهان ورسره په دې اړه نه وي سوا د افتراء او بهتان. الله عز و جل فرمايي: ((**يُرِيدُونَ أَن يُطْفِؤُواْ نُورَ اللّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ**)). التوبة٣٢.

دوی غواړي چې د الله نور په خپلو خُلو سره مړ کړي.

د همېشه لپاره د اهل حق او اهل ايمان پر خلاف خلک ددښمنۍ، عداوت او بغض ځخه کار اخلي، الله عز و جل فرمايي: ((**وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا**)). الفرقان٣١.

او په همدې توګه ګرځولی دی مونږ د هر نبي لپاره دښمن د مجرمينو ځخه او کافي دی رب ستا هدايت کوونکی او نصرت کوونکی.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم سيرت او د نورو انبياؤ سيرت، نو دا خبره به ورته واضحه شي.

أم المؤمنين خديجة الكبرى رضي الله عنها چې کله ورقة بن نوفل د رسول الله صلى الله عليه وسلم د وحي ځخه خبر کړ، نو هغه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وويل: چې ای وراره! ته څه وينې؟ نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ورقة بن نوفل د هغه څه نه خبر کړ، چې ليدلي يې و نو ورقة بن نوفل وويل: دا خو هغه ملک دی چې الله موسی عليه السلام ته رالېږلی و، های کاش که زه ځوان وای په دغه وخت کې های کاش که زه ژوندی وای: **إذ يخرجك قومك! فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((أو مخرجي هم؟)) قال: نعم، لم يأت رجل قط بمثل ما جئت به إلا عودي. اهـ** صحيح البخاري٣ ومسلم٢٥٢.

ورقه بن نوفل وويل: کاش چې په هغه وخت کې زه ژوندی وای، چې کله تا خپل قوم وباسي (د خپل کور کلي ځخه) نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: آيا دوی به ما وباسي؟ ورقه بن نوفل وويل: هو، راتګ نه دی کړی هېڅ يو تن په مثل د هغه څه چې تا پرې راتګ کړی دی، مګر د هغه سره دښمني کړی شوې ده.

نو هر کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دا حال معائنه او مشاهده کړ، نو د اسلام صفت يې غريب (نا اشنا) سره ورکړ. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ((**بدأ الإسلام غريبا وسيعود غريبا كما بدأ غريبا، فطوبى للغرباء**)). اهـ صحيح مسلم٢٣٢.

اسلام په لومړي سر کې هم نا آشنا و او زر دی چې همداسې به نا آشنا وي په آخر وخت کې لکه چې په اول وخت کې و، نو خوشحالي ده د غرباؤ (اهل حق) لپاره.

امام اوزاعي رحمه الله په شرح د دې حديث کې وايي: **أما إنه ما يذهب الإسلام، ولكن يذهب أهل السنة حتى ما يبقى في البلد منهم إلا رجل واحد. اهـ** كشف الكربة في وصف أهل الغربة صـ٣٧.

د حديث دا معنی نه ده چې ګويا اسلام به ختم شي لېکن أهل السنة (اهل حق) به لاړ شي تر دې چې په يو ښار کې به د أهل السنة څخه پاتې نه شي مګر يو کس.

فائده: د اسلامي دولت مخالفينو ته مونږ دا وايو چې که اسلامي دولت ستاسو په نظر لږه فرقه وي؛ خو د رسول الله صلی الله عليه وسلم په نزد لوی جماعت دی، ځکه چې دوی په حق ولاړ دي د حق لپاره قتال کوي.

٢- عبد الله بن مسعود رضي الله عنه وايي: **يأتي على الناس زمان، يكون المؤمن فيه أذل من الأمة وإنما ذل المؤمن آخر الزمان لغربته بين أهل الفساد من أهل الشبهات والشهوات فكلهم يكرهه ويؤذيه لمخالفة طريقته طريقتهم ومقصوده لمقصودهم ومباينته لما هم عليه. اهـ** كشف الكربة في وصف أهل الغربة صـ٣٧ لابن رجب رحمه الله.

په خلکو به داسې يوه زمانه راشي چې مؤمن به په هغې کې د وينځې نه هم ذليل وي او مؤمن به په آخره زمانه کې ځکه ذليل وي، چې هغه به د مفسدينو په منځ کې چې أهل شبهات او شهوات دي يوازې وي، نو ټول مفسدين به هغه بد ګڼي هغه ته به تکليف رسوي له دې وجې، چې د هغه لاره به د هغوی د لارې څخه مخالفه وي، د هغه مقصد به د دوی د مقصود څخه مخالف وي او دغه سړی به د هغه څه نه قطع تعلق کوي، چې هغوی يې کوي.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **كذلك بدأ غريبا ولم يزل يقوي حتى انتشر فهكذا يتغرب في كثير من الأمكنة والأزمنة ثم يظهر حتى يقيمه الله عزوجل، وفي السنن: أن الله يبعث لهذه الأمة في رأس كل مائة سنة من يجدد لها دينها. والتجديد إنما يكون بعد الدروس وذلك هو غربة الإسلام وهذا الحديث يفيد المسلم أنه لا يغتم بقلة من يعرف حقيقة الإسلام ولا يضيق صدره بذلك ولا يكون في شك من دين الإسلام كما كان الأمر حين بدأ. اهـ** الفتاوى جـ١٨ صـ٢٩٧.

په همدې توګه اسلام په شروع کې نا آشنا و او همداسې د قوت په لور روان و تر دې، چې نشر شو همداشان به اسلام په ډېرو ځايونو او زمانو کې نا آشنا وي بيا به يې الله ښکاره کړي تر دې چې الله عز و جل يې مضبوط کړي.

او سنن کې حديث دی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: ((یقینا الله به رالېږي دي امت ته د هر سلو کالو په سر کې هغه څوک چې دين ورته نوی کړي)).
او نوی والی نه وي مګر وروسته د خړپړکېدو څخه. او دې ته د اسلام نا آشنا والی وایي دا حدیث یو مسلمان ته دا فائده ورکوي، چې د هغه چا په لړوالي به نه خفه کېږي چې اسلام پېژني او نه به خپله سینه تنګوي په دې سره او نه به د اسلام دین کې شک کوي لکه چې په شروع د اسلام کې داسې و.
امام شاطبي رحمه الله وايي: **وهذه سنة الله في الخلق: أن أهل الحق في جنب أهل الباطل قليل لقوله تعالى**: ((**وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ**)). يوسف١٠٣.
وقوله تعالى: ((**وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ**)). سبأ١٣.
ولينجز الله ما وعد به نبيه صلى الله عليه وسلم من عود وصف الغربة إليه لا تكون إلا مع فقد الأهل أو قلتهم وذلك حين يصير المعروف منكرا والمنكر معروفا وتصير السنة بدعة والبدعة سنة، فيقام على أهل السنة بالتثريب والتعنيف بل لا بد أن تثبت جماعة أهل السنة حتى يأتي أمر الله. غير أنهم لكثرة ما تناوشهم الفرق الضالة وتناصبهم العداوة والبغضاء استدعاء لموافقتهم، لا يزالون في جهاد ونزاع ومدافعة وقراع آناء الليل والنهار وبذلك يضاعف الله لهم الأجر الجزيل ويثيبهم الثواب العظيم. اهـ الإعتصام جـ١ صـ١٨.
د الله تعالی په خپل مخلوق کې دا طریقه ده چې اهل حق د اهل باطل مقابل کې لږ وي لکه چې الله تعالی فرمایي: نه دي ډېر خلک مؤمنان اګر که ته حرص د هغوی په ایمان کوې.
او بل ځای کې وایي: او ډېر کم زما د بندګانو څخه شکر کوونکي دي.
او دا د دې لپاره چې الله تعالی هغه وعده پوره کړي چې د خپل نبي علیه السلام سره یې کړې ده، چې دا به نا آشنا حالت ته رسېږي او دغه غربت او نا آشناوالی نه دی، مګر دا چې اهل حق ورک شي یا کم شي او دا په هغه وخت کې چې نېک کار بد وګرځي او بد نېک، سنت بدعت او بدعت سنت وګرځي نو په اهل سنت باندې به له هرې خوا څخه د بدو خبرو حملې شروع شي، بلکې لا بدې ده چې د اهل سنت ډله کلکه شي، تر دې چې قیامت راشي مګر د دوی سره به هغه ګمراه ډلې دښمني او بغض پیل کړي، چې دوی د هغوی سره موافق شي، نو له دې وجې به اهل سنت همېشه د دوی سره په جهاد جګړو ټکولو او دفاع کې وي، شپه او ورځ، د همدې له وجې به الله دوی ته اجر دوه چنده کړي او لوی ثواب به ورته ورکړي.

فائده: د سلفو د مذکوره اقوالو څخه دا معلومه شوه چې **اهل** حق همېشه د ګمراه ډلو لخوا متهم وي، د هغوی **خلاف** وي، او **اهل** حق لږ وي، **اهل** باطل ډېر وي لکه چې نن ټوله اسلامي او کفري نړۍ د اسلامي دولت په مخالفت کې لګیا دي؛ خو کاروان روان دی او سپي غاپي. والله متم نوره ولو کره الکافرون.

فصل

اهل حق او نېکانو خلکو ته د ښخوا راهیسې د خوارجو او اشرارو نسبت کړی شوی دی

په هر زمانه کې اهل حقو ته د خوارجو نسبت کړی شوی دی. په خاصه توګه هغه کسانو ته چې د کفر، شرک او او ارتداد په مقابل کې په کتاب الله چې هادي دی او په توره چې د هغې نصرت کوي مبارزه کوي.

اهل باطل په هر دور کې کوشش کوي، چې حق دې په یو ګوټ کې وي لکه چې نن مرتدین او کفار اسلام د مسجد پورې منحصروی، او هر کله چې اهل حق کوشش کوي چې خلافت علی منهاج النبوة په معاشره کې قائم شي، نو په دغه وخت کې بیا پر اهل حق مؤاخذات او اعتراضات شروع شي.

که مونږ د رسول الله صلی الله علیه وسلم سیرت ته وګورو نو معلومه به شي، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د رسالت څخه مخکې نه ورسره چا دښمني کوله نه شړل شوی و نه محاصره شوی و. ځکه چې هغه خپل عبادت کولو او قوم ته یې د عقیدې دعوت او یا قانون نه و پېش کړی؛ خو هر کله چې هغه د وحي د نزول څخه وروسته قوم ته دا خبره وکړه: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ! قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تُفْلِحُوا)).

ای خلکو تاسو کلمه طیبه وو ایئ نو کامیاب به شئ.

نو په دې کلمې سره د هغوی د بتانو عبادت رد او د هغوی د بتانو او عبادت نه براءت و او نور باطل معبودان، چې شرک ختم شي او خلک توحید ومني نو دغه وخت کې دښمني، بغض، عداوت او شړل پیل شو، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او دهغه د صحابه کرامو سره قتال شروع شو.

نن چې مونږ د دې معاشرې واقعیت ته وګورو نو عداوت او بغض د یوې معلومې او په حق ولاړې طائفې سره کېږي، د هغه طائفې سره چې کتاب هادي او سیف یې ناصر ګڼي، الهي قانون نافذوي، وضعي او کفري قانون ختموي او د نبوي خلافت په طرز او طریقه خلافت غواړي، نو بیا دښمني ګوره لکه چې نن د اسلامي دولت سره کفارو او مرتدینو، روافضو شیعه ګانو او آل سلول او د کتاب او سنت نامنهاد داعیان د دوی سره د دښمنۍ اعلان کړی دی. که اسلام صرف لمونځ وغیره کول وي نو امریکا او نور اتحادیان یې ولې عامو مسلمانانو ته څه نه وایي؟

معلومه شوه چې دوی ته صرف د لمونځ، روژې اسلام قبول دی نه د قانون او قتال اسلام؛ خو بوندی بې پښو بې لاسو او بې سره اسلام خو د الله په وړاندې قابل د قبول نه دی.

سلف صالحينو ته خوارج ويل شوي دي

۱- امام احمد: د أهل السنة والجماعة امام، امام احمد بن حنبل چې کله هغه په مسئله د خلق القرآن کې محبس ته لاړ او تعذيب ورکړی شو، د مامون رشيد او د معتصم په زمانه کې په دورو ووهل شو او د واثق په زمانه کې پټ شو، ځکه چې هغه د حق څخه بل خواته نه تللو او هغه کفر يې غوره نه کړ، چې د هغه قوم پرې مبتلاء و، قرآن مخلوق يې مخلوق ګڼلو. نو امام احمد رحمه الله فتوی ورکړه چې هر څوک قرآن مخلوق ګڼي نو هغه کافر دی.

عبدالله بن الإمام أحمد رحمه الله وايې: **سمعت أبي رحمه الله يقول: من قال القرآن مخلوق فهو عندنا كافر. اهـ** السنة ج۱ ص۱۰۲.

ما د خپل پلار څخه اوريدلي دي چې که چا وويل چې قرآن مخلوق دی نو دا شخص زمونږ په نزد کافر دی.

نو په دغه صحيحه فتوی باندې نوموړی د قوم او د وخت د ملايانو څخه جدا شو او ملايانو فتوی ورکړه چې دا د وخت په حاکم خروج دی.

امام ابوبکر الخلال رحمه الله وايي: **قال أبو عبدالله (أحمد بن حنبل): نحن نحتاج أن نشك في هذا؟ القرآن عندنا فيه أسماء الله عزوجل وهو من علم الله من قال مخلوق فهو عندنا كافر. ثم قال أبو عبدالله: بلغني أن أبا خالد موسى بن منصور وغيرهم** (من علماء عصره) **يجلسون في ذلك الجانب فيعيبون قولنا ويدعون إلى هذا القول أن لا يقال: مخلوق ولا غير مخلوق. ويعيبون من يكفر ويزعمون أنا نقول بقول الخوارج. ثم تبسم أبو عبدالله كالمغتاظ ثم قال هؤلاء قوم سوء. اهـ السنة لأبي بكر الخلال.** ج۵ ص۱۳۷.

امام احمد رحمه الله وايې: آيا مونږ دې ته محتاج يو چې مونږ شک وکړو په دې مسئله کې؟ قرآن زمونږ په نزد په دې کې د الله تعالی نومونه دي، دا د الله تعالی علم دی نو چا چې وويل چې دا مخلوق دی نو دا زمونږ په نزد کافر دی. بيا أبو عبد الله (احمد بن حنبل رحمه الله) وويل: ماته دا خبر رارسېدلی چې أبو خالد او موسی بن منصور او نور ملايان زما په جانب مقابل کې کېني او زمونږ په دې قول عيب لګوي او خلک دې قول ته دعوت کوي، چې وايي چې داسې دې ونه ويل شي چې قرآن مخلوق دی او يا غير مخلوق. او دوی عيب لګوي په هغه چا چې مخلوق والاؤ ته کافر وايي او دوی ګمان کوي چې زمونږ دا قول د خوارجو قول دی. بيا احمد بن حنبل رحمه الله د غصې څخه وخندل، او ويې ويل: دا ډير بد قوم دی.

ای اهل حق او منصفینو! پر امام أهل السنة د وخت ملایانو د خوارجو طعن ونه لګولو ؟ نو مونږ بیا څوک یو؟

امام ابن القیم رحمه الله وایي: **واعلم أن الإجماع حجة والسواد الأعظم هو العالم صاحب الحق وإن كان وحده وإن خالفه أهل الأرض. وقد شذ الناس كلهم زمن أحمد بن حنبل إلا نفرا يسيرا فكانوا هم الجماعة، وكانت القضاة والمفتون والخليفة وأتباعه كلهم هم الشاذون وكان الإمام أحمد وحده هو الجماعة ولما لم يتحمل هذا عقول الناس قالو للخليفة: يا أمير المؤمنين! أتكون أنت وقضاتك وولاتك والفقهاء كلهم على الباطل وأحمد وحده هو على الحق؟ فلم يتسع علمه لذلك فأخذه بالسياط والعقوبة بعد الحبس الطويل. وهي السبيل المهيع لأهل السنة والجماعة حتى يلقوا ربهم مضى عليها سلفهم وينتظرها خلفهم. اهـ** إعلام الموقعين ج٣ ص٣٠٨.

پوه شه چې اجماع حجت دی او لوی جماعت عالم دی چې حق ورسره وي، اګر که یوازې وي، اګر که د ټولې ځمکې اوسېدونکې یې مخالفین وي. د امام احمد رحمه الله په زمانه کې د هغه خلاف ټول خلک یو طرف ته شول ، مګر لږ خلک چې دغه خلک جماعت و او مفتیان قاضیان او خلیفه او د هغه ټول تابعدار دوی بل طرف ته شول د حق څخه او امام احمد رحمه الله یوازې جماعت و؛ خو هر کله چې دا خبره د خلکو عقلونو برداشت نه کړه، نو د وخت خلیفه ته یې وویل: ای أمیر المؤمنین: آیا ته او ستا قاضیان او والیان او علماء او مفتیان ټول په باطل شول او امام احمد یوازې په حق شو؟ نو امام احمد یې ونیولو او په دُرو یې ووهلو او ډېره موده یې په محبس کې بندي کړ او دا واو دا ویرونکې لار به همېشه د أهل السنة والجماعة وي،تر څو چې د خپل رب سره ملاقات وکړي چې په دې لاره یې سلف تېر شوي دي او روستني د دې لارې انتظار کوي.

وضاحت: د امام ابن القیم رحمه الله دا قول چې د امام احمد رحمه الله خلاف په دغه وخت کې مخالفین قاضیان، مفتیان او د وخت خلیفه او ټول خلک وو، نو د امام احمد رحمه الله پر خلاف چې دغه علماء را پاڅېدل نو آیا د هغوی په فتوی سره هغه خارجي شو؟ حال دا چې د اسلامي دولت خلاف صلیبي کفار، آل سلول، روافض او هغه علماء چې د بلعام زامن او د امریکې غلامان او د آی ایس آی شرابي ملایان دي، نو آیا ددوی په افواهاتو، خرافاتو او خزعبلاتو اسلامي دولت خارجي ګرځي؟

٢- دامام ابن حزم رحمه الله په هکله امام ذهبي رحمه الله وایي: **حتى استهدف لفقهاء وقته فتمالؤوا عليه وأجمعوا على تضليله وشنعوا عليه وحذروا سلاطينهم من فتنه ونهوا عوامهم عن الدنو منه فطفق الملوك يقصونه عن قربهم ويسيرونه عن بلادهم. اهـ** سير أعلام النبلاء ج١٢ ص٣٨١.

تر دې پورې چې امام ابن حزم رحمه الله د وخت د ملايانو هدف وګرځېد او په ده راغونډ شول او د ده په ګمراهۍ يې اجماع وکړه او ده ته يې ډېر بد نسبت وکړ او بادشاهان يې د ده د فتنې څخه ووېرول، عوام يې هم د هغه د نزدېکت نه منع کړل، نو بادشاهانو به د ده د نزدېکت نه خلک منع کول او هغه به يې د ښارونو څخه شړلو.

حال دا چې: امام ابن حزم رحمه الله څوک و؟ امام ذهبي رحمه الله وايي: **الإمام الأوحد البحر ذوالفنون والمعارف.**

نوموړی په علم کې واحد شخصيت و، بحر و د ډېرو فنونو عالم و.

امام ابو عبد الله الحميدي وايي: **كان ابن حزم حافظا للحديث وفقهه مستنبطا للأحكام من الكتاب والسنة.** سير أعلام النبلاء.

ابن حزم د حديثو او د فقهې حافظ و، احکام به يې د کتاب او سنت څخه استنباط کول.

فائده: نو هر کله چې حاقدينو د امت داسې علماء نه دي پرېښې نو آيا اوس مونږ ابن حزم رحمه الله ته ګمراه ويلی شو؟ کلا وحاشا، بلکې دا هم د أهل السنة والجماعة امام دی ولو کره الضالون.

۳- دامام محمد بن عبد الوهاب رحمه الله په هکله هم خلکو هغه ته د خارجي نسبت کړی و، ځکه چې هغه هم د کتاب سره توره استعمالوله.

۱- د ده د زماني يو ګمراه ملا جميل الزهاوي وايي: **ومن قبائح ابن عبد الوهاب إحراقه كثيرا من كتب العلم وقتله كثيرا من العلماء وخواص الناس وعوامهم واستباحة دماءهم وأموالهم. ثم قال: إن مذهب الوهابية هو تكفير كافة المسلمين.** اهـ الضياء الشارق جـ۱ صـ۱٦۷.

وايي چې د محمد بن عبد الوهاب رحمه الله د قبائحو څخه يو دا هم ده چې هغه ډېرعلمي کتابونه وسوځول، ډېر علماء يې قتل کړل، عام او خاص مسلمانان يې هم قتل کړل، د دوی وينې او مالونه يې مباح وګرځول. بيا وايي چې مذهب د وهابيانو ټولو خلکو ته کافر ويل دي.

۲- يو بل ګمراه ملا الحداد وايي: **محمد بن الوهاب خارجي و، مما يبين أن ابن عبد الوهاب وأتباعه منهم ككونهم من نجد وكونهم من المشرق وكونهم سيماهم التحليق مع كونهم من المشرق.** اهـ فصل الخطاب في الرد على محمد بن عبد الوهاب.

دا چې محمد بن عبد الوهاب خارجي دی، ځکه چې نوموړی او تابعداران يې ټول د نجد څخه دي او د مشرق څخه دي او علامه د خوارجو سر خريل دي او دوی د مشرق څخه دي.

۳- ابن عابدين شامي هم وايي: **كما وقع في زماننا في أتباع محمد بن عبد الوهاب الذين خرجوا من نجد وتغلبوا على الحرمين وكانوا ينتحلون مذهب الحنابلة لكنهم اعتقدوا أنهم هم**

المسلمون وأن من خالف اعتقادهم مشركون واستباحوا بذلك قتل أهل السنة وقتل علماءهم.
حاشية ابن عابدين جـ٤ صـ٢٦٢.

لکه چې زمونږ په زمانه کې دا کار د محمد بن عبد الوهاب په اتباعو کې پیدا شو چې د نجد څخه راووتل او حرمین یې قبضه کړل او دوی په حنبلي مذهب و لېکن دوی عقیده لرله چې همدوی مسلمانان دي او څوک چې د دوی د عقیدې مخالف وي هغه مشرکین دي، نو په دې سره یې قتل د أهل السنة او د هغوی د علماؤ مباح وګرځولو.

وضاحت: سبحانك هذا بهتان عظيم، علامه شامي هم د دې غفلت ښکار شوی دی چې محمد بن عبد الوهاب رحمه الله ته یې داسې نسبت کړی دی. حال داچې محمد بن عبد الوهاب رحمه الله مظلوم داعي مفتری علیه شخص و. مونږ وایو ای هادم الحرمین! ای د سعودي هیئة کبار العملاء ! تاسو چې نن د کفر په صف کې ودرېدلئ د محمد بن عبد الوهاب په هکله د دغه مخالفینو خبره ولې نه منئ؟ تاسو هغه ته خارجي ولې نه وایئ؟ د محمد بن عبد الوهاب رحمه الله کتابونه خو تاسو چاپ کوئ او خلکو ته د هغې د لوستلو دعوت ورکوئ، حال داچې د هغه خو په خپل عصر کې یو عالم هم تزکیه نه وه کړې نو تاسو به ژر ووایئ چې دلیل علماء نه دي، بلکې دلیل قرآن او سنت دی نو څرنګه دا خبره تاسو د اسلامي دولت په هکله نه کوئ؟ خو زه به دومره ووایم:

إقرؤوا التاريخ إذ فيه العبر   ضل قوم ليس يدرون الخبر

تاریخ ولولئ ځکه په دې کې عبرتونه دي کوم قوم چې معلومات و نه لري نو ګمراه کېږي.

د اسلامي دولت خلاف نور شبهات او جوابونه

١- **اعتراض**: بعضې خلک وايې چې يو أمير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد شته د هغه سره بيعت شوی دی نو د أبوبکر البغدادي بيعت ته څه حاجت دی؟ او حديث کې راځي چې وروستی خليفه قتل کړئ؟

١- **جواب**: دا خبره صحيح ده چې ملا محمد عمر مجاهد صاحب په دين غيرت کړی و او مجاهد هم و؛ خو هغه د خلافت دعوه نه ده کړې، بلکې يو منطقوي امير دی چې خلک پرې راغونډ دي او نه هغه د ټول اسلامي ملکونو د خلافت دعوه کړې نو هغه د افغانستان امير دی؛ خو خليفه نه دی.

که هغه اوس وي نو پر هغه هم د أبوبکر البغدادي القرشي حفظه الله بيعت لازم دی، ځکه چې حديث کې راځي: ((مَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مَيْتَةً جَاهِلِيَّةً)). مسلم.

هغ څوک چې مړ شو او د امام بيعت يې په غاړه کې نه و، نو مرګ يې د جاهليت دی.

او مونږ په هغه هم دا ګمان کوو که ژوندی وي، نو دا کار به يې کړی وي ځکه چې کله أبوبکر او عمر رضي الله عنهما سقيفه د بني ساعده ته ورغلل, چې هلته انصار د خليفه د ټاکلو لپاره راجمع شوي و او انصارو د سعد بن عبادة سره بيعت وکړ، نو أبوبکر صديق رضي الله عنه سعد بن عبادة ته وويل:

ولقد علمت يا سعد أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال وأنت قاعد: ((قُرَيْشٌ وُلَاةُ هَذَا الْأَمْرِ فَبَرُّ النَّاسِ تَبَعٌ لِبَرِّهِمْ وَفَاجِرُهُمْ تَبَعٌ لِفَاجِرِهِمْ)). قال: فقال له سعد: صدقت، نحن الوزراءِ وأنتم الأمراء. مسند أحمد جـ١ صـ١٩٩ ط الرسالة، رجاله ثقات رجال الشيخين وله شاهد عند البخاري٣٤٩٥ ومسلم١٨١٨ وصححه ابن حبان٦٢٦٤ أنظر الصحيحة جـ٣ صـ١٤٦.

او خامخا ته ښه پوهېږې ای سعد! يقينا رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل او ته ناست وې چې: قريش د دې کار (خلافت) واليان دي، نو نېک خلک د دوی د نېکو خلکو تابعدار دي او بد خلک د دوی د بدو خلکو تابعدار دي. نو سعد رضي الله عنه ورته وويل: ته رښتيا وايې، مونږ ستاسې وزيران يو او تاسو زمونږ اميران ياست.

معلومه شوه چې غير قريشي به قريشي ته امامت يا خلافت پرېږدي. دا په هغه صورت کې که مونږ ومنو چې ملا محمد عمر مجاهد صاحب د ټولې دنيا د خلافت دعوه کړې وي؛ خو نه يې ده کړې لکه چې مخکې ذکر شول.

۲- **جواب**: ملا محمد عمر مجاهد کېدای شي چې شهید شوی وي، د دې ډېر دلائل دي که هغه ژوندی وای، نو اول به یې د اسامه بن لادن رحمه الله تعزیت په آډیو یا ویډیو بیان سره کړی وای، ځکه د هغه شخه نوموړي ټول امارت قربان کړ، حال داچې د ټولې دنیا مسلمانانو په هغه غمرازي ښکاره کړه؛ خو د ده لخوا نه هېڅ کوم تعزیتي پیغام را نه غی.

۳- **جواب**: د پاکستان د تحریک دوه پیاوړي امیران چې نوموړي ته یې پناه ورکړې وه هغه شهیدان شولګ خو د ملاصاحب لخوا هېڅ کوم تعزیتي پیغام نشر نه شو.

۴- **جواب**:غازي عبد الرشید رحمه الله او جامعه حفصه باندې د پاکستان د مرتد حکومت ظلم چې هېڅ یو مسلمان د هغې د مظلومیت نه سترګې نه شي پټولی، غازي عبد الرشید شهید شو، په سلګونو طالبان او طالبات شهیدان شول؛ خو د نوموړي لخوا هېڅ کوم غمرازي څرګنده نه شوه.

۵- **جواب**: یهودو په فلسطین کې پنځوس ورځې بمبار وکړ او ۲۲۰۰ کسان په کې شهیدان شول؛ خو د نوموړي لخوا هېڅ کوم تعزیت، تسلیت یا دعاء مسلمانانو ته په نظر رانه غی.

۶-**جواب**: په تحریک طالبان باندې څومره ظلمونه پاکستان وکړل، مسلمان د مسلمان ورور دی، ملا محمد عمر مجاهد مسلمان شخصیت و هغه دا ظلمونه نه برداشت کول، که هغه ژوندی وای، نو ضرور به د دوی سره یو ځای د کافرو د جهاد اعلان هم کړی وای لکه چې تحریک په افغانستان کې د دوی سره یو ځای د کافرو خلاف جهاد کوي؛ خو د دې ټولو دلائلو با وجود په هر اختر کې د هغه په نوم داسې پرچې راځي چې د پاکستان د سیاست سره برابرې وي مثلا: اسلامي دولت د ۱۴۳۵ هـ په رمضان کې د شام او عراق منځ کې حدود ختم کړل ځکه حدود په اسلام کې نشته ټول د مسلمانانو ملکونه یو شان دي، چې تذکره یا پاسپورټ ته په کې حاجت نشته، آزاد تللی او راتللی شي، نو فورا د وړوکي اختر په مناسبت د ده په نوم اعلامیه خپره شوه، چې مونږ د حدودو احترام کوو. دا خبره د ملا محمد عمر صاحب نه ده ځکه هغه هم مسلمان دی او د مسلمانانو دا عقیده نه ده، بلکې دا د کفارو او مرتدو طواغیتو عقیده ده، چې مسلمانان یې په سمتي، ژبني، قومي او ملکي برخو ویشلي دي او دا په دې خاطر چې کفار به یو مسلمان ملک رانیسي نو هغه بل به وایې چې زه یې څه کوم زمونږ ملک خو نه دی لکه څرنګه چې نن امریکایان او صلیبیانو دمسلمانانو ملکونه یو د بل پسې لاندې کوي او نور ورته ګوري.

په هر حال دا چې قریشیت شرط دی مونږ مخکې اجماع هم نقل کړه.

او حديث کې راځي:

۱- ((**الْأَئِمَّةُ مِنْ قُرَيْشٍ**)). أحمد جـ٣ صـ١٨٣ والسنة لابن أبي عاصم جـ٢ صـ٥٣١.

امام او خلیفه به د قریشو څخه وي.

بلکې دا حدیث متواتر دی. أنس بن مالک، عبد الله بن عمر بن الخطاب، معاویة، جابر بن عبد الله، جابر بن سمرة، عبادة بن الصامت رضي الله عنهم نقل کړی دی. الفصل في الملل والنحل جـ٤ صـ٨٩.

۲- عبد الله بن عمر رضي الله عنهما وايي: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: ((**لاَ يَزَالُ هَذَا الأَمْرُ فِي قُرَيْشٍ مَا بَقِيَ مِنْهُمُ اثْنَانِ**)). متفق عليه.

همېشه به دا خلافت په قریشو کې وي تر څو چې دوه کسان د دوی څخه پاتې وي.

علامه ابن حجر رحمه الله وايي: **وليس المراد حقيقة العدد، وإنما المراد به انتفاء أن يكون الأمر في قريش.** فتح الباري جـ١٣ صـ١١٧.

د دې نه حقیقي عدد مراد نه دی بلکې مراد ترې انتفاء د دې ده چې دا کار (خلافت) به په غیر د قریشو کې نه وي.

۳- ابو هریره رضي الله عنه وايي: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: ((**النَّاسُ تَبَعٌ لِقُرَيْشٍ فِي هَذَا الشَّأْنِ مُسْلِمُهُمْ تَبَعٌ لِمُسْلِمِهِمْ، وَكَافِرُهُمْ تَبَعٌ لِكَافِرِهِمْ**)). متفق عليه.

عام خلک به په دې هکله د قریشو تابع وي، مسلمانان به د مسلمانانو قریشو تابع وي او کافر به یې د کافرو قریشو تابع وي.

حدیث د بیعت د انصارو چې د سعد بن عباده رضي الله عنه سره یې بیعت کړی و ذکر شو.

نور احادیث هم شته چې مسلمان ته دغه مذکوره احادیث کفایت کوي دا د دې دلائل دي چې خلیفه به قریشي وي او نور خلک به د هغه تابع وي.

د قریشیت عدم اشتراط:

۱- بعضې خلک د بعضې احادیثو څخه استدلال کوي چې په خلیفه کې قریشیت شرط نه دی لکه حدیث د انس بن مالک رضي الله عنه کې راځي رسول الله صلی الله علیه وسلم وايي: ((**اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَإِنِ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيبَةٌ**)). البخاري ومسلم١٨٣٤.

تاسو خبره منئ او اطاعت کوئ اګر که په تاسو مقرر کړی شي یو تور غلام ګویا چې سرېې د وچکې (ممیز) په اندازه وي.

دا حدیث دلالت کوي چې د هر امام اطاعت واجب دی اګر که غلام وي.

١- **جواب**: د دې څخه مراد دا دی چې دغه عبد حبشي خليفه قريشي ټاکلی وي دليل پرې ((استعمل)) دی او يا دا چې مراد ترې امامت صغرى دی لکه منطقوي يا په بعضې ولاياتو باندې.

٢- **جواب**: دا دی چې دا مبالغه ده په امر سره په اطاعت کولو د خليفه قريشي او عبد يې يو مثال کې پېش کړی دی. رياسة الدولة صـ١٨٧.

٢- **اعتراض**: په قول د عمر بن الخطاب رضي الله عنه باندې کوي چې هغه وويل: **إن أدركني أجلي وأبو عبيدة حي استخلفته، فإن أدركني أجلي وقد مات أبو عبيدة استخلفت معاذ بن جبل.** أحمد في مسنده جـ١ صـ١٨ وقال عنه الحافظ في فتح الباري جـ١٣ صـ١١٩ رجاله ثقات، ولكن في إسناده انقطاع لأن شريح بن عبيد تابعي متأخر لم يدرك عمر رضي الله عنه وكذلك راشد بن سعد الحمصي لم يدرك عمر فالحديث ضعيف لانقطاعه. أنظر المسند تحقيق أحمد شاكر رقم١٠٨ وجـ١ صـ٢٠١.

عمر رضي الله عنه وايې که زه وفات ته نژدې شوم او أبو عبيدة بن الجراح ژوندی و، نو هغه به خليفه مقرروم او که هغه مړ و، نو معاذ بن جبل رضي الله عنه به خليفه ټاکم.

حال داچې معاذ بن جبل رضي الله عنه انصاري دی چې په قريشو کې نسب هم نه لري. الإصابة جـ٩ صـ٢١٩.

د عمر فاروق رضي الله عنه نه بل قول هم نقل دی چې هغه وايې: **لو أدركني هذا الأمر إليه لوثقت به: سالم مولى أبي حذيفة وأبو عبيدة بن الجراح.** المسند جـ١ صـ٢٠ رقم الحديث ١٢١.

که زه يو د دې دوه کسانو څخه ومومم او بيا دغه کار (خلافت) هغوی ته ورکړم نو ما به پرې اعتماد کړی وي. يو سالم د ابو حذيفه مولى، دويم أبو عبيدة بن الجراح.

١- **جواب**: د معاذ بن جبل رضي الله عنه خلافت خو تمام نه شو او نه هغه مقرر شو، بلکې عمر فاروق رضي الله عنه د خلافت لپاره شپږ قريشيان غوره کړل او بيا يې ورته وويل: ((**ليختاروا أحدهم**)). يعنې يو دې ددوی شپږو څخه غوره کړي .

٢- **جواب**: که ثابت هم شي نو نص مقدم دی په قول د صحابي باندې لکه چې دا په اصول فقه کې ذکر دي.

٣- **جواب**: دا هم کيدای شي چې عمر رضي الله عنه دغه نص ته رجوع کړې وي.

٤- **جواب**: بل جواب دا دی چې حديث منقطع دی ځکه شريح بن عبيد تابعي د عمر رضي الله عنه سره ملاقات نه دی کړی، همدارنګه راشد بن سعد الحمصي هم عمر رضي الله عنه نه دی موندلی، نو حديث د انقطاع له وجې ضعيف دی.

۵- **جواب**: پينځم جواب دا دی کوم چې ابن حجر رضي الله په فتح الباري کې کړی دی هغه دا چې اجماع د عمر رضي الله عنه
څخه وروسته منعقده شوې ده په اشتراط د قريشيت د خليفه. حافظ ابن حجر رحمه الله وايي: او يا دا چې د عمر رضي الله عنه اجتهاد شايد تغير شوی وي.

۶- **جواب**: ددې څخه مراد ولايت صغری دی په نورو اقليمونو او ولاياتو باندې، چې په دې کې بيا نسب شرط نه دی بالإتفاق . دا په هغه صورت کې که ومنو چې حديث صحيح شي که نه نو ضعيف دی. او قابل د استدلال نه دی.

۳- **اعتراض**: حديث د سالم مولى أبي حذيفة او أبو عبيدة :

۱- **جواب**: ددې څخه مرادهم ولايت صغری دی. رياسة الدولة صـ۱۸۸.

۲- **جواب**: د سالم مولى أبو حذيفه رضي الله عنه قريشي حسابېږي، ځکه ابو حذيفه قريشي دی. الإصابة جـ۱۱ صـ۸۱.

چې ابو حذيفه متبنی نيولی و او مولی د قوم د هغوی څخه شمېرل کېږي او د أبو حذيفه ښځې هغې ته شيدې هم ورکړې وې لکه چې مسلم کې د ده حديث ذکر دی.

امام ابن عبد البر رحمه الله وايي: **وهو يعد في قريش كما ذكرناه.** الإستيعاب على هامش الإصابة لابن حجر جـ٤ صـ١٠١.

سالم د قريشو څخه شمېرل کېږي له هغې وجې چې مونږ ذکر کړل.

او هر چې أبو عبيدة دی نو هغه قريشي دی په اتفاق د علماؤ سره. الإصابة جـ٥ صـ.٢٨٥

۴- **اعتراض**: مخالفين وايي چې افضليت په تقوی سره دی نه په نسب لکه چې الله تعالى فرمايي:

((إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ)) : په تاسو کې زيات عزتمن د الله په نزد د زيا تې تقوا څښتن دی.

معلومه شوه چې افضليت په تقوی سره دی نه په نسب سره؟

جواب: دا چې الله تعالى دلته تقوی غوره کړې د يو شخص، نو همدا قرآن په رسول الله صلى الله عليه وسلم نازل شوی دی، چې جنس عرب غوره دي د نورو څخه. مجموع الفتاوی جـ۱۹ صـ۲۹.

لکه چې جنس قريش غوره دی د نورو څخه.

لکه بل حديث کې راځي چې الله تعالى کنانة د بني اسماعيلو څخه غوره کړي او قريش يې د کنانة څخه غوره کړي او بني هاشم يې د قريشو څخه غوره کړي او زه يې د بني هاشمو څخه غوره کړی يم. مسلم والترمذي وأحمد وغيرهم.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي چې فضيلت په نسب سره دا علامه ده د افضليت د تقوی او عزت، ځکه قریشي به تقوی دار او د قوي ايمان خاوند به وي نسبت نورو ته. منهاج السنة ج٢ ص٢٦١ بتصرف.

لهذا د دې آيت د دې حديث سره هېڅ تړاو نشته.

٥- **اعتراض**: أبوبكر البغدادي حفظه الله د ټولو مجاهدينو د **أهل الحل** والعقد لخوا نه دی مقرر شوی او د خليفه په تنصيب کې اجماع د **أهل الحل** والعقد لازمه ده.

١- **جواب**: مخکې د ابوبکرصديق رضي الله عنه د بيعت حديث ذکر شو، چې هر کله هغوی بيعت کولو د مهاجرينو او انصارو سره نو صرف کوم چې حاضر وو د هغوی سره يې بيعت وکړ او د نورو خلکو چې په نورو ښارونو کې وو انتظار ونه کړ، بلکې د ابوبکر صديق رضي الله عنه سره يې بيعت بغير د انتظار وکړ که اجماع شرط وی نو انتظار لازم و.

٢- **جواب**: امام ابن حزم رحمه الله وايي چې دا تکليف د ما لا يطاق دی او دا د چا په وسع او طاقت کې نه دی، چې ټول مسلمانان به پرې راجمع کېږي الله تعالى فرمايي: ((**وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ**)). الفصل ج٤ ص١٦٧.

٣- **جواب**: امام جويني رحمه الله وايي: بعضې علماء وايي چې امامت د **أهل الحل** والعقد په دوه کسانو هم منعقد کېږي، بعضې څلور وايي بعضې څلوېښت وايي، چې دا د جمعې شرط دی د امام شافعي رحمه الله په نزد، بيا وايي: **وهذه المذاهب لا أصل لها من مأخذ الإمامة وأقرب المذاهب ما ارتضاه القاضي أبوبكر وهو المنقول عن شيخنا أبي الحسن وهو أن الإمامة تثبت بمبايعة رجل واحد من أهل الحل والعقد و وجه هذا المذهب أنه تقرر أن الإجماع ليس شرطا في عقد الإمامة. بل كل ما يلزم هو قيام الشوكة بهم أي أهل الحل والعقد المبايعين.** مختصر البيعة ووجوبها وأحكامها ص٩.

دغه مذاهب چې په کې د **أهل الحل** والعقد عدد معين ذکر دی هېڅ اصل او دليل ورسره نشته؛ خو زيات نزدې مذهب کوم چې قاضي ابوبکر غوره کړی او زمونږ د شيخ نه چې أبو الحسن دی دا خبره نقل ده چې امامت ثابتېږي په بيعت د يو شخص د **أهل الحل** والعقد. د دې مذهب وجه او دليل دا دی، چې اجماع د امامت په عقد کې شرط نه دی، بلکې هر هغه څه چې لازم دي هغه قيام د سلطې او قوت د **أهل الحل** والعقد دی چې بيعت کوونکي دی.

۴- **جواب**: د بیعت د صحت لپاره موافقت د ټول أهل الحل والعقد شرط ځکه نه دی، چې د عمر رضي الله عنه د بیعت څخه بعضې خلک پاتې شوي وو. همدارنګه د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د بیعت نه علي بن أبي طالب رضي الله عنه پاتې شوی و. حال دا چې د دواړو امامت ټول مسلمانان مني.

۵- **جواب**: بلکې امام الجویني وایې: **الإجماع على عدم اشتراط إجماع أهل الحل والعقد. ومما يقطع به أن الإجماع ليس شرطا في عقد الإمامة بالإجماع.** اهـ مختصر البيعة ص۱۰ غياث الأمم في التياث الظلم ج۱ ص۲٦.

هغه چې قاطع فیصله ده هغه دا چې اجماع د امام او خلیفه په مقررولو کې شرط نه ده چې د أهل الحل والعقد به په دې اجماع وي.

۶- **جواب**: امام نووي رحمه الله وایې: **أما البيعة فقد اتفق العلماء على أنه لا يشترط لصحتها مبايعة كل الناس ولا كل أهل الحل والعقد وإنما يشترط مبايعة من تيسر اجتماعهم من العلماء والرؤساء ووجوه الناس.** اهـ شرح مسلم للنووي رحمه الله ج۱۲ ص۷۷.

هر چې بیعت دی نو د علماؤ په دې اتفاق دی د خلیفه د مقررولو لپاره بیعت د ټولو خلکو او د ټول أهل الحل والعقد شرط نه دی بلکې شرط دا دی چې د علماؤ او مشرانو او مخورو خلکو څخه د چا راجمع کېدل آسان وي نو هغوی دې بیعت وکړي.

۷- **جواب**: امام ابن حزم رحمه الله وایې: **أما من قال أن الإمامة لا تصح إلا بعقد فضلاء الأمة في أقطار البلاد فباطل لأنه من تكليف ما لا يطاق وما ليس في الوسع.** اهـ الفصل في الملل والنحل ج۲ ص۸۳.

هغه څوک چې وایې چې امامت نه صحیح کېږي مګر په جمع کېدلو د ټولو نېکو خلکو د امت په ټولو ښارونو کې نو دا قول باطل دی ځکه چې دا تکلیف د ما لا یطاق دی او دا کار د چا په وس کې هم نه دی.

۶- **اعتراض**: خلیفة المسلمین أبوبکر البغدادي حفظه الله معروف یا پېژندل شوی شخصیت نه دی او د امام پېژندل لازم دي.

۱- **جواب**: إمام الماوردي رحمه الله په الأحکام السلطانیة کې وایې: **والذي عليه جمهور الناس أن معرفة الإمام تلزم الكافة على الجملة دون التفصيل وليس على كل أحد أن يعرفه بعينه واسمه.** ولو لزم كل واحد من الأمة أن يعرف الإمام بعينه واسمه للزمت الهجرة إليه ولما جاز تخلف الأباعد ولأفضى ذلك إلى خلو الأوطان ولصار من العرف خارجا وبالفساد عائدا. وقال أبو يعلى: ولا يجب على كافة الناس معرفة الإمام بعينه واسمه إلا من هو من أهل الإختيار الذين تقوم بهم الحجة **وتنعقد بهم الخلافة.** اهـ مختصر البيعة ص۱۳، الأحكام السلطانية ج۱ ص۳۹.

هغه چې د جمهور خلکو رایه ده هغه دا دی چې پېژندل د امام لازم دي په ټولو بې له تفصیل څخه او په هر چا د امام پېژندل لازم نه دي او دا چې واجب شي په امت چې امام به پېژني، نو هجرت به پرې هغه ته لازم شي او د لرې خلکو پاتې کېدل به جائز شي او دا به د ډېرو وطنونو د پاتې کېدو سبب شي او د عرف نه به هم خارج شي او فساد ته به وګرځي.

امام ابو يعلى رحمه الله وايي: ولا يجب على كافة الناس من معرفة الإمام بعينه واسمه إلا من هو من أهل الإختيار الذين تقوم بهم الحجة وتنعقد بهم الخلافة. اهـ أحكام السلطانية ج١ ص٢٢.

په ټولو خلکو د امام پېژندل لازم نه دي، مګر په هغه چا لازم دي چې هغه د اختيار والا وي او په هغوی سره حجت نيول کېدای شي او خلافت پرې منعقد کېدای شي (چې هغه علماء او غوره خلک دي مخکې ذکر شول).

٢- **جواب**: خليفة المسلمين څرنګه مجهول شخصيت دی حال دا چې د هغه د قيادت لاندې په زرګونو مجاهدين په شام او عراق کې جهاد کوي. رسول الله صلى الله عليه وسلم چې کله ورسره انصارو په سمع او طاعت بيعت وکړ، نو دوی ټول اويا ٧٠ کسان وو، چې ټولو انصارو نه پېژندلو او نه يې ليدلی و او بيعت شوی و.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د ابوبکر صديق رضي الله عنه سره په پټه مدينې ته هجرت وکړ ،حال دا چې رسول الله صلى الله عليه وسلم امير و؛ خو په دغه وخت کې پټ و او وروسته بيا ښکاره شو.

او د خليفة المسلمين پسې ټول کفار او نامنهاد مسلمانان او طاغوتي حکومتونه د هغه د قتلولو کوشش کوي نو دا څرنګه مجهول دی؟

٧- **اعتراض**: بعضې خلک دا وايي چې ولې خليفة المسلمين أبوبكر البغدادي حفظه الله خلافت ته راوړاندې شو حال دا چې په دنيا کې ډېر د مجاهدينو قائدين وو؟

جواب: دا ځکه چې هغه هاشمي قريشي دی او چې کله قريشي امام وي نو بل امام او امير ته دا حق نشته چې په ده مخکې شي، ځکه چې ابوبکر صديق رضي الله عنه په انصارو باندې په سقيفه بني ساعده کې دليل ونيولو کله چې هغوی د سعد بن عبادة رضي الله عنه سره بيعت وکړ، ابوبکر رضي الله عنه ووېل: ((الأئمة من قريش)). امامان به د قريشو څخه وي. نو انصارو او سعد بن عبادة رضي الله عنهم د ابوبکر صديق رضي الله عنه سره بيعت وکړ، انصار او سعد رضي الله عنهم د خپل بيعت څخه وګرځېدل.

۲- **جواب**: صحيح البخاري کې حديث دی: ((**إِنَّ هَذَا الأَمْرَ فِي قُرَيْشٍ لاَ يُعَادِيهِمْ أَحَدٌ، إِلَّا كَبَّهُ اللَّهُ عَلَى وَجْهِهِ، مَا أَقَامُوا الدِّينَ**)). صحيح البخاري عن معاوية وعبد الله بن عمرو رضي الله عنه.

يقينا د خلافت حق به د قريشو وي، دښمني نه کوي د قريشو سره هېڅ يو شخص، مګر داچې الله تعالی به يې په اور کې پړمخ وغورځوي، تر څو چې دوی دين قائم کړی وي.

۳- **جواب**: مخکې اجماع په قريشيت د امام او خليفه ذکر شوه، او امام نووي رحمه الله هم ويلي دي: الخلافة مختصة بقريش. اهـ امامت د قريشو پورې خاص دی.

۴- **جواب**: د رسول الله صلی الله عليه وسلم نه روايت کړی شوی دی: ((**قَدِّمُوا قُرَيْشًا وَلَا تَقَدَّمُوهَا**)). صحيح الجامع ٤٣٨٢.

قريش مخکې کوئ او په دوی مخکې والی مه کوئ.

قال الماوردي رحمه الله: وليس مع هذا النص لمسلم شبهة لمنازع فيه ولا قول لمخالف فيه. اهـ النصرة الإزدية صـ٦ – ٧.

امام الماوردي رحمه الله وايې: د دې نص سره يو مسلم ته هېڅ شبهه پاتې نه ده چې په کې جګړه وکړي او نه د مخالف د قول چې هغه نور څه ووايې.

۸- **اعتراض**: هر کله چې مخکې ذکر شول چې بيعت د قريشي امام سره واجب دی، نو اوس چې بعضې خلک د أبوبكر البغدادي القرشي حفظه الله سره بيعت نه کوي آيا دا خلک څرنګه شول؟

جواب: مخکې له دې چې د دغه اعتراض دفع وکړو د بيعت انواع ذکر کول لازمي ګڼو، په دې خبره ځان پوه کړه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د خپلو صحابه کرامو سره پېنځه قسمه بيعت کړی و.

۱- **بيعت په اسلام**: چې دا قسم بيعت تر ټولو مؤکد بيعت دی، چې د دې قسم بيعت څخه وروسته کېدل کفر او ارتداد دی او رسول الله صلی الله عليه وسلم به دا قسم بيعت ډېر کولو. د دې ډېر دلائل دي:

۱- دليل: الله تعالی فرمايې: ((**يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ**)). الممتحنة١٢.

ای نبي ! کله چې تاته مؤمنې ښځې راشي او له تا سره په دې بيعت کوي چې دوی به شرک نه کوي.

۲- دليل: حديث د جرير بن عبد الله رضي الله عنه کې راغې هغه وايې: ((**بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَهَادَةِ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلاَةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ**)). متفق عليه.

ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره بیعت وکړ په کلمه د توحید او په قائمولو د لمونځ، او په ورکولو د زکات او په اوریدلو او اطاعت او په خیر خواهی د هر مسلمان لپاره.

حدیث د جابر بن عبد الله رضي الله عنه کې راځي، چې یو بانده چې رسول الله صلى الله علیه وسلم ته راغی نو رسول الله صلى الله علیه وسلم ته یې وویل: **بَايِعْنِي عَلَى الإِسْلاَمِ، فَبَايَعَهُ عَلَى الإِسْلاَمِ، ثُمَّ جَاءَ الغَدَ مَحْمُومًا، فَقَالَ: أَقِلْنِي، فَأَبَى، فَلَمَّا وَلَّى، قَالَ: ((المَدِينَةُ كَالكِيرِ، تَنْفِي خَبَثَهَا، وَيَنْصَعُ طِيبُهَا))**. البخاري.

ما سره په اسلام بیعت وکړه، نو رسول الله صلى الله علیه وسلم ورسره په اسلام بیعت وکړ، بیا دغه بانده چې سبا راغی چې تبې نیولی و نو ویې ویل: ماته بیعت واپس کړه، نو رسول الله صلى الله علیه وسلم انکار وکړ، هر کله چې هغه ولاړ، نو رسول الله صلى الله علیه وسلم وویل: د مدینې مثال لکه د بنی دی، گنده بوی لیرې کوي او خوشبویې ایساروي.

نو دا قسم بیعت که چا ونه کړ،نو هغه مرتد او کافر دی ځکه دا د اسلام بیعت دی.

۲- **بیعت په نصرت او په منع د دښمن باندې**: دا قسم بیعت رسول الله صلى الله علیه وسلم د انصارو د وفد څخه اخېستی و، چې دا قسم بیعت په بیعة العقبة الثانیة باندې مشهور دی، چې په دغه وخت کې د دوی تعداد درې اویا صحابه کرام وو او دوه ښځې وې رسول الله صلى الله علیه وسلم دوی ته وویل: ((**أُبَايِعُكُمْ عَلَى أَنْ تَمْنَعُونِي مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْهُ نِسَاءَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ، – قَالَ – فَأَخَذَ الْبَرَاءُ بْنُ مَعْرُورٍ بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ: نَعَمْ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَنَمْنَعَنَّكَ مِمَّا نَمْنَعُ مِنْهُ أُزُرَنَا فَبَايِعْنَا يَا رَسُولَ اللهِ**)). مسند أحمد ج٥ ص٣٢٥ وسيرة ابن هشام ج١ ص٢٤٣.

زه تاسو سره بیعت کوم په دې چې تاسو به له ما څخه دفاع کوئ د هغه څه نه چې د خپلو ښځو او زامنو څخه یې کوئ، راوي وایي: براء بن معرور په لاس سره اشاره وکړه ویې ویل: هو، قسم په هغه ذات چې ته یې په رښتینې نبي رالېږلی یې، خامخا به ستا دفاع کوو لکه څنګه چې یې د خپل اهل او بچو څخه کوو نو د الله پیغمبره مونږ سره بیعت وکړه.

۳- **بیعت په جهاد باندې**: دا په قرآن کریم کې ډېر ځای ذکر شوی دی:

۱- الله عز وجل فرمایي: ((**إِنَّ اللّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الجَنَّةَ**)).

دې آیت کې بیعت راغلی دی خو په معنی د شراء سره.

۲- په صلح حدیبیه کې: الله تعالى فرمایي: ((**إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ**)).

هغه کسان چې تا سره بیعت کوي (په جهاد باندې)، یقینا دوی بیعت کوي د الله تعالى سره.

٣- **يزيد بن أبي عبيد وايي**: ما سلمة بن الأكوع ته وويل: تاسو د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره د حديبيه په ورځ په څه شي بيعت کړی و ؟ هغه وويل: ((على الموت)) په مرګ باندې.
په بل روايت د مسلم کې دي: ((وإنما بايعناه على ألا نفر)). مونږ ورسره بيعت کړی و، چې مونږ به نه تښتو.

٤- **دخندق په ورځ انصارو او مهاجرينو به دا شعر ويلو**: ((نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا)). البخاري.
مونږ هغه کسان يو چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره مو په جهاد باندې بيعت کړی، تر څو چې مونږ ژوندي يو.

٤- **بيعت په هجرت باندې**: دا قسم بيعت د مجاشع بن مسعود رضي الله عنه په حديث کې راځي هغه وايي چې ما خپل ورور فتح مکې نه وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راوستلو او ما رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وويل چې د ده سره په هجرت بيعت وکړه. البخاري ومسلم وګوره فتح الباري ج٦ ص٧٧.

٥- **بيعت په سمع او طاعت باندې**: او دا هغه بيعت دی چې کله مطلق ذکر شي نو مراد ترې دا بيعت وي چې دا هم په ډېرو احاديثو کې راځي:

١- عبادة بن الصامت رضي الله عنه وايي: ((بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ ، إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ)). متفق عليه.
مونږ درسول الله صلى الله عليه وسلم سره بيعت وکړ په اورېدلو د خبرو او منلو، په سختۍ او خوشحالۍ او خفګان او په حق تلفۍ زمونږ کې او په دې چې مونږ به د مسلم حاکم سره په خلافت کې جګړه نه کوو، مګر که د هغه څخه کفر ښکاره ووينئ او ستاسې په نزد په هغې د الله تعالى له طرفه دليل وي.

خلاصه دا چې اول قسم بيعت نه کول کفر او ارتداد دی، ځکه چې هغه د ايمان راوړلو پورې تعلق لري او هر چې نور دي نو په دې وروستني بيعت کې چې هغه على السمع والطاعة دی ډېر وعيدات راغلي دي چې دا ګناه کبيره ده.

١- عبدالله بن عباس رضي الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ((مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الجَمَاعَةَ شِبْرًا فَمَاتَ، إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً)). متفق عليه، صحيح الجامع٦٢٤٩.

چا چې د امير څخه څه بد كار وليد، نو صبر دې كوي ځكه شان دا دى چې نه جدا كېږي يو شخص د يو جماعت څخه او هغه وفات شي مگر داچې مرگ به يې د جاهليت وي.

عبدالله بن عمر رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه روايت كوي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ((مَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيْتَةً جَاهِلِيَّةً)). مسلم١٨٥١.

څوک چې مړ شو او په غاړه کې يې د امير بيعت نه وي، نو که مړ شو نو مرگ يې د جاهليت دى.

فائده: نور احاديث هم شته چې دلالت كوي په دې چې كله يو امام يا شرعي خليفه موجود وي او د هغه سره بيعت نه كوي، نو مرگ به يې د جاهليت وي لكه چې نن خليفه په شروطو د خلافت سره موجود دى او څوک د هغه سره بيعت نه كوي نو مرگ يې د جاهليت دى.

٩- **اعتراض**: بعضې خلک په اسلامي دولت دا اعتراض كوي چې اسلامي دولت د ډېرو ښو خلكو په نظر كې ښه نه دى؟

جواب: زمونږ په اسلامي شريعت كې دا حكم دى چې قاضي به په يو جانب تر هغې پورې فيصله نه كوي، تر څو چې يې د بل جانب خبره نه وي اورېدلې.

١- أمير المؤمنين علي رضي الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ((فَإِذَا أَتَاكَ الْخَصْمَانِ، فَلَا تَقْضِي لِوَاحِدٍ، حَتَّى تَسْمَعَ كَلَامَ الْآخَرِ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ تَعْلَمَ لِمَنِ الْحَقُّ)). اهـ صحيح ابن حبان رقم٥٠٦٥.

كله چې تاته دوه كسان فيصله راوړي، نو سمدستي به د لومړي كس لپاره فيصله نه كوې، تر څو چې دې د بل طرف خبره نه وي اورېدلې، ځكه دا زياته فائده منده ده چې ته پوه شې چې حق د چا كېږي.

استدلال: دا حديث صريح دليل دى چې په اسلامي دولت هېڅ يو اعتراض هم صحيح نه دى، تر څو چې د اسلامي دولت د شورى او د هغوى د مفتيانو خبره نه وي اورېدل شوي.

٢- علي رضي الله عنه چې كله د يو يهودي سره تنازع راغله، نو شريح قاضي ته راغلل نو شريح رحمه الله وويل چې اى امير المؤمنين ته رښتيا وايي لېكن د گواهانو نه خلاصى نشته، گواهان به پېش كوې، نو هغه يو خپل ځوى حسن او بل يې مولى چې قنبر نومېده د گواه په توگه پېش كړل، نو شريح قاضي ورته وويل: أما شهادة مولاك فقد قبلناها وأما شهادة ابنك لك فلا. الأدلة الساطعة صـ١٤.

هر چې ستا د غلام ګواهي ده نو هغه مونږ قبوله کړه او هر چې ستا د ځوی ګواهي ده نو هغه نه شو قبلولی.

مسلمانه ورو‌ره: شريح قاضي د أمير المؤمنين علي رضي الله عنه په قول اکتفاء ونه کړه حال داچې هغه ثقه، صادق او خليفه دی تر څو چې هغه ګواهان رانه وړي، نو مونږ به څرنګه په اوباما او نورو کافرو او د بلعام په پرکټو او د طاغوت په وڼو پلن شوي ملايانو په تهمتونو باور وکړو؟ دوی دې ګواه پېش کړي!

١٠- **اعتراض**: بعضې خلک وايې چې اسلامي دولت ته د سعودي ملايان او د پاکستان د آی ايس آی ملايان ښه نه وايې او هغوی پرې ردونه کوي؟

جواب: اول خو د دې ملايانو قول ته کوم اعتبار نشته، ځکه چې دا د طاغوت عملاء دي او د سنګر علماء نه دي، دوی خو د تمانچې په ډز هم نه پوهېږي او نه يې اراده لري او د جهاد لپاره چمتووالی نه نيول دا خو د منافقانو صفت دی الله عز وجل فرمايې: **وَلَوْ أَرَادُواْ الْخُرُوجَ لأَعَدُّواْ لَهُ عُدَّةً وَلَكِن كَرِهَ اللّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُواْ مَعَ الْقَاعِدِينَ {٤٦}**سورة التوبة

دغه علماء د فلسطين د مسلمانانو په حق کې د يهودو پر خلاف د بمبارۍ فتوی ولې نه ورکوي. چې يهود د کلونو راهېسې په فلسطينيانو او نورو مسلمانانو ظلم کوي ددوي پر خلاف دوي ولې داسې يو تحالف يا اتحاد نه جوړوي لکه څرنګه چې دوي اوس د غربي او عربي ملکونو سره د اسلامي دولت پر خلاف جوړ کړی دی د سعودي عربستان هيئة کبار العملاء به مخکې خلکو ته دايمان نواقض تشريح کول چې اوس په کې خپله واقع دي (وقعتم فيما أبيتم يا هيئة كبار العملاء) دا خو هغه ملايان دي چې په رياض کې د امريکې په فوج چې مجاهدينو فدايې حمله وکړه نو دوی پرې وژړل چې ګويا دوی ذميين ووژل. د سعودي عربستان مشهور پاپ سديس (شپږګوډيز)او د پاکستان مشهور پاپ فضل الرحمن (فضول روان) او د افغانستان مشهور پاپ قاضي امين (تازي امين) خو په کفارو هم ژاړي د اسلامي علماؤ په جامه کې يې د کفارو په پوره اخلاص سره خدمت ترسره کړ، نا آشنا خبره خو داده چې جان کيري هم اسلامي دولت ته خوارج وايې او دوی يې هم ورته وايې!!! او بعضې طاغوتي او مداهنين ملايان چې د طاغوت په وڼو دومره پلن شوي، چې په خټېو نو يې خوب کېږي خلکو ته دا خبره کوي چې والله څه وکړو اوس خو مکي دور دی ګذاره پکار ده. دوی ته مونږ دا خبره کوو چې د الله څخه ووېرېږئ او شرعي نصوص مه تحريفوئ داسې نه چې الله عز و جل مو د

مکې د مشرکینو سره د قیامت په ورځ را پاڅوي ته چې وایې دا مکي دور دی نو مونږ تاته وایو چې آیا پیغمبر صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو د کفارو سره مداهنت کړی دی؟ ته خو د طواغیتو ماتو او سستو شویو کټونو ته پانې ورتک وهې، شپه او ورځ د مرتدینو او طواغیتو په دستر خوان د هغوی سره ګډان او فیل مرغان وهې آیا په اسلام کې ولاء او براء شته که نه؟ و الله المستعان. الله عز و جل فرمايي: **قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ {٤١}إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلاَّ مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ {٤٢}وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ {٤٣}لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ {٤٤}سورة الحجر** نسأل الله السلامة.

دویم دا چې دوی خو د اسلامي دولت دښمنان دي او هغوی په مقابل کې یې خیانت کړی او د دښمن په دښمن ګواهي صحيح نه وي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: ((**لَا تَجُوزُ شَهَادَةُ خَائِنٍ، وَلَا خَائِنَةٍ**)). سنن الترمذي ٢٢٩٨.

د خائن سړي او خائنې ښځې ګواهي قبوله نه ده.

امام شافعي رحمه الله وايي: **لا تجوز شهادة لرجل على الآخر وإن كان عدلا إذا كان بينهما عداوة. اهـ** سنن الترمذي ج٤ ص٥٤٥.

جائز نه دي د یو سړي لپاره په بل ګواهي کول اګر که عادل وي، کله چې په خپل منځ کې دښمني ولري.

وضاحت: د دې نه معلومه شوه چې د عداوت والا ګواهي قبوله او جائز نه ده او د اسلامي دولت سره امریکا او د هغې ایجنټان، د آل سلول طاغوتي ملایان ټول خلاف دي نو د هغوی ګواهي به څرنګه قبوله شي؟

١١- **اعتراض**: بعضې خلک وایې د اسلامي دولت مجاهدين په شام او عراق کې نور مجاهدين قتلوي؟

١- **جواب**: دا چې د اسلامي دولت پسې بې شمېره افتراءات او بهتانات شروع دي او هغه بې بنیاده دي نو دا هم بې بنیاده افتراء ده.

عبد الله بن مسعود رضي الله عنه وایې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: ((**الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينُ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ**)). الترمذي والبيهقي وغيرهما، صحيح الجامع٢٨٩٧.

دلیل (ثبوت) په مدعي او قسم په منکر باندې دی.

امام ابن القيم رحمه الله وايي: **أي عليه أن يظهر ما يبين حجة دعواه.** الطريق الحكمية ج١ ص٢٤.
يعنې په مدعي باندې دا دي چې هغه د خپلې دعوی د صحت لپاره دلیل څرګند کړي.
٢ - **جواب**: که اسلامي دولت په بعضې قتلونو کې خطاء شوی وي یا په تاویل او یا تنزیل کې نو دوی په دې دواړو صورتونو کې ملامت نه دي او نه دوی ته د کفارو یا خوارجو یا تکفیریانو نسبت کېدای شي.
١ - دلیل: اسامة بن زید رضي الله عنه چې کله هغه شخص قتل کړ، چې کلمه یې ویلې وه؛ خو د اسامة بن زید رضي الله عنه دا عقیده وه چې د مسلم وینه معصومه ده لېکن په دې حادثه کې یې تاویل وکړ او حکم یې په خپل تاویل سره وکړ. نو آیا اسامة بن زید رضي الله عنه خارجي یا تکفیري شو؟
همدارنګه اسلامي دولت د ټولو مسلمانانو د وینې عصمت مني، تر څو چې ترې کوم ناقض نه وي صادر شوی، لېکن کله ناکله په کوم تاویل کې خطاء شي، نو دوی ته څرنګه بیا خوارج یا قاتلین وویل شي؟ او تاسو ای د دولت مخالفینو! څومره عذرونه د خپلو کافرو حکمرانانو طواغیتولپاره لټوئ چې کفر مو ورته په اسلام بدل کړی نو ولې تاسو د اسلامي دولت دا عذر نه قبلوئ؟
چې دوی هم متأولین دي تاسو خو ددیموکراسۍ پلویانو لپاره قسماقسم عذرونه او بهانې لټوئ حال داچې دیموکراسي کفر بواح دی او د عقیدې سره تړاو لري او د یو مسلمان قتلول یوه کبیره ګناه ده که قصدا یې څوک مرتکب شي ده او کفر نه دی، نو څرنګه د دوی لپاره دا عذر نه قبلوئ؟ حال داچې اسلامي دولت د اعلاء کلمة الله لپاره کوشش کوي او جمهوریان د إعلاء کلمة الکفر لپاره کوشش کوي، نو که اسلامي دولت څخه کوم قتل شوی وي، نو د دین له وجې به ترې شوی وي یا به ترې په خطاء کې شوی وي او یا به متأولین وي، او کله چې ددوی څخه کوم قتل خطاء شوی دی دوی د هغې دیت هم ورکړی دی او ددې خبرې مونږ سره پاخه شواهد موجود دي.
٢ - **دلیل**: عمر فاروق رضي الله عنه چې کله حاطب بن أبي بلتعة رضي الله عنه ته منافق وویل او د هغه د سر غوڅولو اراده یې وکړه؛ خو حاطب رضي الله نه خو منافق و او نه یې وینه هدر وه، نو ای د اسلامي دولت مخالفینو تاسو د عمر رضي الله عنه په هکله څه وایئ؟
٣ - **دلیل**: أسید بن حضیر رضي الله عنه چې کله سعد بن عبادة رضي الله عنه ته وویل کله چې سعد رضي الله عنه د رأس المنافقین ابن سلول د قومي غیرت له وجې دفاع وکړه: ((**إنك منافق تجادل عن المنافقين**)). یعنې ته منافق یې او د منافقانو څخه دفاع کوې.

نو ای د اسلامي دولت مخالفینو! د أسید بن حضیر رضي الله عنه په هکله تاسې څه نظر لرئ چې هغه د یو منافق دفاع وکړه؟

۴- **دلیل**: أحمد بن حنبل رحمه الله وایي: ابن أبي ذئب رحمه الله ته دا خبر ورسېد، چې امام مالک رحمه الله په حدیث البیعان بالخیار باندې عمل نه کوي نو ابن أبي ذئب وویل: **یستتاب في الخیار فإن تاب وإلا ضربت عنقه. اهـ** طبقات الحنابلة لأبي یعلی ج۱ ص۲۵۱.

امام مالك رحمه الله دې د دې حدیث په نه منلو توبه وباسي که نه نو زه به یې څټ ووهم.

ای د اسلامي دولت مخالفینو! آیا سلفو ابن أبي ذئب رحمه الله ته خارجي یا تکفیري ویلی دی؟ او که نه هغه یې معذور وګڼلو، ځکه چې هغه دا خبره د تأویل په لحاظ کړې وه او د الله تعالی او د هغه د رسول د غیرت له وجې یې کړې وه.

۵- **دلیل**: امام ابن القیم رحمه الله وایي: **إن الرجل إذا نسب المسلم إلى النفاق والكفر متأولا، وغضبا لله ورسوله ودينه لا لهواه وحظه فإنه لا يكفر بذلك بل لا يأثم به بل يثاب على نيته وقصده وهذا بخلاف أهل الأهواء والبدع فإنهم يكفرون ويبدعون لمخالفة أهواءهم و نحلهم وهم أولى بذلك ممن كفروه وبدعوه. اهـ** زاد المعاد ج۳ ص۳۷۲.

یقینا که چېرې یو سړی یو مسلمان ته دنفاق او کفر نسبت وکړي، خو د تاویل په وجه یا د الله تعالی او د رسول د دین لپاره د غضب په وجه، نه د خپل خواهش او دنیایي لالچ په وجه، نو هغه په دې سره کافر نه دی، بلکې ګنهګار هم نه دی او د نیت له وجې به ورته ثواب هم حاصلېږي، چې دا بیا په خلاف د اهل خواهش او بدعتیانو، چې دوی خلک کافر کوي او یا ورته مبتدعین وایي له وجې د مخالفت د دوی د خواهشاتو، چې دوی په دې تکفیر او بدعت سره زیات لائق دي د هغه چا څخه چې دوی ورته کافر او بدعتي وایي.

معلومه شوه چې اول خو دا خبره افتراء ده او که کوم قتل د اسلامي دولت لخوا د یو شخص واقع شي نو هغه به مؤول وي، ځکه هغوی خو د مسلمان د وینې د هغه د دین، د هغه د ناموس، د هغه د خاورې څخه د دفاع په خاطر قرباني ورکوي، نو بیا څرنګه هغوی بې ګناه خلک قتل کړي؟

۱۲- **اعتراض**: اوباما او د هغه مخلص عرب او عجم مرتدین ملګري وایي، چې د اسلامي دولت پلویان متشددین دي؟

جواب: کوم مسلم یا مؤمن چې په دین کې د شرعي ضوابطو د لاندې متشدد نه وي په ایمان دې ووېرېږي.

۱- **دليل**: الله تعالى فرمايي: ((**مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاء عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاء بَيْنَهُمْ**)). الفتح۲۹.

محمد صلى الله عليه وسلم د الله تعالى رالېږل شوى رسول دى او هغه كسان چې د هغه سره ملګري دي سخت (متشددين) دي د كفارو په مقابل كې او په خپلو كې پر يو بل رحم كوي.

دا آيت دليل دى چې زمونږ امام محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم او زمونږ قائدين صحابه كرام متشددين وو.

۲- **دليل**: الله تعالى فرمايي: ((**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ**)). المائدة٥٤.

اى مؤمنانو! څوک چې مرتد شو ستاسې څخه د دين خپل نه، نو زر دى چې الله به راولي داسې قوم چې مينه به كوي الله د هغوى سره او دوى به مينه كوي د الله سره، نرم به وي د مؤمنانو سره او سخت (متشددين) به وي د كافرانو سره.

۳- **دليل**: الله تعالى فرمايي: ((**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ قَاتِلُواْ الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُواْ فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ**)). التوبة۱۲۳.

اى مؤمنانو! جنګ کوئ د هغه كسانو سره چې نزدې دي تاسې ته د كافرانو څخه او ودې مومي هغوى په تاسو كې كلكلوالى (شدت) او پوه شئ چې يقينا الله ملګرى دى د متقيانو.

۴- **دليل**: بل ځاى كې وايي: ((**يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ**)). التوبة۷۳.

اى نبي صلى الله عليه وسلم! جهاد كوه د كفارو او منافقانو سره او سخت شه په مقابله د هغوى كې او ځاى د دوى جهنم دى او ډېر بد ځاى دى د ورتللو دا جهنم.

۵- **دليل**: الله تعالى فرمايي: ((**لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ**)). الحشر۱۳.

خامخا تاسو ډېر د سخت رعب خاوندان ياست په سينو د دوى (كافرانو) كې د الله له لوري، دا په دې وجه چې دوى داسې قوم دى چې صحيح پوهه نه لري.

فائده: دا آيتونه د دې ښكاره ثبوت دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم او د هغه صحابه كرام او مؤمنان سخت او متشددين وو د كفارو او مرتدينو په مقابل كې؛ خو رسول الله صلى الله عليه وسلم

به لومړی دعوت کولو په نرمه، که دښمن به هغه ومنلو او یا به یې جزیه قبوله کړه نو د هغوی هر څه به محفوظ وو او درېیمه لار بیا تشدد او قتال و، دا نه چې هغه ورته لاس تر زنې ناست و او همېشه به یې دعوت کولو لکه چې نن بعضې خلک دا وایې.

دا آیتونه پر دې دلالت کوي، چې په کفارو او مرتدینو به مونږ رحم نه کوو، سره له دې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم الله تعالی رحمت رالېږلی دی. او په خپل امت ډېر رحیم او رؤوف و؛ خو وګورئ چې هغه په عرنیینو باندې څه وکړل.

۶- **دلیل**: حدیث کې راځي کله چې عرنیین مدینې ته راغلل او مریضان شول، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې شکایت وکړ، تر څو تداوي شي نو هغه ورته د اوښانو شېدې او متیازې وښودلې، هغوی چې کله شیدې او متیازې د اوښانو وڅښلې، نو هغوی روغ شول؛ خو هغه اوښې یې وتښتولې او د رسول الله صلی الله علیه وسلم شپون یې قتل کړ، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورپسې صحابه کرام ولېږل هغوی یې راوستل لاسونه او پښې یې ترې غوڅې کړلې، سترګې یې ترې په ګرمو سیخانو راوویستلې او په غرمه کې یې لمر ته واچول، اوبه یې ترې منع کړلې، تر دې چې زمکه به یې د تندې له وجې څټله آن تر دې چې مړه شول.

د متساهلینو او نرم دلو څخه پوښتنه کوو، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د دوی سره څومره سختي وکړله هغه هم صرف د یو شپونکي په قتل. اوس د اسلامي دولت مجاهدین روافض او شیعه ګان ذبح کوي، چې هغوی زمونږ په زرګونو خوېندې مېندې او مجاهدین بې عزته او شهیدان کړل یا اسلامي دولت امریکایان او نور کفار ذبح کوي نو تاسو وایئ چې دا وحشت دی؟ د هغوی کارونو ته ولې وحشت نه وایئ مالکم کیف تحکمون؟

۷- **دلیل**: ابوبکرصدیق رضي الله عنه خالد بن الولید رضي الله عنه ته ولیکل: **واتق اللّه فإن اللّه مع الذين اتقوا والذين هم محسنون، جد في أمرك ولا تلن ولا تظفر بأحد من المشركين إلا نكلت به ومن أخذت ممن حاد اللّه أوضاده ممن ترى أن في ذلك صلاحا فاقتله.** إقتداء المجاهدين بغلظة المرتدين ص۲.

ای خالد! د الله څخه ووېرېږه، ځکه الله د متقیانو ملګری دی او د هغه کسانو چې دوی نیکي کوونکي دي، په خپل کار کې کوشش کوه او نرمي مه کوه (د کافرو سره) او هر مشرک چې دې نیولو نو سزاء ورکوه او هغه څوک چې د الله دښمن وي او تا ونیولو او د هغه په قتل کې اصلاح وي، نو قتل یې کړه.

نو خالد رضي الله عنه بعضې وسوځول او بعضې يې په کاڼو وچقول او بعضې يې د غره څخه راوغړول. إقتداء المجاهدين بغلظة المرتدين ص٢.

٨- **دليل**: خالد بن الوليد رضي الله عنه مالک بن نويرة راوغوښتلو چې د سجاح کذابې د نبوت تابعداري يې کړې وه او مالک بن نويره د زکات د ورکولو نه هم منع کړې وه، نو د هغه سر يې ووهلو او سر يې ورته د دوو کاڼو سره کېښود نغرى يې ترې جوړ کړ او کټوئ يې پرې پخه کړه او ددغه کټوئ څخه يې خوراک هم وکړ. إقتداء المجاهدين بغلظة المرتدين ص٢.

٩- **دليل**: زيد بن خطاب رضي الله عنه د يمامه په جنګ کې صحابه کرام په قتال کولو تېزول او ورته يې ويل: اى خلکو په خپلو غاښونو دا کفار وچيچئ او پښې پرې کېږدئ. إقتداء المجاهدين بغلظة المرتدين ص٣.

١٠- **دليل**: ابوبکرصديق رضي الله عنه ته فجاءة نومې شخص راغى او د خپل اسلام دعوه يې کوله، د ابوبکرصديق رضي الله عنه څخه يې د لښکرو غوښتنه هم وکړه، نو ابوبکر رضي الله عنه هغه ته مجاهدين ورکړل، نو دغه بدبخت به مسلمانان او کفار ټول قتلول او مال به يې ترې اخېستلو. ابوبکرصديق رضي الله عنه چې دا خبره واورېدله، نو وروسته يې ورپسې بل لښکر ولېږلو او حاضر يې کړ، هر کله چې يې هغه ونيولو نو بقيع ته يې بوتلو، لاسونه يې ورته شاته وتړل او په اور کې يې وغورځولو او و يې سوځولو. إقتداء المجاهدين بغلظة المرتدين ص٣.

١١- **دليل**: علي بن أبي طالب رضي الله عنه چې کله د خوارجو په قتال تيزي ورکړه، نو اور يې بل کړو او ټول يې پکې وسوځول. إقتداء المجاهدين بغلظة المرتدين ص٣.

١٣- **اعتراض**: بعضې خلک وايې چې اسلامي دولت خلکو ته امن نه شي ورکولی، نو ځکه يې اعلان کول اوس وخت کې مناسب نه و او څرنګه چې مجاهدينو مخکې بغير د خلافت نه عمليات کول هماغه شان په کار و؟

جواب: د رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه کرام په نبوي دولت کې په وېره او خوف کې و او انتظار به يې د دښمن د خطرې لرلو او خصوصا په لومړي وخت کې چې هغه د امتحاناتو او ازماينښتونو ورځې وې.

١- انس رضي الله عنه وايي: **كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ، وَأَجْوَدَ النَّاسِ، وَأَشْجَعَ النَّاسِ، قَالَ: وَقَدْ فَزِعَ أَهْلُ المَدِينَةِ لَيْلَةً سَمِعُوا صَوْتًا، قَالَ: فَتَلَقَّاهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ**

وَسَلَّمَ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ عُرْيٍ، وَهُوَ مُتَقَلِّدٌ سَيْفَهُ، فَقَالَ: «لَمْ تُرَاعُوا، لَمْ تُرَاعُوا» ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَجَدْتُهُ بَحْرًا» يَعْنِي الفَرَسَ. صحيح البخاري.

رسول الله صلى الله عليه وسلم تر ټولو خلکو زيات ښکلی و، تر ټولو زيات سخي، او تر ټولو خلکو څخه زيات بهادر و. وايي چې: يقينا يوه شپه د مديني خلکو يو آواز واورېد، ا و ووېرېدل. انس رضي الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم د دوی سره مخامخ شو، چې د ابو طلحه رضي الله عنه بې زينه اس ورسره و او غاړې ته يې توره اچولې وه، نو ويې ويل: مه ويرېږئ، مه ويرېږئ، بيا يې وويل: ما د ابو طلحه رضي الله عنه آس لکه د بحر په شان وموندلو (په تېزوالي کې).

استدلال: دا حديث صريح دليل دی چې په دولت نبوي کې صحابه کرام په مدينه منوره چې د اسلامي خلافت دارالخلافة وه څومره وېرېدل او معمولي خطر به يې لوی ګڼلو اګر که احتمالي به و.

همدارنګه په هر وخت کې امت بايد د جنګ او د دښمن د نزدېوالي په حالت کې چمتو او وېره محسوسه کړي او هغه خطر وګڼي.

امام المهلب رحمه الله وايي: **ولكن النبي صلى الله عليه وسلم لما رأى الفزع المستقبل علم أنه ليس يكاد لما أخبره الله في قوله تعالى: والله يعصمك من الناس.** اهـ

هر کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم راتلونکې وېره وليدله، پوه شو چې قريبه نه ده چې الله عز وجل هغه ته خبر ورکړی په دې قول د الله تعالی : الله تعالی بچ کوي تا د خلکو څخه.

خو دلته يوه فائده چې د امير او امام پورې خاص ده هغه دا ده چې امام ابن بطال رحمه الله وايي: وجملة ذلك أن الإمام ليس له أن يسخو بنفسه لأن في ذلك نظما للمسلمين وجمعا لكلمتهم. وكان النبي صلى الله عليه وسلم أول قدومه المدينة يرهق نفسه وحراسة نفسه حذرا من الأعداء وآخذا بالأسباب إلى أن نزل قوله تعالى: ((والله يعصمك من الناس)).

خلاصه دا چې امام ته جائز نه دي چې ځان دې د خپلو مجاهدينو څخه يو طرف ته کړي ځکه په دې (يو ځای کېدو) کې د مسلمانانو نظم او د هغوی د اتفاق خبره ده رسول الله صلى الله عليه وسلم ، چې اول مدينې ته راغی نو په ځان به وېرېدلو او د ځان څوکيداري به يې کوله د دښمن د وېرې له وجې. او اسباب به يې (د جنګ وغيره) هم استعمالول تر دې چې دا قول د الله تعالی نازل شو: ((والله يعصمك من الناس)).

٢- ففي الصحيح عن عائشة رضي الله عنها كان النبي صلى الله عليه وسلم سهرا فلما قدم المدينة، قال: ليت رجلا من أصحابي صالحا يحرسني الليلة. إذ سمعنا صوت سلاح. اهـ

صحيح البخاري کې د عائشې رضي الله عنها حديث دی، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم به بې خوبه و، هر کله چې مدينې ته راغی نو ويې ويل: کاش زما په ملګرو کې يو د چوکيدارۍ صلاحيت لرونکی وی چې نن شپه يې زما څوکيداري کړې وی، نو په دغه وخت مونږ د سلاح يو آواز واورېدلو.

نو رسول الله صلی الله عليه وسلم وويل: دا څوک دی؟ هغه وويل: زه سعد بن أبي وقاص يم، راغلی يم چې ستا څوکيداري وکړم، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم ويده شو او په بل روايت کې: تر دې چې مونږ د هغه د خوب خرار واورېدلو.

دې حديث کې د حراست (څوکيدارۍ) اهميت او وېره د دښمن څخه معلومه شوه. د دې وجې د نسائي په حديث کې دي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم چې په اوله شپه مدينې ته راغی نو ټوله شپه يې شوګيره کړه (په څوکيدارۍ باندې).

د حديث څخه دا هم معلومه شوه، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ټوله شپه په وينښه تېروي او سترې کېږي تر دې چې ارمان کوي چې کاش زما څوک څوکيداري وکړي!

دا ځکه چې ډېره وېره وه او د رسول الله صلی الله عليه وسلم احتياط، حافظ ابن حجر رحمه الله وايي:

وفي الحديث الأخذ بالحذر والاحتراس من العدو وأن على الناس أن يحرسوا سلطانهم خشية القتل وفيه الثناء على من تبرع بالخير وتسميته صالحا وإنما عان النبي صلى الله عليه وسلم ذلك مع قوة توكله للاستنان به في ذلك وقد ظاهر بين درعيه مع أنهم كانوا إذا اشتد البأس كان إمام الكل وأيضا فالتوكل لا ينافي تعاطي الأسباب لأن التوكل عمل القلب وهي عمل البدن.
اهـ فتح الباري.

په حديث کې دا ثابته شوه چې د سلاح استعمالول او د دښمنن په مقابل کې څوکيداري کول سنت ده او خلک بايد د خليفه څوکيداري وکړي، چې څوک هغه قتل نه کړي. او حديث کې دا هم دي چې څوک يو نېک کار وکړي، نو هغه ته صالح ويل کېږي او رسول الله صلی الله عليه وسلم چې د بل څخه مرسته په څوکيدارۍ کې غوښتل سره د قوي توکل په الله عز و جل باندې. دا له دې وجې چې د ده پسې خلک اقتداء وکړي (او څوکيداري د دښمن لازم وګڼي) او رسول الله صلی الله عليه وسلم د دوه زغرو منځ کې راځرګند شو؛ خو سره له دې چې کله به جنګ سخت شو، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم به د ټولو خلکو څخه مخکې و. همدارنګه توکل د اسبابو منافي نه دی ځکه توکل د زړه عمل دی او اسباب د بدن عمل دی.

دې دواړو حديثونو کې ډېر فوائد دي:

۱- **فائده**: د رسول الله صلى الله عليه وسلم توره غاړې ته اچول: دا ښکاره دليل دی چې خليفه به د قتال لپاره همېشه مجهز او چمتو وي، دا نه چې غائب به وي.

۲- **فائده**: د قتال اسباب به لېرې نه وي، بلکې اسلحه به د ځان سره هر وخت کې ګرځوي.

نو له دې څخه معلومه شوه چې حراست سنت دی او بايد چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم دا سنت ضائع نه شي. که دوه مجاهدين هم وي، نو يو بايد څوکيداري وکړي.

نو هر کله چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د خلافت په دور کې دومره وېره وه اوس چې ټوله کفري نړۍ او نامنهاد مسلمانان داسلامي دولت پر خلاف يو ځای شوي؛ خو بيا هغوی هم د هغه مسلمانانو چې د هغوی د حکومت د لاندې ژوند کوي الحمد لله ښه په مېړانه او بهادرۍ سره د هغوی د دين، ناموس، مال، نسل او نفس.پوره دفاع کوي.

نو دا خو داسې ده لکه چې تاسې په رسول الله صلى الله عليه وسلم هم دا اعتراض کوئ، چې ولې هغه په مدينه کې خلافت قائمولو، چې دومره وېره زياته ويره وه چې د ځان لپاره د څوکېدار په تلاش کې و؟

بل داچې د خلافت مقصد دا نه دی چې هېڅ قسم امنيتي ستونزه به په کې نه رامنځته کېږي آيا عمربن الخطاب ، عثمان بن عفان او علي بن أبي طالب رضي الله عنهم چې راشده خلفاء وو په خپلو خلافتونو کې په شهادت و نه رسېدل؟ آيا د رسول الله صلى الله عليه وسلم په دور کې د عرنيينو او ددې په څېر نورې پېښې رامنځته شوې نه دي؟

۱۴- **اعتراض**: اسلامي دولت يو غريب دولت دی خپله خرچه نه شي پوره کولی، نو بايد دا دومره قوي وی، چې خپل رعيت ته يې د رزق اسباب برابر کړي وای که بيا يې د خلافت اعلان کولو نو بيا صحيح خبره وه ؟

جواب: دا چې بعضې خلک دا اعتراض کوي چې اسلامي دولت سهوليات نه لري لکه: تعليم، روغتيا، د خوراک او څښاک اړتياوې او داسې نور. نو دا خبره بالکل غلطه او ناسمه ده، ځکه د رسول الله صلى الله عليه وسلم اسلامي دولت د فقر په حالت کې منځ ته راغلی و. صحيح البخاري کې د محمد بن سيرين څخه روايت دی وايې: **كُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ وَعَلَيْهِ ثَوْبَانِ مُمَشَّقَانِ مِنْ كَتَّانٍ، فَتَمَخَّطَ، فَقَالَ: «بَخْ بَخْ، أَبُو هُرَيْرَةَ يَتَمَخَّطُ فِي الكَتَّانِ، لَقَدْ رَأَيْتُنِي وَإِنِّي لَأَخِرُّ فِيمَا بَيْنَ مِنْبَرِ رَسُولِ**

اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُجْرَةِ عَائِشَةَ مَغْشِيًّا عَلَيَّ، فَيَجِيءُ الجَائِي فَيَضَعُ رِجْلَهُ عَلَى عُنُقِي، وَيُرَى أَنِّي مَجْنُونٌ، وَمَا بِي مِنْ جُنُونٍ مَا بِي إِلَّا الجُوعُ».

مونږ د ابو هريره رضي الله عنه سره و ، چې د ابو هريره رضي الله عنه دوه شکېدلې جامې د کتان وې ، نو ابو هريره رضي الله عنه په هغې خپله پوزه پاکه کړه، نو ويې ويل واه واه! ابو هريره په کتان پوزه پاکوي، خامخا زه به ليدل کېدم چې زه به راوغورځېدم د رسول الله صلی الله عليه وسلم د منبر او د عائشې رضي الله عنها د حجرې تر منځ ،بې هوشي به وه په ما باندې نو يو راتلونکی به راغی او زما په څټ به يې خپله پښه کېښوده او دا به يې ګمان کولو چې زه لېونی يم؛ خو زه به ليونی نه وم مګر داچې وږی به وم.

استدلال: دا د رسول الله صلی الله عليه وسلم مېلمانه او صحابه کرام او رعيت و چې په مسجد نبوي کې به په دوی د لوږې له وجې بې هوشي راتلله چې ټولو صحابه کرامو ليدله؛ خو هېڅا رسول الله صلی الله عليه وسلم ته ونه ويل چې د خپل رعيت د خوراک وس دې نه لرلو نو خلافت دې ولې قائمولو؟

ابو هريره رضي الله عنه بل حديث کې وايي: **وَكَانَ أَخْيَرَ النَّاسِ لِلْمِسْكِينِ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، كَانَ يَنْقَلِبُ بِنَا فَيُطْعِمُنَا مَا كَانَ فِي بَيْتِهِ، حَتَّى إِنْ كَانَ لَيُخْرِجُ إِلَيْنَا العُكَّةَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ، فَنَشُقُّهَا فَنَلْعَقُ مَا فِيهَا**. صحيح البخاري.

د مسکينانو لپاره په خلکو کې غوره سړی جعفر بن أبي طالب رضي الله عنه و ، چې مونږ به يې بوتللو او مونږ باندې به يې هغه څه وخوړل، چې په کور کې به يې و ، تر دې چې د غوړو هغه بوشکه به يې راوويستله چې هېڅ به په کې نه و نو هغه به مونږ وشکوله او هغه به مو څټله.

په داسې حالاتو کې دغه صحابه کرامو رسول الله صلی الله عليه وسلم ته ونه ويل، چې په مونږ پابنديانې دي، خپل صحابه کرام دې د لوږې هلاک کړل دا څرنګه خلافت على منهاج النبوة دی؟

همدارنګه د خندق مشهوره غزا چې پخپله رسول الله صلی الله عليه وسلم او نورو صحابه کرامو رضي الله عنهم د زياتې لوږې له وجې د خپلو ګېډو پورې تيګې تړلې وې او ددې سختې لوږې با وجود د دشمن سره په جنګ کې مصروف وو او دغه صحابه کرامو رسول الله صلی الله عليه وسلم باندې دا اعتراض نه کولو چې د الله پيغمبره د دغه خلافت على منهاج النبوة څخه تبر شه حالات ښه

نه دي بلکې د قوي صبر او استقامت سره یې د الله ددین څخه دفاع کوله. فما وهنوا لما أصابهم في سبیل الله و ما ضعفوا و ما استکانوا والله یحب الصابرین.

فائده: جعفر رضي الله عنه د خیبر په فتح کې مدینې منورې ته راغی او ابو هریره رضي الله عنه هم په دغه کال په اسلام مشرف شوي و، چې د هجرت اووم کال و، نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم خلافت پس د اوو کالو څخه هم په داسې حالت د فقر کې و چې وروسته بیا د خیبر د فتح څخه الله تعالی دوی ته غنائم ورکړل. الحمد لله اسلامي دولت ډېر غنائم، خوراکي مواد، اسلحې او ډېر مال لري، داسې فقر ته نه دي رسېدلي او نه به یې الله عز و جل ورسوي؟

نو دا اعتراض په رسول الله صلی الله علیه وسلم ولې مخالفین نه کوي چې اوه کاله خلافت کې خلک د لوږې څخه دې حالت ته رسېدلي و، باید چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم خلافت دوی نه وی منلی؟

۲- همدغه صحابي ابو هریره رضي الله عنه چې اوه کاله د خلافت تېر شوي دي وایې چې ما به د لویو صحابه کرامو څخه د کتاب الله د یو آیت پوښتنه کوله او ما به ترې د دې لپاره دا پوښتنه کوله چې ما موړ کړي تر دې، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم زه دعوت کړم نو په کور کې هغه څه شیدې وموندلې چې هدیه وه نو ماته یې وویل: ای ابو هریره! ما ورته وویل: لبیک یا رسول الله! نو بیا یې وویل: لاړ شه أهل الصفة ته او هغوی ماته دعوت کړه! ابو هریره رضي الله عنه وایې چې أهل الصفة د اسلام مېلمانه و, چې نه یې اهل نه یې مال او نه یې څوک و, چې ورسره پاتې شوی وای. چې کله به رسول الله صلی الله علیه وسلم ته صدقه راغله، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم به د هغوی څخه هېڅ نه اخیستل او أهل الصفة ته به یې لېږل او چې کله به هدیه راغله أهل الصفة ته به یې هم لېږله او خپله به یې هم ترې څه واخیستل او ځان به یې د هغوی سره شریکولو؛ خو زه دې خبرې خفه کړم او د ځان سره مې وویل چې دا شیدې او أهل الصفة؟ زه زیات حقدار یم د دې چې زه پرې قوي شم نو چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم راغی نو ماته یې امر وکړ, چې ته دغه شیدې أهل الصفة ته ورکړه نو ما به دوی ته ورکړل، نزدې نه وه چې ماته دغه شیدې رسېدلې وای؛ خو د الله تعالی او د رسول صلی الله علیه وسلم د اطاعت نه لابدي وه نو هغوی ته به مې ورکړې. هغه وایې چې ما دوی دعوت کړل، هغوی راغلل اجازه یې وغوښتله، هغوی ته اجازه وشوه او کېناستل، رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: ای ابا هر! ما وویل: لبیک یا رسول الله! هغه وویل: دا شېدې واخله او دوی ته یې ورکړه!

ابو هريره رضي الله عنه وايي: يو يو سړي ته به مې ورکول خلاصه دا چې تول ماړه شول؛ خو شيدې پاتې شوې نو رسول الله صلى الله عليه وسلم په لاس کې کېښودل ماته يې وکتل او په خندا شو، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: ای ابا هر! زه او ته پاتې شو نو ما وويل: ای رسول الله ته رښتيا وايې، نو هغه وويل کېنه دا شېدې وڅښه کېناستم او هغه ما وڅښلې او رسول الله صلى الله عليه وسلم راته ويل چې وڅښه؟ نو ماورته وويل چې قسم په هغه ذات چې ته يې رالېږلی يې نور ځای نشته نو هغه وويل: ماته يې راکړه ما د شېدو لوښی هغه ته ورکړ او د الله تعالى حمد او بسم الله يې وويله او باقي شېدې هغه وڅښلې. صحيح البخاري.

دا و د رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابه کرامو فقر او لوږه، چې په ځان به يې بل مسلم ورور غوره ګڼلو، سره د دومره سختو حالاتو. د دې لپاره چې مسلمانان قوي شي، ځکه الله تعالى د دوی په صفت کې وايي: ((وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ)). الحجر ۹.

او غوره کوي په خپلو ځانونو نور مسلمانان اګر که په دوی لوږه وي.

۳- فارس المسلمين د رسول الله صلى الله عليه وسلم څلورم خليفه او زوم أمير المؤمنين علي بن أبي طالب رضي الله عنه د لوږې په حالت کې مزدوري کوي او جهاد هم کوي، هغه وايي: يوه ورځ د رسول الله صلى الله عليه وسلم له کوره د سختې لوږې حالت کې ووتلم چې څه پيدا کړم او ويې خورم، نو په يو يهودي تېرېدم چې اوښان يې اوبه کول ما ورته د دېوال د سوري څخه وکتل، نو دغه يهودي وويل: ای بانډه چې آيا په هره بوقه راخېژولو د کوهي څخه يوه کجوره مزدوري اخلې؟ ما وويل: هو، نو د باغ دروازه يې ببرته کړه، تر دې چې ورداخل شوم نو هغه بوقه يې راکړه، هر کله چې به مې يوه بوقه راوويستله ما ته به يې يوه کجوره راکړه، تر دې چې زما ورغوی ډک شو بوقه مې ورته ورکړه او ما وويل دا زما بس دی، نو هغه ما وخوړلې بيا مې ورپسې اوبه وڅښلې. ترمذي.

استدلال: امير المؤمنين د رسول الله صلى الله عليه وسلم يو بهادر وزير صحابي د دومره لوږې سره سره په خلافت اعتراض نه کوي، چې دا ځرنګه خلافت دی مونږ په کې د لوږې مړه شولو؛ خو مونږ تر ټولو لومړی د خپلې خېټې غم کوو بيا وروسته د اسلام او خلافت.

۴- ابن عباس رضي الله عنهما وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم د يو مريض صحابي پوښتنه کوله نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل: ما تشتهي؟ قال: أشتهي خبز بر! قال: النبي صلى الله عليه وسلم: ((مَنْ كَانَ عِنْدَهُ خُبْزُ بُرٍّ، فَلْيَبْعَثْ إِلَى أَخِيهِ)). ای مريضه څه شي ته دې اشتها کېږي؟ هغه

وويل: د غنمو ډوډۍ ته. نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: د چا کره چې د غنمو ډوډۍ وي خپل مریض ورور ته دې ولېږي.الدولة النبوية ص ۱۶ لأبي حمزة المهاجر

صحابي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې پوښتنې ته ورغلی و او د غنمو ډوډۍ هم نه لري نو ډاکټر، ښه خوراک، علاج وغیره به څرنګه وکړي نو آیا دغه صحابه اوس دا وایي، چې دا څرنګه خلافت دی چې د غنمو ډوډۍ پکې نه پیدا کېږي. عربي مرتد شیخان خو ځکه دا اعتراض کوي چې بیا خو د دوی سره محاسبه کوي، زنا کولای نه شي، فحاشي او نور عیش و عشرت یې له منځه ځي.

۵- رافع بن عمرو رضي الله عنه وایي: كنت أرمي نخل الأنصار فأخذوني فذهبوا بي إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: ((**يا رافع لِمَ تَرْمِ نَخْلَهُمْ ؟**)) قال: قلت: يا رسول الله! الجوع. الترمذي.

رافع بن عمرو رضي الله عنه وایي چې ما د انصارو کجوري ویشتلې (د خوراک لپاره) نو هغوی زه ونیولم او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې راوستلم، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ماته وویل: ای رافع! د انصارو دا کجوري ولې ولې؟ ما ورته وویل: ای رسول الله د لوږې له وجې.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم د صحابه کرامو د فقر دا حال و، نو ای مخالفینو! الحمد لله نن اسلامي دولت د څومره غنائمو خاوند دی؟ داسې حالت ته کله رسېدلی دی؟

دا خو د صحابه کرامو د طعام او خوراک حال و، د لباس حالت یې وګوره:

۶- یو صحابي د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه دا پوښتنه وکړه چې لمونځ په یوه جامه کې څرنګه دی، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: ((**أَوَلِكُلِّكُمْ ثَوْبَانِ؟**)) صحيح البخاري.

آیا ستاسې د هر یو دوه جامې دي؟ دا د رسول الله صلی الله علیه وسلم د اسلامي خلافت مجاهدین صحابه کرام و؛ خو هېچا دا اعتراض ونه کړ، چې زمونږ خو جامې نشته خلافت باید خلکو ته جامې ورکړي.

۷- سهل بن سعد رضي الله عنه وایي: **كَانَ رِجَالٌ يُصَلُّونَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَاقِدِينَ أُزْرَهُمْ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ كَهَيْئَةِ الصِّبْيَانِ، وَيُقَالُ لِلنِّسَاءِ: لَا تَرْفَعْنَ رُءُوسَكُنَّ حَتَّى يَسْتَوِي الرِّجَالُ جُلُوسًا.**

سړو به لمونځ کولو د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره چې لنګونه به یې لکه د ماشومانو په اوږو پراته و (د لنډوالي له وجې) او ښځو ته به ویل کېدل چې سرونه تر هغې مه پورته کوئ چې سړي سم برابر کېني.

امام ابن بطال رحمه الله وايي: **إن الذين كانوا يعقدون أزرهم على أعناقهم لم يكن لهم غيرها والله أعلم، إذ لوكان لهم غيرها للبسوها في الصلاة وما احتيج أن ينهى النساء عن رفع رؤوسهن حتى يستوى الرجال جلوسا. اهـ** فتح البخاري.

هغه كسان چې خپل لنګونه يې په اوږو باندې و د دوی نور څه نه و، که چېرته نورې جامې يې وای، نو د لمانځه لپاره به يې اغوستلې وای او دې ته به نه محتاج کېدل چې ښځې د سرونو اوچتولو څخه منع کړي تر څو چې سړي کېني.

۸- عمرو بن سلمة رضي الله عنه (يو نا بالغه صحابي) چې کله خپل قوم ته د جماعت لمونځ اداء کولو عورت يې ښکاره کېدلو، ځکه چې چپنه يې لنډه وه نو ښځو وويل چې له مونږ څخه د امام عورت پټ کړئ؟

نو هر کله چې هغه ته يوه لويه چپنه واخيستل شوه نو ويې ويل: **فَمَا فَرِحْتُ بِشَيْءٍ فَرَحِي بِذَلِكَ الْقَمِيصِ**. صحيح البخاري.

زه په هېڅ شي دومره نه وم خوشحاله شوی لکه څومره چې په دې اوږدې چپنې خوشحاله شوم.

ښځې ځکه منع شوي دي چې د سړو څخه مخکې سرونه مه پورته کوئ له دی وجې، چې د سړو عورتونه ونه ګوري.

استدلال: آيا د دومره فقر نه به نور سخت فقر وي؟ چې دومره جامه نه وي چې سړی پرې خپل عورت پټ کړي؟ او صحابه کرام او رسول الله صلى الله عليه وسلم دا حال مشاهده کوي او بيا هم د دوی سره څه مرسته نه شي کولای؟ دا ځکه چې له هر لحاظه ډېر سخت فقر و. نه خو يې د اسلامي خلافت مخالفت وکړ او نه يې نا رضايت ښکاره کړ.

فتشبهوا إن لم تكونوا مثلهم = إن التشبه بالكرام فلاح

۹- انس رضي الله عنه وايي زه د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره د يو يهودي دعوت ته لاړم، چې هغه د وربشو ډوډۍ پخه کړې وه او بدبويه وازده ورسره وه، چې په شل صاع د طعام باندې خپله زغره د دغه يهودي سره ګاڼه کړې وه او ما ترې يوه ورځ واورېدل چې ويل يې: ((**مَا أَمْسَى عِنْدَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَاعُ بُرٍّ، وَلاَ صَاعُ حَبٍّ، وَإِنَّ عِنْدَهُ لَتِسْعَ نِسْوَةٍ**)). صحيح البخاري.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم په کورنۍ کې يو صاع دغنمو يا دانې نه دی ببګاه کړی او حال داچې د ده په دغه وخت کې نهه ښځې وې.

حافظ ابن حجر رحمه الله وايي: إنه لم يقل متفجرا ولا شاكيا – معاذ الله – وإنما قاله معتذرا عن إجابته دعوة اليهودي ولرهنه عنده درعه. اهـ فتح الباري.

رسول الله صلى الله عليه وسلم چې دا خبره کړې چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په کور کې به يو صاع دغنمو يا داني نه و، دا يې د غوسې او يا شکايت له وجې نه ده کړې – معاذ الله – بلکې دا يې د عذر له وجې وويل چې د دغه يهودي دعوت يې قبول کړ د ډېرې لوږې له وجې (چې د وربشو ډوډۍ او بد بويه وازدې ته محتاج شو) او د ډېر حاجت له وجې نه يې خپله زغره د يهودي سره ګرو (ګانه) کړه. د هغه يهودي سره چې د هغه مال د حرام او حلالو څخه مختلط دی ځکه چې ((أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ)) يعنې دوی د سود خوړونکي دي. که چېرې رسول الله صلى الله عليه وسلم د يو مسلمان سره په دغه وخت دومره څه موندلی نو ضرور به يې ورڅخه قرض اخيستی وای، خو د مسلمانانو سره دومره څه نه و چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د دغه يهودي معاملې ته محتاج شو.

حافظ ابن حجر رحمه الله وايي: **قال العلماء: والحكمة في عدوله صلى الله عليه وسلم عن معاملة مياسير الصحابة إلى معاملة اليهودي إما لبيان الجواز أو لأنهم لم يكن عندهم إذ ذاك طعام فاضل عن حاجة غيرهم. اهـ** فتح الباري.

علماء وايي چې حکمت په دې کې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په دې معامله کې د مالداره صحابه کرامو څخه يهودي سره دا معامله وکړه يا خو له وجې د جواز او يا دا چې د دغه صحابه کرامو سره په دغه وخت کې د خپل حاجت څخه ما سوا نور طعام نه و.

خو زه وايم چې دا محاله خبره ده چې رسول الله صلى الله عليه وسلم خپله اسلحه د يو دښمن سره ګانه کوي اګر چې هغه معاهد دی. دا د ډېر حاجت له وجې چې بغير د دې نه نوره کومه لاره نه وه.

شاهد دلته د رسول الله صلى الله عليه وسلم د اسلامي دولت حال دی، چې د پيل څخه رسول الله صلى الله عليه وسلم تر وفات پورې لوږه، فقر تږولو صحابه کرامو ته دومره رسېدلی و، چې څه حد يې نه و؛ خو بيا هم د يو مسلمان نه په دغه وخت کې چا دا خبره نه ده اورېدلې آن تر دې چې منافق هم دا نه دي ويلي، چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم دغه خلافت صحيح نه دی، ځکه چې هغه دومره فقير دی، صحابه کرام دومره فقيران دي، د ځان لپاره طعام نه لري، نو څرنګه به اسلامي دولت سنبال کړي؟

۱۵- **اعتراض**: بعضې خلک او منهزمین او مرجفین دا وایې چې د شام او عراق اسلامي دولت مجاهدین ډېر کم دي او ټولې دنیا سره مقابله کول ځان هلاکت ته غورځول دي، ټول ابتهمي قوتونه دي او نور داسې خرافات.

جواب: د رسو ل الله صلی الله علیه وسلم د مجاهدینو او عساکرو د خوراک او طعام کوم زیاتوالی په عامو خلکو نه و، یعنې چې څه عامو خلکو خوړل هغه مجاهدینو هم خوړول، هر چې د تعداد مسئله ده نو د جابر بن عبد الله رضي الله څخه روایت دی : رسول الله صلی الله علیه وسلم د مجاهدینو یو جماعت د ساحل په طرف ولېږلو او په هغې یې ابو عبیدة ابن الجراح امیر مقرر کړ، چې دوی درې سوه کسان وو او زه هم په هغوی کې وم، نو مونږ ووتلو تر دې چې په لاره کې هغه کجورې چې زمونږ سره وې خلاصې شوې کومې چې مشترکه وې. نو ابو عبیده رضي الله عنه امر وکړ، چې ټول خپلې کجورې راغونډې کړئ، نو هغه راجمع شوې نو زما په کې یوه دانه کجوره وه، نو دغه یوه یوه کجوره زمونږ د یوې ورځې طعام و، تر دې چې هغه هم ختمه شوه، نو مونږ ته به نه رسېده مګر یوه یوه کجوره. جابر رضي الله عنه وایې: کله چې ما ته وویل شول چې یوه کجوره به څه کافي شي. هغه وویل: مونږ ته د هغې احساس هغه وخت وشو، چې هغه ختمه شوه. د مسلم په روایت کې راځي چې ابو عبیده رضي الله عنه به هغه داسې چوپله لکه چې ماشوم د مور تی چوپي. بیا به مونږ پرې اوبه وڅښلې نو زمونږ به د ورځې څخه تر شپې کافي شوه. متفق علیه.

استدلال: یو خو د دوی تعداد د دښمن مقابله کې دومره کم و. دویم دا چې د دغه مجاهدینو مصرف یا خرچه یوه یوه کجوره وه. رسول الله صلی الله علیه وسلم چې أرحم الخلق و او زیات خیرخواه و، چې دغه صحابه کرامو ته نفع ورسیږي او تکلیف ورته ونه رسېږي؛ خو بیا هم هغه مجاهدین چې د دین لپاره قرباني ورکوي او رسول الله صلی الله علیه وسلم په قتال ښه پوهېدلو او بیا هم یو ډله مجاهدین په صحراء کې په ګرمۍ کې لېږي، چې دومره طعام هم نه لري چې هدف ته پرې ورسېږي او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته دا پته هم لګېدله چې لاره څومره اوږده ده او سخته ده او یو مجاهد خرچې ته محتاج هم دی.

سوال دا دی چې په داسې حالت کې چې ډېر سخت حالت دی یو امیر خپل عسکر لېږي ؛ خو الحمد لله اسلامي دولت خرچه هم لري، تعداد یې هم الحمد لله شته نو څرنګه بیا دا اعتراض په رسول الله صلی الله علیه وسلم نه کوئ؟ او په اسلامي دولت یې کوئ؟ دا منو چې دغه کجورې د رسول الله

صلى الله عليه وسلم په دعا سره برکت کولو؛ خو یو مسلمان به اسباب خامخا استعمالوي او توکل به په الله عز و جل کوي. ((وَعَلَى اللّهِ فَتَوَكَّلُواْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ)). مریم علیها السلام ته الله عز و جل وایي: ((وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا)). که مریم علیهاالسلام دغه خوځول د کجورې د ونې پرېښې وی، نو دغه کجورې شاید چې نه وی راغورځېدلې اګر که الله تعالی پرې قادر دی؛ خو اسباب استعمالول دلته د یو متوکل مؤمن لپاره لازم شول.

حدیث کې بله فائده دا هم ده چې صحابه کرامو د رسول الله صلی الله علیه وسلم اطاعت په سختۍ او خوشحالۍ دواړو کې کولو چې بغیر د توښې دومره لوی سفر ته وځي، دا ځکه چې د امیر امر و. نو د دې احادیثو څخه معلومه شوه چې نبوي جیش په مالي لحاظ دومره کمزوری و، تعداد یې هم کم و؛ خو هېڅا هم په دغه خلافت اعتراض ونه کړ لکه چې نن یې په اسلامي دولت کوي حال دا چې اسلامي دولت الحمد لله د غنائمو او تمویل څخه ضعیف نه دی والحمد لله علی ذلک.

۲- **دلیل**: امام طبري رحمه الله وایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم د احد په غزوه کې د زروصحابه کرامو سره راووتلو، تر دې چې د شوط مقام ته چې د احد او مدینې تر منځ واقع دی راورسېدل نو عبد الله بن أبي ابن سلول منافق ترې دربیمه حصه مجاهدین وګرځول او ویې ویل: چې دغه صحابه کرامو زما مشوره ونه منله او د رسول الله صلی الله علیه وسلم یې ومنله. والله ما ندري على ما نقتل أنفسنا هاهنا: قسم په الله چې مونږ نه پوهېږو د څه شي په وجه مونږ دلته ځانونه قتلوو، نو ټول منافقان د ده سره وګرځېد کوم چې دده د قوم څخه وو؛ خو د دوی پسې عبد الله بن عمرو بن حرام د بني سلمة ورور ورپسې شو او ویې ویل: ای قومه! تاسو ته الله دریادوم چې خپل نبي صلی الله علیه وسلم او قوم ونه شرموئ چې اوس دښمن ته حاضرېږئ، نو دوی وویل: که زمونږ دا یقین وی چې دا قتال دی نو تاسو به مو نه وی پرېښې؛ خو مونږ دا قتال نه ګڼو. نو هر کله چې هغوی دا خبره د عبد الله بن عمرو ونه منله، نو عبد الله بن عمرو ورته وویل: تاسې الله تعالی د الله د دښمن څخه لرې کړئ، پس زر دی چې الله تعالی به ستاسو څخه مونږ ته کافي شي. او د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره روان شو. الدولة النبوية ص۲۹.

استدلال: د رسول الله صلی الله علیه وسلم دومره کم مجاهدین چې ټول زر۱۰۰۰ کسان وو او درې سوه۳۰۰ واپس شول او دښمن ته نزدې هم و، چې دا په نورو مجاهدینو ډېر بد تاثیر کوي. چې د دوی په باره کې دا آیت هم نازل شو: ((فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُواْ)).

څه وجه ده چې تاسو د منافقانو په باره کې دوه ډلې شوئ (بعضو ویل چې مونږ د دوی سره جنګ کوو او بعضو ویل چې نه یې کوو)، او الله تعالی دوی واپس کړل په وجه د هغه عمل چې دوی کسب کړی و.

امام ابن القیم رحمه الله وایي: امام الزهري او نور محدثین وایي: **كان يوم أحد يوم بلاء وتمحيص اختبر الله عزوجل به المؤمنين وأظهر به المنافقين ممن كان يظهر الإسلام بلسانه وهو مستخف بالكفر. اهـ** زاد المعاد.

د احد ورځ د امتحان ورځ وه چې الله په هغې سره مؤمنان او منافقان امتحان کړل کوم چې اسلام یې ظاهرولو په خُله او کفر یې پټ کړی و.

سوال دا دی چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې غزا کې اووه سوه ۷۰۰ مجاهدین پاتې شول علی القول الراجح او قتال د احد په ورځ قتال د دفع و، چې هېڅوک ترې پاتې شوی نه و، مګر اصحاب الأعذار چې هغه ډېر لږ وو.

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله وایي: **وأما قتال الدفع فهذا وأمثاله قتال دفع لا طلب لا يجوز الإنصراف فيه بحال ووقعة أحد من هذا الباب. اهـ**

او هر چې قتال د دفع دی دا او د دې په شان د دفع قتال دی، نه د طلب چې واپس کېدل ترې په هېڅ صورت جائز نه دي چې واقعه د احد د دې باب څخه ده.

معلومه شوه چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د نبوي دولت ټول مجاهدین اووه سوه ۷۰۰ کسان وو، نو اوس څوک دا ویلی شي چې کفار د دوی په څو چنده و چې دغه نبوي خلافت صحیح نه و ځکه چې تعداد یې کم دی طاقت یې نه و نو په اووه سوه اشخاصو اسلامي خلافت علی منهاج النبوة قائمیدی شي؛ خو الحمد لله نن د اسلامي دولت دپېنځه دېرش زره۳۵۰۰۰ څخه زیات جنګیالي مجاهدین لري کثرهم الله، نو څرنګه دا اسلامي دولت نه شي کېدای؟

۳- **دلیل**: امام حاکم او بیهقي رحمه الله د حذیفه رضي الله عنه څخه روایت کوي وایي: د احزاب په ورځ مونږ صفونه جوړ کړي وو او ناست وو. (وأبو سفيان ومن معه من الأحزاب فوقنا وقريظة اليهود أسفل منها نخافهم على ذرارينا). اهـ

ابو سفیان او ورسره ډلې زمونږ د مدینې د پاسه وې او د قریظه یهود ددوی څخه ښکته وو، چې مونږ په خپلو بچو وېرېدلو.

امام السعدي رحمه الله وايي: **فحاصرو المدينة واشتد الأمر وبلغت القلوب الحناجر حتى بلغ الظن من كثير من الناس كل مبلغ لما رأوا من الأسباب المستحكمة والشدائد الشديدة. اهـ** الدولة النبوية صـ٣٤.

نو مدينه يې محاصره کړه او کار ډېر سخت شو او زړونه مرۍ ته ورسېدل تر دې چې خلکو دا ګمان کولو، چې ګويا مدينې سقوط وکړ، هر کله چې هغوی قوي اسباب د دښمن وليدل او ډېره سختي او تکليفونه يې مشاهده کړل.

تر دې پورې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم په خلکو دا آواز وکړ: ((**مَنْ رَجُلٌ يَقُومُ فَيَنْظُرَ لَنَا مَا فَعَلَ الْقَوْمُ يَشْتَرِطُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ يَرْجِعُ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ فَمَا قَامَ رَجُلٌ ثُمَّ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَوِيًّا مِنْ اللَّيْلِ ثُمَّ الْتَفَتَ إِلَيْنَا فَقَالَ مَنْ رَجُلٌ يَقُومُ فَيَنْظُرَ لَنَا مَا فَعَلَ الْقَوْمُ ثُمَّ يَرْجِعُ يَشْرِطُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجْعَةَ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ رَفِيقِي فِي الْجَنَّةِ فَمَا قَامَ رَجُلٌ مِنْ الْقَوْمِ مَعَ شِدَّةِ الْخَوْفِ وَشِدَّةِ الْجُوعِ وَشِدَّةِ الْبَرْدِ فَلَمَّا لَمْ يَقُمْ أَحَدٌ دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكُنْ لِي بُدٌّ مِنْ الْقِيَامِ حِينَ دَعَانِي**)). الدولة النبوية صـ٣٤- ٣٥.

څوک به پاڅېږي چې دښمن وګوري چې هغوی څه کوي؟ رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته دا شرط کړل، چې که واپس شو نو جنت ته به ځي؛ خو هېڅوک پانه څېد بيا رسول الله صلی الله عليه وسلم د شپې لمونځ اداء کړ بيا يې مونږ ته وکتل چې څوک به پاڅېږي او د قوم حال به معلوم کړي؟ خو هېڅوک د قوم څخه ولاړ نه شو د ډېرې سختې وېرې، سختې لوږې او سختې يخنۍ له وجې. نو هر کله چې هېڅوک پانه څېد، نو حذيفه رضي الله عنه وايي: رسول الله صلی الله عليه وسلم ماته اواز وکړ؛ خو له دې مخکې يې وويل، چې څوک د دښمن حال معلوم کړي، سوال کوم چې ما سره به جنت کې ملګری وي، بيا رسول الله صلی الله عليه وسلم ماته اواز وکړ، نو زما خو بيا خلاصی نه و ځکه چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم امر و کله چې يې زه دعوت کړم.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **وقد كان المسلمون يوم بدر ثلاثمائة وثلاثة عشر ويوم أحد نحو سبع مائة ويوم الخندق أكثر من ألف أو قريبا من ذلك أمامهم عشرة آلاف من مشركي العرب عقدوا العزم على دخول المدينة والقضاء على المسلمين ثم فجاءة ظهر عدو يهددهم من الخلف سافرا عن عدائه في أقبح صورة وهم يهود بني قريظة. اهـ**

مسلمانان په بدر کې ٣١٣ کسان و د احد په ورځ ٧٠٠ او د خندق (احزاب) په ورځ د ١٠٠٠ څخه زيات يا دې ته نزدې وو، چې مقابل کې لس زره مشرکين عرب وو او دا يې عزم کړی وو، چې مدينې ته به

ننوځي او مسلمانان به ختموي. بيا ناڅاپه يو بل دښمن د شا څخه په قبيح صورت راښکاره شو چې هغه د بنو قريظه يهود وو.

نو هر کله چې کار سخت شو او رسول الله صلى الله عليه وسلم ديهودودبنو قريظه څخه په ښځو او ماشومانو ووېرېد، ځکه چې دغه وخت کوم عسکري مانع نه و، چې دغه ماشومان او ښځې يې بچ کړې واى او دغه نجس لاسونه يې د مسلمانانو څخه لنډ کړي واى، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم اراده وکړه، چې د دوى په منځ کې تفريق پيدا کړي نو غطفان قبيلې ته يې د واپس کېدو وړانديز وکړ، چې قتال پرېږدي چې تاسو ته به د مدينې دربيمه حصه کجورې درکول کېږي دا خبره روانه وه چې سعد بن معاذ او سعد بن عبادة مشوره وکړه، چې د اوس او خزرج د قبيلې مشران هم وو ويې ويل: والله لا نعطيهم إلا السيف. قسم په الله چې دوى ته د توري پرته هيڅ هم ور نه کړو (جهاد به ورسره کوو) نو رسول الله صلى الله عليه وسلم د دوى مشوره ومنله او ويې ويل: چې دا يوه فيصله وه چې ما کړې وه ستاسو لپاره، هر کله چې ما وليدل چې عرب د يو غشي نه ګذار کوي. بيا الله تعالى څه دپاسه شل ورځو وروسته اساني راوستله. الله عز و جل فرمايي: ((**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا**)). الأحزاب ۹.

اى مؤمنانو! ياد کړئ د الله هغه نعمت چې په تاسو يې کړى، کله چې تاسو ته لښکرې راغلې(د دښمن) نو راولېږلو مونږ په دوى باد او لښکرې چې تاسو نه ليدلې او الله تعالى په هغه څه چې تاسو يې کوئ ليدونکى دى.

دا له دې وجې چې دوى رېښتني مؤمنان وو، صابرين وو، په الله عز و جل يې پوره اعتماد او توکل و. الله عز و جل فرمايي: ((**وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا**)). الأحزاب ۲۲.

هر کله چې مؤمنانو دغه ډلې د دښمن وليدلې ويې ويل: دا هغه څه دي چې الله تعالى او رسول يې زمونږ سره وعده کړې او رښتيا ويلي دي الله او رسول د هغه، او دا نه زياتوي دوى لره مګر ايمان او غاړه ايښودل.

استدلال: کله چې مؤمنان وړې ترې د دښمن څخه لس حصې کم دوى ۱۰۰۰ کسان دښمن لس زره۱۰۰۰۰، اسلحه هم کمه او د نشت برابره ده، اقتصادي حالت هم داسې و تر دې چې د سلمان

فارسي رضي الله عنه په مشوره يې خندق وکنېستلو. سره د دې چې دومره سخت حالت و؛ خو د رسول الله صلی الله عليه وسلم په ملګرتيا کې يې جهاد ته ادامه ورکړه او وروسته نه شول.
يهودي او صليبي، روافض او نصيري ايجنټان د عربو او عجمو چې نن په اسلامي دولت اعتراض کوي چې فوج يې لږ دی د دومره طاقتونو سره جنګ کول هلاکت دی، نو دا د بلعام ځامن عرب او عجم ملايان د طاغوت د بقاء سبب او عياش شيخان ولې د رسول الله صلی الله عليه وسلم پر خلافت اعتراض نه کوي؟ چې دومره کمزوری اقتصاد، کمزوری فوج، کمزوري خلک وو، نو ولې يې خلافت يې قائمولو؟ خو خبره دلته د ايمان ده څوک چې په اسلامي خلافت د خليفة المسلمين ابوبکر البغدادي حفظه الله باندې بې ځايه اعتراضونه کوي يا خو دوی د ايمان څخه خلاص دي او يا يې ايمان د خطر سره مخامخ دی او په الله عز و جل يې توکل نشته.
۱۶- **اعتراض**: بعضې خلک او منهزمين او د طاغوت ونډه خواره ملايان وايې چې د اسلامي دولت سره دومره مساحت نشته او تمکين يې کم دی نو څرنګه دوی په کې خلافت قائم کړی؟
جواب: رسول الله صلی الله عليه وسلم چې په مدينه کې کوم خلافت قائم کړی و د هغوی سره فقط يوه مدينه وه او په پيل کې د مدينې مساحت ډېر کم و؛ خو بيا هم خلافت علی منهاج النبوة صحيح و او هېڅ تر دې چې يو منافق هم دا ونه ويل چې دا وړوکی ښار اودا اسلامي خلافت؟
نن چې وګورو اسلامي دولت الحمد لله د کفارو او صليبيانو د ميډيا مطابق دومره ښارونه په سلطه کې لري، چې د مدينې د لس برابر څخه هم زيات دي، تر دې چې دوی وايې چې د اسلامي دولت سره د لس عربي وړو ملکونو لکه قطر، امارات او داسې نورو څخه زيات په عراق او شام کې سلطه لري نو څرنګه قطر، يا بحرين چې طواغيت پرې مسلط دي هغه دې يو دولت حسابېږي او چې د دې لس چنده يا زيات مساحت په واک کې ولري هغه دې يو تنظيم (داعش) وي. دا ځکه چې هغوی اسلامي خلافت قائم کړی او دغه دنورو ملکونو قوانين کفري دي او د يهودو او صليبيانو غلامان دي، چې کافر يو منطقي ته هېواد ووايې اګر هغه د يو ښار او يا د يو کلي مساحت ولري، نو هغه به ددوی په اصطلاح يو مستقل ملک وي، ځکه چې چاسره ډنډه وي نو واک هم د هغه وي که وايې چې اسمان شين دي نو هېچاته دا مجال نشته چې ووايې چې نه اسمان وربخ دی، ځکه چې دغه امريکې پر دوی باندې خپل ځان معبودان ثابت کړي دي او خلکو ته يې دا ذهنيت ورکړی چې زمونږ له خوښې پرته يو مچ هم پرواز نه شي کولی او دغه بزدلو او مرسپنو او نام نهاد مسلمانانو ورسره دا منلې ده او د الله

عز و جل په هغه غیبي طاقت او قوت هېڅ ایمان نه لري ،چې دا کمزوری انسان یې د عدم څخه وجود ته راوست اوس چې هرقسم طاقت د امریکایانو خلاف راښکاره شي، نو دا مرسپنی او نام نهاد مسلمان به وایې، چې والله ددې شاته به هم د چا لاس وي، دا ګاډي او دا اسلحه دوی له کوم ځایه کوي جنګ خو ډېر زیات مصرف لري، ړوند مسلمانه کم نه کم دا خپل اسلامي تاریخ خو لږ ولوله چې مسلمانانو پر دغه غربیانو او کفارو په سوونو کلونه حکومت کړی دی هغوی ته دا اسلحه او د جنګ مصارف چا ورکول؛ خو خبره داده چې امریکې خپل ځان په دغه نام نهاد مسلمانانو د یو معبود په حیث منلی په شعوري او یا غیري شعوري توګه، اوس که هغه کوم ملک ته ملک ووایې که هغه ملک وي او که نه وي خلک به یې ورسره مني که ویې نه مني نو بیا یې په عبادت کې نقصان را منځته کېږي او خپل معبود (امریکه) ترې خفه کېږي.

۱۷- **اعتراض**: بعضې بت پرستان وایې چې اسلامي دولت بتان ماتوي حال دا چې ددې بتانو خو عبادت نه کېږي؟

جواب: عام نصوص د تصویرانو او بتانو دحرمت په هکله زیات دي؛ خو موږ دلته صرف هغه دلائل ذکر کوو چې دبتانو په ماتولو دلالت کوي.

۱- دلیل: الله عز و جل فرمایي: ((**وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ○ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ**)). الأنبياء: ٥٧ – ٥٨

او قسم په الله خامخا تدبیر به جوړوم ستاسې معبودانو ته وروسته له هغې چې وګرځئ تاسو شاکوونکې، نو هغه یې ټوټې ټوټې کړل پرته دلوی، ددې لپاره چې دوی هغه ته رجوع وکړي.

استدلال: ابراهیم علیه السلام سره ددې چې یو کس و ؛ خو دقوم بتان یې مات کړل،او الله عز وجل موږ ته ویلي دي: ((**قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ**)). الممتحنة: ٤

یقینا شته دی ستاسې لپاره نمونه دتابعدارۍ ښایسته په ابراهیم علیه السلام او په هغه کسانو کې چې دهغه سره وو.

امام ابن جریررحمه الله لیکي: **یقول الله تعالی قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم والذين معه. في هذه الأمور التي ذكرناهامن مباينة الكفار ومعاداتهم وترك موالاتهم اهـ** تفسیر الطبري ج۲۸ص۶۲

یعنې شته دی تاسو لره ښایسته نمونه په تابعدارۍ دابراهیم علیه السلام او په هغه کسانو کې چې دهغه سره وو.

په دغه کارونو کې چې مونږ ذکر کړل چې هغه دکفارو څخه براءت او دهغوی سره دښمني او پرېښودل ددوستۍ دهغوی، دې آیت کې مونږ ته دابراهیم علیه السلام پسې داقتداء حکم شوی، چې دهغه پسې اقتداء وکړئ، نو هغه بتان مات کړي ووباید مونږ یې هم مات کړو، که نه نو بیا د اقتداء څه معنی شوه؟

۲- دلیل: عبدالله بن مسعودرضي الله عنه وایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم چې کله مکې ته داخل شو نو دکعبې سره ګردچاپېره ۳۶۰بتان وو, نوهغه ټول یې مات کړل اودا آیت یې لوستلو: ((جَاء الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ)). حق راغې او باطل له منځه ولاړ. صحیح البخاري

امام قرطبي رحمه الله وایي: وفي هذه الآیۃ دلیل علی کسر الأوثان إذاغلب علیهم اهـ تفسیر القرطبي ج۱۰ص۳۱۴.

دا آیت دلیل دی چې کله څوک په بتانو موندلو غالب شي، نو باید چې مات یې کړي.

۳- دلیل: درسول الله صلی الله علیه وسلم څخه دا په تواتر سره ثابت دي، چې هغه دجاهلیت دوختونو بتان پخپله هم مات کړي وو اوصحابه کرام یې هم دبتانو دماتولو لپاره لېږلي وو.

۱: فتح مکه کې رسول الله صلی الله علیه وسلم پخپله بتان مات کړل لکه چې مخکې ذکر شول.

۲: جریربن عبدالله البجلي سره دخپلو ملګرو یې یمن ته ولېږلو، چې د (ذوالخلصة) بت مات کړي. الصحیحین.

۳: خالد بن الولید یې نخلة مقام ته ولیږلو چې د(عزی) بت مات کړي. النسائي.

۴: مغیرة بن شعبة او ابوسفیان یې طائف ته ولېږل چې د(لات) بت مات کړي. الطبقات لابن سعد.

۵: علي بن أبي طالب یې دطئ قبیلې ته ولېږلو چې دهغوی بت (الفُلس) مات کړي. الطبقات لابن سعد.

۶: عمروبن العاص یې د (سواع) بت دماتولو لپاره ولېږلو. الطبقات لابن سعد.

۷: الطفیل بن ابن عمرو الدوسي یې د دوس قبیلې ته ولېږلو، چې دهغوی بت چې (ذوالکفین) نومېده ویې سوځولو. الطبقات لابن سعد.

۸: سعد بن زید الأشهلي یې المشلل مقام ته ولېږلو چې د (منات) بت مات کړي. الطبقات لابن سعد.

۴- دلیل: عمرو بن عبسة وایي: چې نومونږ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل چې ته الله په څه شي رالېږلی یې؟ هغه وویل: ((أرسلني بصلۃ الأرحام وکسر الأوثان وأن یوحد الله لایشرك به شئ)). مسلم.

الله زه راليږلی يم چې خپلولي وپالم او بتان مات کړم اوچې د الله تعالی توحيد ومنل شي او دهغه سره شريک جوړ نه کړای شي.

۵- دليل: ابوالهياج الأسدي وايي: ماته علي بن أبي طالب وويل: آيا تا ونه لېږم په هغه څه چې زه رسول الله لېږلی وم: ((أن لاتدع تمثالا إلا طمسته ولاقبرا مشرفا إلاسويته)). مسلم.

مه پرېږده ته هېڅ مجسمه، مګر هغه له منځه يوسه اونه لوړ قبر مګر هغه هوار کړه.

۶- دليل: عائشه رضي الله عنها وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم زموږ کورته داخل شو او زه ديوې پردې ترشاومه، چې په هغې کې يوتصوير و، نو درسول الله مخ مبارک متغيرشو نو هغه پرده يې خيرې کړله: ((إِنَّ مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُشَبِّهُونَ بِخَلْقِ اللَّهِ)). البخاري ومسلم.

يقينا تر ټولو سخت عذاب به د قيامت په ورځ دهغه چا لپاره وي چې مشابهت کوي دالله سره په خلقت کې.

۷- دليل: اسامه رضي الله عنه وايي: درسول الله صلى الله عليه وسلم سره زه بيت الله ته داخل شوم، نو په هغې کې يې يو تصوير وموندلو، نو ماته يې امر وکړ، چې يوه بوقه اوبه راوړه نو رسول الله په هغې سره دغه تصوير لېرې کړ او ويې ويل: ((قَاتَلَ اللَّهُ قَوْمًا يُصَوِّرُونَ مَا لَا يَخْلُقُونَ)). اهـ. المصنف لابن ابي شيبة.

هغه قوم دې الله تعالى هلاک کړي، چې دهغه شيانو تصويرونه جوړوي چې پيدا کولای يې نه شي.

۸- دليل: عائشه رضي الله عنها وايي: لم يكن رسول الله يترك في بيته شيئا فيه تصاليب إلانقضه. اهـ البخاري.

رسول الله به يوشی پخپل کور کې چې په هغې کې به صليبونه وو نه پرېښوده او له منځه به يې وړل.
امام بخاري دې حديث ته باب لګولی دی: باب نقض الصور: يعنې دتصويرونه له منځه وړل.

۹- دليل: علي رضي الله عنه وايي: چې رسول الله په يوه جنازه کې و، چې ويې ويل: ((أَيُّكُمْ يَنْطَلِقُ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلَا يَدَعُ بِهَا وَثَنًا إِلَّا كَسَرَهُ وَلَا قَبْرًا إِلَّا سَوَّاهُ وَلَا صُورَةً إِلَّا لَطَّخَهَا فَقَالَ رَجُلٌ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَانْطَلَقَ فَهَابَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَرَجَعَ فَقَالَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَا أَنْطَلِقُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَانْطَلِقْ فَانْطَلَقَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ أَدَعْ بِهَا وَثَنًا إِلَّا كَسَرْتُهُ وَلَا قَبْرًا إِلَّا سَوَّيْتُهُ وَلَا صُورَةً إِلَّا لَطَّخْتُهَا)). اهـ الطيالسي ۱۶ واحمد ج۱ص۱۸۷.

څوک به مدينې ته لاړ شي چې پرې نه ږدي هلته هېڅ يو بت مګر چې هغه مات کړي او نه قبر مګر هغه برابر کړي او نه يو تصويرمګر چې هغه خراب کړي؟ نو يو سړي وويل چې زه به لاړ شم، نو کله چې

روان شو نو د مدينې د خلکو څخه ووېرېد او ببرته را وګرځېد نو علي رضي الله عنه وويل چې زه به لاړ شم نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وويل زه ته لاړشه بيا چې ببرته راغی، نو ويې ويل يا رسول الله! ما په مدينه کې هيڅ بت پرې نښود مګر هغه مې مات کړاو نه قبر مګر هغه مې برابر کړ او نه تصوير مګر هغه مې له منځه يوړ.

۱۰- دليل: ابوهريره رضي الله عنه وايي: رسول الله فرمايلي دي: قسم په هغه ذات چې زما نفس دهغه په لاس کې دی خامخا به عيسی عليه السلام راکوزېږي دعدل فيصلې به کوي: فيکسرالصليب ويقتل الخنزير ويضع الجزية ويفيض المال حتى لايقبله أحداه (متفق عليه). صليب به ماتوي ، خنزير به قتلوي او جزيه به ختموي (ځکه چې کفار به يااسلام راوړي او يا به قتليږي).

او هر چې د مصر د فرعونيانو بتان دي دا د رسول الله صلی الله عليه وسلم او صحابه کرامو او همدارنګه تر ډېر وخت پورې د خاورو لاندې وو او د ا د انګرېزانو د استعمار څخه وروسته کشف شو که چېرته د هغوی په دور کې دا کشف شوي نو دا به يې هم له منځه وړي وی او همدارنګه بعضې مجسمې دغه مشرکانو په غرونو يا نورو ځايونو کې داسې سترې جوړې کړي وې چې دهغې په ماتولو هغوی برلاسي شوي نه دي.

خلاصه: دابشکاره نصوص دي چې دلالت کوي په ماتولو دبتانو ځکه چې:

۱- رسول الله صلی الله عليه وسلم پخپله بتان مات کړي.

۲- مجاهدين يې دهغې دماتولو پسې لېږل.

۳- رسول الله صلی الله عليه وسلم دبتانو دماتولو په هدف هم راليږل شوی و.

۴- هغه تصويرونه به يې هم څېرې کول چې ليدل به يې.

دامت دفقهاؤاقوال

۱- **حنفي مذهب**: علامة السرخسي وايي: **ولو وجدوا في الغنائم صليبا من ذهب أوفضة أو تماثيل أو دراهم أو دنانير فيها تماثيل فإنه ينبغي للإمام أن يكسرذالك كله اهـ.** شرح السيرالكبيرج۳ص۱۰۵۲.

که په غنیمتونو کې يې دسرو اوسپينو زرو صليب ومونډلو او يا يې بتان يا اشرفئ يا دينارونه ومونډل چې په هغې تصويرونه وو، نوامام بايد دا ټول له منځه يوسي.

۲: قال العلماء: **التصوير حرام والمحو واجب حيث لا يجوز الجلوس في مشاهدته اهـ.** مرقات شرح مشكاة ج۴ص۲۵۷ لملاعلي القاري الحنفي.

تصوير حرام دی او لېرې کول يې واجب دي او په داسې ځايونو کې چې تصويرونه په کې ليدل کېږي کېناستل جائز نه دي.

۲- **مالکي مذهب**: إمام قرطبي ددې آيت لاندې (قل جاءالحق وزهق الباطل) ليکي: **في هذه الآية دليل على كسر الأوثان إذا غلب عليهم اهـ.** القرطبي ج۱۰ص۳۱۴.

په دې آيت کې دليل دی چې دبتانو په ماتولو دچا لاس بر شو، نو بايد چې مات يې کړي.

۳- **شافعي مذهب**: ۱- العزبن عبدالسلام وايي: **محوالكفر وإزالته من قلوب الكافرين ومن ألسنتهم وكتخريب كنائسهم و كسر صلبانهم و أوثانهم اهـ.** قواعد الاحكام ج۱ص۱۵۶.

دکفر ختمول دکافرو دزړونو څخه او دهغوی دژبو څخه لکه ورانول دهغوی دعبادتخانو او دهغوی دصليب او دبتانو ماتول.

۲- علامه ابن حجر الهيثمي وايي: **والأصنام والصلبان وآلات الملاهي والأواني المحرمة لا يجب في إبطالها شئ لوجوبه على القادر عليه اهـ.** تحفة المحتاج ج۶ص۲۹.

بتان او صليبونه او د ټنګ ټکور آلات او حرام لوښي ختم کړي، ځکه چې څوک يې په ماتولو قادر شي، نو له منځه وړل يې واجب دي.

۳- امام زکريا الأنصاري وايي: **يلزم المكلف كسر الأصنام اهـ.** اسني المطالب ج۲ص۳۴۶.

په هرمکلف لازم دي چې بتان مات کړي.

۴- **حنبلي مذهب**: امام ابن القيم رحمه الله وايي: **وإنمابعث الله رسله بكسر الأصنام وعبادته وحده لاشريك له اهـ.** روضة المحبين ص۴۸۱.

او يقينا الله خپل پيغمبران د بتانو په ماتولو رالېږلي دي او دا چې يواځې د الله عبادت وکړی شي چې هې شريک نه لري.

۵- **ظاهري مذهب**: امام ابن حزم وايي: وإنما الواجب في الآنية المذكورة والصلبان والأوثان الكسر. اهـ المحلى ج۱۱ص۳۳۸.

يقينا د حرامو لوښو او صليبونو او بتانو ماتول واجب دي.

بعضې جاهلان وايي: ددې بتانو خو عبادت نه کېږي نو بايد مات نه شي؟

۱- **جواب**: هغه نصوص چې دبتانو يا تصويرونو په حرمت دجوړولو اوياساتلو کې راغلي دي هغه عام دي، که دعبادت لپاره وي او که نه وي. څوک چې د تخصيص دعوه کوي نو دليل به راوړي.

۲- **جواب**: که دا ومنو چې دلته يې عبادت نه کېږي؛ خو په نورو بت پرستو هېوادونو کې يې عبادت کېږي.

۳- **جواب**: که ومنو چې عبادت يې نه کېږي، نو سدالذرائع هم داسلام د اصولو څخه شمېرل کېږي، خصوصا په باب د توحيد کې، نو چې بت مات شي ذريعه دشرک هم ورسره ختمېږي.

۴- **جواب**: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: ماته جبريل عليه السلام راغی (ويې ويل) زه بيگاه شپه راغلی وم؛ خو چې ستاسې کورته داخل شوم، نو يوپه کې دسړو تصويرونه وو (ددروازې په پرده کې)او بل په کې سپی و، نو رسول الله هغه تصويرونه له پردې څخه څېرې کړل،او سپی يې دکور څخه وويستلو. ابوداؤدوالترمذي.

استدلال: دا امر رسول الله صلى الله عليه وسلم ته جبريل امين کوي او رسول الله پرې عمل کوي، نو که څوک دا وايي چې دتصويرونو او بتانو لېرې کول او ورانول دعبادت پورې خاص دی، نو نعوذ بالله درسول الله صلى الله عليه وسلم په کور کې دغه تصويرونه آيا دعبادت لپاره وو؟ داخو صريح کفر دی معلومه شوه چې دبتانو ورانول که دعبادت لپاره وي او که نه وي نو ورانول اوله وړل يې هم واجب دي. لهذا اسلامي دولت په دغه نصوصو او د امت دفقهاء په اقوالو يې عمل کړی دی والله أعلم.

۵- **جواب**: دا چې څوک د بتانو په ماتولو خفه کېږي او بل لوري ته ښه ويني چې په زرگونو مسلمانان هره ورځ د کفارو او مرتدينو له خوا وژل کېږي، شکنجه کېږي او په دې يې هېڅ چرت خراب نه دی او عيش او عشرت مزو او چړچو کې ډوب دی، نو له دې څخه معلومېږي چې دا د بتانو سره مينه لري او دغسې مينه د بتانو سره هم عبادت دی. پر دې خبره ښه غور وکړه کېدای شي چې الله عز وجل درته د سمې لارې هدايت وکړي.

۱۸- **اعتراض**: بعضې زړه سواندي نامنهاد مسلمانان وايي چې اسلامي دولت شيعه ګان او مرتدين سوځوي، حال دا چې حديث کې د سوځولو څخه منع راغلې ده؟

جواب:

د مرتد حکم:د صحابه کرامو ، تابعينو او د اسلامي شريعت د فقهاؤ په دې کې هېڅ اختلاف نشته چې مرتد به قتلولی شي، چې دا يو قطعي خبره ده او د دين د ضرورياتو څخه ده، چې ډېرو علماؤ په دې اجماع هم رانقل کړې ده.

۱- **امام ابن عبد البر رحمه الله وايي**: من ارتد عن دينه حل دمه وضربت عنقه والأمة مجتمعة على ذلك.

څوک چې د دين څخه مرتد شو (لکه اوسني طواغيت او ددوی منونکي) نو وينه يې حلاله او څټ به يې وهل کېږي او امت په دې متفق دی.

۲- **امام ابن قدامه رحمه الله وايي**: أجمع أهل العلم على وجوب قتل المرتد.

د اهل علمو اجماع ده په وجوب د قتل د مرتد.

د قرآن څخه دلايل چې جزاء بالمثل جائز ده:

۱- دليل: .الله عز و جل فرمايي: ((**وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُواْ بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرينَ**)). النحل۱۲۶.

که تاسې غچ يا بدله اخلئ نو هغومره واخلئ چې څومره پر تاسې تېری شوی وي؛ خو که تاسې صبر وکړئ نو په دې کې شک نشته چې دا د صبر کوونکو لپاره ډېره ښه ده.

امام ابن جرير رحمه الله وايي: **إن الله ذكر أمر من عوقب من المؤمنين بعقوبة أن يعاقب من عاقبه بمثل الذي عوقب به إن اختار عقوبته.**

الله عز و جل دلته يادونه کړې او امر يې کړی مؤمنانو ته په سزا ورکولو چې هغوی ته سزا ورکړی شوي وي په مثل د هغې چې دوی ته ورکړل شوی وي که سزا ورکول وغواړي.

دا دليل دی چې دا آيت محکم دی او جزاء بالمثل جائز ده، اګر که سوځول وي، ځکه صليبيانو او مرتدينو څومره مسلمانان په لائزر بمونو وسوځول.

۳- **ابن جرير رحمه الله**:دا هم ليکي چې دا آيت د حمزة بن عبد المطلب رضي الله عنه باره کې نازل شوی دی کله چې هغه د احد په غزا کې مُثله کړی شو، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل که

مونږ په مشرکينو برلاسي شو نو د دوی دېرش۳۰ کسان به مُثله کوم، نو چې مؤمنانو دا خبره واورېده، هغوی هم د مشرکينو د مثله کولو قسم وکړ، نو الله عز و جل دا آيت راولېږلو چې عقوبت بالمثل جائز دی تجاوز جائز نه دی.

استدلال: د مُثلې ځخه په حديث کې منع راغلې؛ خو دې آيت کې الله عز و جل جائز کړه. معلومه شوه چې حرق بالنار (سوځول) جائز نه دی؛ خو بالمثل جائز دی دا هغه وخت که چېرې ومنو چې حرق د اصل نه جائز نه دی که نه نو د اصل نه د مرتد حرق جائز دی لکه چې وروسته به إن شاء الله دا خبره ذکر شي.

۲- **دليل**: علامه ابوبکر الجصاص الحنفي رحمه الله مذکوره آيت او بل يې دا آيت ذکر کړی دی:

((**فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُواْ عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ**)). البقرة ۱۹۴.

هغه چا چې پر تاسی زياتی وکړ، نو تاسو هم پر هغوی د هغې په مثل زياتی وکړئ.

وايي: **فالواجب بهذه الآية استيفاء المثل ولم يجعل لأحد ممن أوجب عليه أو على وليه أن يفعل بالجاني أكثر مما فعل. واختلف في كيفية القصاص فقال أبو حنيفة وأبو يوسف ومحمد وزفر: على أي وجه قتله لم يقتل إلا بالسيف وقال ابن القاسم عن مالك إن قتله بالعصا أو بحجر أو بالنار أو بالتغريق قتله بمثله. اهـ** أحكام القرآن ج۱.

نو واجب دي په دې آيت کې پوره کول د مثل د قصاص او نه دي ګرځول هېچا ته د هغه چا ځخه چې واجب کړي په هغه او يا د هغه په ولي چې په جاني (جنايت کار) باندې زيات هغه ځه وکړي چې هغه کړي وي او د فقهاؤ اختلاف دی په قصاص کې: ابو حنيفه، ابو يوسف، محمد او زفر وايي چې جاني به صرف په توره قتلولی شي. امام ابن القاسم د امام مالک رحمه الله ځخه روايت کوي وايي: که ځوک چا په امسا يا کاڼي او يا په اور سره سوځولی و يا يې په اوبو کې ډوب کړی و، نو بالمثل به قتلولی شي.

۴- **امام قرطبي رحمه الله د سورة البقرة ۱۹۴ايت لاندې ليکي**: **لا خلاف بين العلماء أن هذه الآية أصل في المماثلة في القصاص فمن قتل بشيء قتل بمثل ما قتل به وهو قول الجمهور ما لم يقتله بفسق كاللوطية وإسقاء الخمر فيقتل بالسيف.**

وقال ابن الماجشون: إن من قتل بالنار أو بالسم لا يقتل به لقول النبي صلى الله عليه وسلم: ((لا يعذب بالنار إلا الله)). والسم نار باطنة وذهب الجمهور إلى أنه يقتل بذلك لعموم الآية. وقوله: ((لا يعذب بالنار إلا رب النار)): صحيح إذا لم يحرق، فإن حرق حرق. يدل عليه عموم القرآن، قال

الشافعي رحمه الله: إن طرحه في النار عمدا طرحه في النار حتى يموت. وذكره الوقار في مختصره عن مالك وهو قول محمد بن حكم. اهـ تفسير القرطبي.

د علماؤ په دې کې اختلاف نشته، چې دغه آیت دلیل دی په قصاص اخېستلو کې بالمثل، نو څوک چې قتل کړی شو په کوم شي نو قاتل به یې بالمثل قتل کېږي او دا د جمهورو علماؤ قول دی، تر څو چې یې د فسق په عمل نه وي وژلی لکه لواطت یا د شرابو په څښلو نو داسې قاتل به بیا په توره وژل کېږي. ابن ماجشون مالکي وایې: که څوک چا په اور یا په زهرو سره قتل کړ، نو په اور او زهرو به نه قتلېږي ځکه رسول الله صلی الله علیه وسلم وایې: په اور به عذاب نه ورکوي، مګر خاوند د اور چې الله تعالی دی. او زهر باطني اور دی جمهور علماء بیا وایې چې په اور به هم قتلېږي، ځکه چې آیت عام دی بیا امام قرطبي وایې: دغه حدیث چې ((لا یعذب بالنار...)). صحیح حدیث دی؛ خو چې کله دغه قاتل په اور باندې مقتول نه وي سوځولی، نو که سوځولی یې و بیا به سوځول کېږي چې په دې خبره عموم د قرآن دلالت کوي. امام شافعي رحمه الله وایې که په اور کې یې غورځولی و، په اور کې به غورځول کېږي تر هغې چې مړ شي او الوقار د امام مالک څخه داخبره هم ذکر کړې، چې دا قول د محمد بن الحکم دی.

۳- دلیل: د ابو هریرة رضي الله عنه حدیث دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې: زیات دروند لمونځ په منافقانو د ماسخوتن او سهار لمونځونه دي، که دوی ددې په اجر پوهېدی، نو په خاپوړو به دغه لمونځونو ته راتللی. بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې: ما قصد وکړ هغه کسانو ته چې د جماعت لمانځه ته نه راځي: ((**فأحرق بیوتهم بالنار**)). مسلم ج۱ ص۴۵۱ في المساجد.

نود دوی کورونه په اور وسوځوم.

استدلال: دا حدیث صریح دلیل دی په سوځولو په اور سره د باب د سزا ورکولو بدني او مالي، چې په دې حدیث کې منافقان مراد دي، چې د دوی کورونه وسوځوئ، او سره د دوی، نو که ښځې او ماشومان نه وای نو دا کار به یې کړی و. لکه د مسند احمد حدیث کې دي: ((**لو لا ما في البیوت من النساء والذریة**)). دا حدیث پرې دلیل دی.

دلته د حدیث نه شاهد ردت او شرک دی، چې دلیل د تحریق دی او هغه کسان چې مسلمانان او د هغوی اطفال او ښځې په بمونو سوځوي.

۴- دلیل: انس رضي الله عنه وایې د عکل د قبیلې څه خلک رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلل او د مدینې هوا پرې ښه رانه غله مریضان شول، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته د اوښانو

دشېدو او متيازو څښلو امر وکړ، نو هغوی دا وڅښلې او روغ شول، بيا يې د رسول الله صلی الله عليه وسلم شپونکی قتل کړ او اوښې يې ترې وتښتولې، رسول الله صلی الله عليه وسلم ته خبر راورسېد، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم ورپسې صحابه کرام ولېږل او هغوی راوستل شول:
((**فَأَمَرَ بِمَسَامِيرَ فَأُحْمِيَتْ، فَكَحَلَهُمْ، وَقَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ، ثُمَّ أُلْقُوا فِي الحَرَّةِ، يَسْتَسْقُونَ فَمَا سُقُوا حَتَّى مَاتُوا**)). البخاري.

رسول الله صلی الله عليه وسلم امر وکړ، چې سيخان ګرم کړئ نو سيخان ګرم کړی شو او د هغوی سترګې يې پرې راوويستلې، لاسونه اوپښې يې هم ترې غوڅ کړل، بيا په ګرمۍ کې وغورځول شول اوبه يې غوښتلې؛ خو چا ورنه کړلې تر دې چې مړه شول.

استدلال: لومړی دلته وجوب د مماثلت چې د عکل (مذکوره خلک) په شپونکي د رسول الله صلی الله عليه وسلم کوم فعل کړی و، هغه رسول الله صلی الله عليه وسلم د دوی سره وکړ، نو که عکل (مذکوره خلک) دغه شپونکی په اور سوځولی وای، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم به هغوی ضرور سوځولي وای، ځکه چې مفهوم د حديث پرې دليل دی.

دويم دا چې رسول الله صلی الله عليه وسلم امر وکړ چې سيخان دې ګرم کړی شي او په هغې دې ورته سترګې راوويستل شي. آيا دا د اور سوځول نه دي؟

نو جواز د حرق د جز جواز د کل نه منع کوي.

دريم دا چې رسول الله صلی الله عليه وسلم امر وکړ چې په ګرمۍ کې دې وغورځول شي او اوبه دې هم ورنه کړل شي او نه يې صحابه کرامو ته د پښو او لاسونو د خلاصولو امر وکړ، ځکه چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم غرض د دوی هلاکول و، چې دا عذاب بيا د سوځولو څخه پورته دی، ځکه د دوی دوه عذابونه وو، يو لنډ سوځول او لمر ته غورځول او بل اوبه نه ورکول.

۵- دليل: أبو موسی الأشعري رضي الله عنه وايي: نبي عليه السلام زه او معاذ بن جبل رضي الله عنه يمن ته ولېږلو او دواړو ته يې امر وکړ، چې خلکو ته قرآن ياد کړئ، **فَجَاءَ مُعَاذٌ إِلَى أَبِي مُوسَى يَزُورُهُ، وَإِذَا عِنْدَهُ رَجُلٌ مُوثَقٌ بِالْحَدِيدِ، فَقَالَ: يَا أَخِي أَبُعِثْنَا نُعَذِّبُ النَّاسَ أُمْ بُعِثْنَا نُعَلِّمُهُمْ وَنَأْمُرُهُمْ بِمَا يَنْفَعُهُمْ؟ فَقَالَ لَهُ: أَسْلَمَ، ثُمَّ كَفَرَ، فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَحْرِقَهُ بِالنَّارِ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: إِنَّ لَنَا عِنْدَهُ بَقِيَّةً، قَالَ مُعَاذٌ: وَاللهِ لَا أَبْرَحُ أَبَدًا، قَالَ: فَأُتِيَ بِحَطَبٍ فَأُلْهِبَتْ فِيهِ النَّارُ، وَطَرَحَهُ**. رواه الطبراني في الكبير جـ٣٠ صـ٤٣ وقال الهيثمي في مجمع الزوائد جـ٦ صـ٣٩٩ رجاله رجال الصحيح.

معاذ بن جبل أبو موسى الأشعري رضي الله عنه ته د ملاقات لپاره راغی. نو چې ګوري يو سړی په زنځيرونو تړل شوی پروت دی، **معاذ بن جبل** رضي الله عنه ورته وويل: ای وروره! آيا مونږ د دې لپاره رالېږل شوي يو، چې خلکو ته عذاب ورکړو او که خلک پوه کړو او امر ورته د هغه شي وکړو چې دوی ته نفع ورکړي؟ نو أبو موسى الأشعري رضي الله عنه ورته وويل: دا مخکې مسلمان و اوس کافر شوی دی، نو معاذ بن جبل رضي الله عنه وويل: قسم په هغه ذات چې محمد صلى الله عليه وسلم يې پر حق رالېږلی دی، تر څو چې مې دا شخص نه وي سوځولی له دې ځايه نه ځم، نو أبو موسى رضي الله عنه وويل: د دې يو څه وخت زمونږ سره شته معاذ رضي الله عنه وويل قسم پر الله زه به همداسې ولاړ يم. بيا وايي: لرګي راوړل شول او اور بل کړای شو او هغه پکې وغورځول شو.

حافظ ابن حجر رحمه الله وايي: ويؤخذ منه أنه كانا يريان جواز التعذيب بالنار وإحراق الميت بالنار مبالغة في إهانته وترهيبا عن الإقتداء به. فتح الباري ج١٢ ص٢٧٤.

د دې حديث څخه دا لاس ته راځي چې أبو موسى او معاذ رضي الله عنهما په اور سره عذاب ورکول جائز ګڼل او د مړي سوځول يې په اور سره هم جائز ګڼل له وجې د مبالغې چې د دغه سړي سپکوالی وشي او د خلکو د وېرولو لپاره چې د ده په شان کار ونه کړي.

۶- دليل: ابن عباس رضي الله عنهما وايي: **إن أناسا ارتدوا على عهد علي رضي الله عنه فأحرقهم بالنار فبلغ ذلك ابن عباس رضي الله عنه فقال: لو كنت أنا لم أحرقهم لنهي رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تعذبوا بعذاب الله ولقتلتهم كما قال النبي صلى الله عليه وسلم: ((من بدل دينه فاقتلوه))**. البخاري.

څه خلک د علي رضي الله عنه په خلافت کې مرتد شول، نو هغه په اور وسوځول نو دا خبره ابن عباس رضي الله عنهما ته ورسېده نو ويې ويل: که زه وای نو ما به نه وی سوځولي، ځکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم منع کړې ده چې د الله تعالى په عذاب چاته عذاب مه ورکوئ او ما به همداسې قتل کړی وای لکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: چا چې دين بدل کړ نو هغه قتل کړئ.

خو هر كله چې علي رضي الله عنه ته د ابن عباس رضي الله عنه دا قول ورسېد، چې د علي رضي الله دا سوځول يې ښه و نه ګڼل، نو هغه په دې خبره کومه پروا ونه کړه، بلکې همداسې يې تر مرګه وسوځول او علي رضي الله عنه دابن عباس رضي الله عنه د دې قول رد وکړ او ويې ويل: **ويح ابن عباس**. الدار قطني ج٣ ص١٠٨ بإسناد صحيح.

او د احمد په روايت کې داسې دي: ويح ابن أم ابن عباس.

دا د دې ښکاره ثبوت دی چې خليفه راشد د ابن عباس رضي الله عنه انکار بې ځايه وګڼلو. او د دې حديث وضاحت به وروسته راشي.

٧- دليل: **ابو عمر الشيباني رحمه الله وايي**: إن عليا أتي بالمستورد العجلي وقد ارتد فقتله فأعطاه النصارى بجيفته ثلاثين ألفا فأبى أن يبيعهم إياه وأحرقه. رواه البيهقي في سننه جـ٦ صـ٢٥٤.

علي رضي الله عنه ته مستورد العجلي راوستل شو, چې هغه مرتد شوی و نو هغه يې قتل کړ. نو نصاراؤ هغه ته د هغه د جسد په مقابل کې دېرش زره روپۍ ورکولې خو علي رضي الله عنه انکار وکړ چې دا پرې خرڅ کړي نو هغه يې وسوځولو.

٨- دليل: وأخرج أيضا البيهقي عن أبي بكر رضي الله عنه أنه جمع الناس في حق رجل ينكح كما ينكح النساء فسأل أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم عن ذلك فكان أشدهم يومئذ قولا علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: هذا ذنب لم تعص به أمة من الأمم إلا أمة واحدة صنع الله بها ما قد علمتم نرى أن نحرقه بالنار فاجتمع أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم على أن يحرقه بالنار فكتب أبو بكر إلى خالد بن الوليد يأمره أن يحرقه بالنار. نيل الأوطار كتاب الحدود.

امام بيهقي د ابو بکر رضي الله عنه څخه نقل کړی چې هغه خلک راجمع کړل د هغه سړي په هکله ، چې يو سړی يې په نکاح کړی و لکه څرنګه چې ښځې په نکاح کېږي، د رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابه کرامو څخه يې د دې په هکله پوښتنه وکړه، نو په دوی کې سخت جواب په دغه ورځ دعلي رضي الله عنه و چې ويل يې: دا داسې ګناه ده چې هېڅ امت نه ده کړې، مګر يو امت چې الله تعالى پرې هغه څه وکړل چې تاسو ته پته ده. زمونږ دا نظر دی چې دا په اور وسوځوو نو د رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه کرام په دې جمع شول چې دغه شخص په اور وسوځوي، نو ابو بکر صديق رضي الله عنه خالد بن الوليد رضي الله عنه ته وليکل چې دغه شخص وسوځوي.

استدلال: په پورتني اثر کې فاجتمع أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم دا دليل دی چې په سوځولو د داسې مجرم او مرتد د صحابه کرامو اجماع ده.

٩- **دليل**: همدارنګه ابو بکر صديق رضي الله عنه: دفجاءة په نوم يوکس چې ابو بکر صديق رضي الله عنه ته راغی او وسله او لښکرې يې ترې طلب کړې؛ خو فجاءة به نه مسلمان کتلو او نه کافر او هغه به يې وژلو، ابو بکر صديق رضي الله عنه ته دا خبر ورسېد، نو هغه يې ونيولو او بقيع ته يې

راوستلو او لاسونه يې ورته شاته وتړل او اور يې بل کړ او هغه يې وسوځولو. إقتداء المجاهدين صـ۴.

۱۰- **دليل**: د عبد الله بن سبأ قوم علي رضي الله عنه ته راغی او ورته يې وويل: **أنت هو فقال لهم ومن هو؟ قال: أنت الله فاستعظم رضي الله عنه الأمر فأمر بنار فأججت وأحرقهم بالنار.** الملل والنحل للشهرستاني رحمه الله.

د عبد الله بن سبأ الحميري عليه اللعنة قوم على رضي الله عنه ته راغی او ورته يې وويل: چې ته الله يې. نو علي رضي الله عنه دا کار ډېر لوی وګڼلو نو داور امر يې وکړ او اور بل کړای شو او هغوی يې په اور وسوځول.

۱۱- **دليل**: حافظ ابن کثير رحمه الله په خپل تاريخ کې ليکلي دي چې خالد بن الوليد رضي الله عنه مالک بن نويرة راوغوښتلو چې سجاح نومې ښځې چې دنبوت دعوه يې کړې وه ورسره ملګری شوی و او بل داچې زکات يې نه ورکولو، نو خالد بن الوليد رضي الله عنه ورته وويل: آيا ته نه پوهېږې چې زکات د لمونځ سره يو ځای ذکر شوی دی؟ نو مالک بن نويره ورته وويل: دا خو ستاسې د صاحب (رسول الله صلى الله عليه وسلم) ګمان دی، خالد بن الوليد رضي الله عنه ورته وويل: آيا هغه زمونږ ملګری دی ستا ملګری نه دی؟ نو ضرار ته يې امر وکړ چې څټ يې ووهي. **وأمر برأسه فجعل مع حجرين وطبخ على الثلاثة قدرا فأكل منها خالد.**

او امر يې وکړ چې سر يې ددوه کاڼو سره يوځای کړي او نغرې ترې جوړ کړی شي او بيا پرې کټوی پخه کړی شوه او خالد رضي الله عنه ددغه کټوی نه خوراک هم وکړ.

ابن کثير رحمه الله وايي چې د مالک بن نويره دومره ويښتان و، چې ټوله کټوئ پرې پخه شوه او لا ويښتان يې ختم شوي نه و.

نو ابو قتادة رضي الله عنه د خالد بن الوليد رضي الله عنه سره په دې باره کې خبرې وکړې، تر دې چې ابو قتادة ابوبکرصديق رضي الله عنه ته د دې عمل شکايت وکړ او صديق رضي الله عنه ته يې وويل: چې هغه معزول کړي، ځکه د ده توره خو ټوله وينه وينه ده. ابوبکرصديق رضي الله عنه ورته وويل: زه هغه توره نه شم بې کاره کولی: **سله الله على الكفار.** چې الله د کفارو پسې راويستلې وي. البداية والنهاية جـ٦ صـ٣٥٥.

داسلامي امت د علماؤ اقوال

علامه بدر الدين العيني الحنفي رحمه الله وايي: قال الداودي: إحراق علي رضي الله عنه الزنادقة ليس بخطأ، لأنه صلى الله عليه وسلم قال لقوم: إن لقيتم فلانا وفلانا فأحرقوهم بالنار ثم قال: إن لقيتموهم فاقتلوهم فإنه لا يعذب بعذاب الله. ولم يكن في الغضب والرضاء إلا حقا، قال الله تعالى: ((وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَى)). عمدة القاري شرح صحيح البخاري.

داودي وايي: چې د زنديقانو سوځول د علي رضي الله عنه کوم خطاء کار نه و، ځکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يو قوم ته وويل: که د فلاني او فلاني قوم سره مخامخ شوئ، نو په اور يې وسوځوئ بيا يې ورته وويل که ورسره مخ شوئ نو مړه يې کړئ، ځکه د الله په عذاب به څوک نه په عذابيږي.

دا خبرې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په حالت د غضب او رضا دواړو کې حق وې، الله تعالى فرمايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم له ځانه خبرې نه کوي.

٢- **علامه شوکاني رحمه الله وايي:** وقد اختلف السلف في التحريق فكره ذلك عمر وابن عباس وغيرهما مطلقا سواء كان في سبب كفر أو في حال مقاتل أو في قصاص وأجازه علي رضي الله عنه و خالد بن الوليد رضي الله عنه وغيرهما. قال المهلب: ليس هذا النهي على التحريم بل على سبيل التواضع ويدل على جواز التحريق فعل الصحابة وقد سمل النبي صلى الله عليه وسلم أعين العرنيين بالحديدوقد أحرق أبوبكر بالنار في حضرة الصحابة وحرق خالد بن الوليد ناسا من أهل الردة وكذلك حرق علي رضي الله عنه. نيل الأوطار جـ٧ صـ٢٧١.

د سلفو په سوځولو د کافر کې اختلاف دی. عمر رضي الله عنه او ابن عباس رضي الله عنه يې مطلقا مکروه ګڼي، برابره خبره ده چې سبب يې کفر وي او که حالت د جنګ او يا قصاص وي.علي رضي الله عنه او خالد بن الوليد رضي الله عنه او نور صحابه کرام يې جائز ګڼي.

مهلب رحمه الله وايي: چې حديث کې چې کومه منع راغلې د اور د سوځولو څخه دا د تحريم له وجې نه ده، بلکې دا رسول الله صلى الله عليه وسلم د تواضع پر بنياد ويلي دي، چې په دې جواز د صحابه کرامو فعل دلالت کوي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د عرنيينو سترګې په تودو اوسپنو سره راوويستلې ابوبکرصديق رضي الله عنه د صحابه کرامو په محضر کې څه خلک په اور وسوځول، خالد بن الوليد رضي الله عنه هم ډېر مرتدين وسوځول، همدارنګه علي رضي الله عنه زنادقه وسوځول.

٣- **علامه عيني رحمه الله وايي**: وأكثر علماء المدينة يجيزون تحريق الحصون على أهلها بالنار وقول أكثرهم بتحريق المراكب وهذا كله يدل على أن معنى الحديث على الندب وممن كره رمي أهل الشرك بالنار عمر وابن عباس وابن عبد العزيز وهو قول مالك. وأجازه علي رضي الله عنه وحرق خالد بن الوليد ناسا من أهل الردة. وأجاز الثوري رمي الحصون بالنار وقال الأوزاعي: لا بأس أن يدفن عليهم في المطمورة إذا لم يكن فيها إلا المقاتلة ويحرقوا ويقتلوا كل قتال ولو لقيناهم في البحر رميناهم بالنفط والقطران وأجاز ابن القاسم رمي الحصن بالنار والمراكب إذا لم يكن فيها إلا المقاتلة فقط. عمدة القاري.

اكثر د مديني علماء په اور باندې سوځول جائز ګڼي د کفارو کورونه سره د خلکو او همدارنګه اکثريت د دغه علماء سپرلۍ سوځول هم جائز ګڼي. دا ټول په دې دلالت کوي چې حديث په استحباب حمل دی، عمر رضي الله عنه، ا بن عباس رضي الله عنهما ، عمر بن عبد العزيز او په يو قول د مالک رحمه الله مشرکان په اور سوځول بد ګڼي. او علي رضي الله عنه يې جائز ګڼي. او خالد بن الوليد رضي الله عنه څه خلک د مرتدينو څخه وسوځول. امام ثوري رحمه الله بيا د کفارو کورونه په اور ويشتل جائز ګڼي امام اوزاعي رحمه الله وايې: پروا نه کوي که لوګی ورته مورچل کې بل کړي کله چې په کې فقط جنګي کسان وي او هغه وسوځوي او هر جنګيالی يې مړ کړي . او که مونږ کافران په درياب کې وموندل نو په نفطو او ننځړو يې ولو (چې اور وکړي). ابن القاسم بيا د قلعه ويشتل په اور جائز بولي او همدارنګه د هغوی سپرلۍ کله چې په کې فقط جنګيالي وي.

۴- امام ابو الوليد باجي المالکي، ابن الجوزي، ابن کثير او امام ابن حجر رحمهم الله د مذکورحديث چې: ((**لا تعذب بعذاب النار**)) فوائد ذکر کوي وايې: **وفيه المماثلة في القصاص وذلك من المثلة المنهي عنها فإن قلنا النهي عن التحريق والتمثيل للتحريم فإنه عام مخصص بكونهما معاقبة بالمثل.** **اهـ** تفسير ابن كثير جـ٢ صـ٥٧ وفتح الباري جـ١ صـ٣٤١.

دا په قصاص کې برابروالی افاده کوي او دا هغه مُثله نه ده کوم چې ترې منع شوې ده. که موږ ووايو چې منع د سوځولو او مُثلې څخه د تحريم لپاره ده، نو دا به عام وي، چې سوځول او قصاص به ترې خاص وي له وجې د جزاء بالمثل.

۵- امام بخاري رحمه الله باب ابنبی دی: باب إذا حرق المشرك المسلم هل يحرق؟ کله چې يو مشرک مسلمان سوځولی وي نو آيا مشرک به پرې هم سوځول کېږي؟. ابن حجر العسقلاني رحمه الله وايې: **كأنه أشار بذلك إلى تخصيص النهي في قوله صلى الله عليه وسلم: ((لا يعذب بعذاب الله))، إذا لم يكن ذلك على سبيل القصاص.** فتح الباري جـ٢ صـ٤٤٧.

امام بخاري اشاره کوي چې کوم تخصیص د نهي د سوځولو راغلی دی هغه په هغه صورت کې چې کله چې په طریقه د قصاص نه وي. یعنې که قاتل په اور څوک نه وي سوځولی، او که سوځولی یې و نو بیا جائز دي.

۶- امام ابن القیم رحمه الله وایي: **إن أبا بكر رضي الله عنه حرق اللوطية وأذاقهم حر النار في الدنيا قبل الآخرة وكذلك قال أصحابنا: إذا رأى الإمام تحريق اللوطي فله ذلك. ثم حرقهم عبد الله بن الزبير في خلافته ثم حرقهم هشام بن عبد الملك.** الطرق الحكمية لابن القيم رحمه الله.

ابوبکر رضي الله عنه یو سړی چې لواطت یې کړی و، سوځولی و او د آخرت څخه مخکې یې په دنیا کې ورته د اور خوند وڅکولو. همدارنګه زموږ د مذهب پیروان وایي کله چې امام ویني چې سوځول د لواطت فائده کوي د ده لپاره دا جائز دي، او بیا عبد الله بن الزبیر رضي الله عنه د خپل خلافت په دور کې دا کار کړی و او له هغه څخه وروسته هشام بن عبدالملک هم دا کار کړی و.

او بل ځای کې وایي: **فأجمع رأي أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم على أن يحرقوا بالنار فكتب أبوبكر إلى خالد بن الوليد رضي الله عنه أن يحرقوا ثم حرقهم ابن الزبير ثم حرقهم هشام بن عبدالملك. اهـ** بدائع الفوائد.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم د صحابه کرامو رایه په دې جمع شوه، چې لواطت کوونکی په اور وسوځوي، نو ابوبکر صدیق رضي الله خالد بن الولید رضي الله عنه ته ولیکل چې ویې سوځوي، بیا ابن الزبیر رضي الله عنه وسوځول او بیا له هغه وروسته هشام بن عبد الملک رحمه الله هم وسوځول.

۷- شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله وایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم قبلة بنت قیس بن معدي کرب د الأشعث خور په نکاح کړه؛ خو مخکې له دې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم پرې دخول وکړي وفات شوه. او چا ویلي دي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هغې ته اختیار ورکړ، چې د چا سره نکاح کوي نو ویې کړه، نو هغې نکاح غوره کړه. دوی وایي هر کله چې نبي علیه السلام وفات شو نو عکرمه بن أبي جهل په نکاح کړه، دا خبره ابوبکر رضي الله عنه ته ورسېده نو ویې ویل: **لقد هممت أن أحرق عليهما بيتهما فقال عمر رضي الله عنه: ما هي من أمهات المؤمنين ولا دخل بها ولا ضرب عليها الحجاب وقيل: إنها ارتدت فاحتج عمر على أبي بكر أنها ليست من أزواج النبي صلى الله عليه وسلم بارتدادها. اهـ** الصارم المسلول.

نو ابوبکرصدیق رضي الله عنه وویل چې دا اراده مې کړې، چې دوی دواړه دکور سره وسوځوم. نو عمر رضي الله عنه وویل چې دا خو أم المؤمنین نه ده او رسول الله صلی الله علیه وسلم هم پرې دخول نه و کړی او نه یې پرې پرده کړې وه او چا ویلي دي چې دا مرتده شوې وه، نو عمر رضي الله عنه په

ابوبکر رضي الله عنه دا دلیل ونیولو چې دا د رسول الله صلی الله علیه وسلم بي بي نه ده ځکه چې مرتده شوې ده.

استدلال: ابوبکرصدیق رضي الله عنه د دې ښځې او د هغې د خاوند د سوځولو قصد وکړ، خو ابوبکر رضي الله عنه ته عمر رضي الله عنه وویل چې دا أم المؤمنین نه ده، نو ځکه هغه دا کار ونه کړ له دې معلومه شوه، چې د صحابه کرامو په نزد د مرتد سوځول عام معلوم کار و. ابن كثير، وابن جرير.

۸- امام ابن القیم رحمه الله: **ولهذا كان أصح الأقوال أنه يفعل بالجاني مثل ما فعل بالمجنى عليه ما لم يكن محرما لحق الله كالقتل باللواطة وتجريع الخمر ونحوه فيحرق كما حرق ويلقى من شاهق كما فعل ويخنق كما خنق لأن هذا أقرب إلى العدل وحصول مسمى القصاص وإدراك الثأر والتشفي والزجر المطلوب من القصاص وهذا مذهب مالك والشافعي وإحدى الروايات عن أحمد رحمه الله. وقد أباح الله تعالى للمسلمين أن يمثلوا بالكفار إذا مثلوا بهم وإن كانت المثلة منهيا عنها فقال تعالى: ((وإن عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به)). وهذا دليل على أن العقوبة بجدع الأنف وقطع الأذن وبقر البطن ونحو ذلك هي عقوبة بالمثل ليست بعدوان والمثل هو العدل. اهـ** حاشية ابن القيم رحمه الله على سنن أبي داود.

له دې وجې زیات صحیح قول د اقوالو څخه دا دی, چې په جنایتکار به هغه څه کېږي چې په چا یې کوم ډول جنایت کړی وي، تر څو چې دغه کار حرام نه وي، له وجې د حق د الله تعالی، لکه قتل په لواطت یا په څښلو د شرابو او داسې نور، نو جنایتکار به سوځوي که چېرته یې هغه بل سوځولی و، د غره نه به یې راغورځوي که ده دا کار یې کړی وي او مری نه به یې زوړندوي که هغه دا کار کړی وي ځکه دا کار زیات نږدې دی عدل ته او حاصلېدل د بدلې اخیستلو، موندل او زړه یخوالی، زجر او رټنه کومه چې د قصاص مطلوب ده دا په دې کار سره حاصلېږي او دا مذهب دی د مالک، شافعي او یو روایت د احمد رحمهم الله څخه هم دی، بیا وایې: یقینا الله تعالی مسلمانانو ته دکفارو مُثله کول حلال کړي که کفارو په مسلمانانو دا کار کړی و، اګر چې مثله کول منع ده. الله تعالی فرمايي: که تاسو دې کافرو ته سزا ورکوئ، نو تاسو هغوی ته همغومره سزا ورکړئ په مثل د هغې چې تاسې ته درکړی شوې وي. دا دلیل دی چې سزا ورکول په پرې کولو د پوزې او غوځولو د غوږونو، د خېټې په څیرې کولو او نور داسې دا جزاء بالمثل ده زیاتی نه دی او جزاء بالمثل دا عین عدل دی.

۹- **امام ابن قدامة رحمه الله وايي**: **وإن حرقه فقال بعض أصحابنا: لا يحرق لأن التحريق محرم لحق الله تعالى: لقول النبي صلى الله عليه وسلم: ((لا يعذب بالنار إلا رب النار)) ولأنه داخل في عموم الخبر وهذا مذهب أبي حنيفة وقال القاضي: الصحيح أنه فيه روايتين، كالتغريق**

إحداهما، يحرق وهو مذهب الشافعي، لما روى البراء بن عازب رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ((من حرق حرقناه ومن غرق غرقناه)). وحملوا الحديث على غير القصاص في المحرق. اهـ المغني لابن قدامة ج٨.

که یې وسوځولو، نو بعضې ملګري زمونږ وايي چې قاتل به نه سوځول کیږي، ځکه سوځول حرام دي د الله تعالی د حق له وجې. ځکه رسول الله صلی الله علیه وسلم وايي: په اور به عذاب نه ورکوي مګر خاوند د اور یعنې الله عزوجل.او بل دا داخل دی په عموم د دې حدیث کې او دا مذهب دی د ابو حنیفه رحمه الله،او قاضي رحمه الله وايي صحیح خبره دا ده چې په دې موضوع کې دوه روایتونه دي. لکه په غرقولو، یو دا چې سوځول کیږي به چې دا مذهب د شافعي رحمه الله دی ځکه براء بن عازب رضي الله عنه د رسول الله صلی الله علیه وسلم نه روایت کوي وايي: چې چا څوک وسوځولو هغه به سوځوو او چا چې څوک په اوبو کې غرق کړو هغه به غرقوو. او دغه حدیث د تعذیب په اور یې په غیر قصاص حمل کړی. (چې قصاص نه دی).

١٠- **علامه جمال الدين الصردفي الريمي وايي**: مسئلة: عند الشافعي ومالك وأحمد وأكثر العلماء إذا أحرقه أو غرقه أو رماه بحجر أو من شاهق فمات أو ضربه بخشبة أو حبسه ومنعه الطعام والشراب حتى مات فللولي أن يقتص منه بهذه الأشياء. وعند أبي حنيفة والثوري رحمهما الله يجب القصاص في هذه الأشياء إلا في التحريق بالنار ولا يجوز أن يقتص فيها إلا بالسيف. اهـ المعاني البديعة في معرفة اختلاف أهل الشريعة.

د امام شافعي، مالک، احمد رحمهم الله او نورو اکثرو علماؤ په نزد کله چې چا څوک وسوځولو یا یې غرق کړ او یا یې په کاڼي وویشتلو او یا یې د غره څخه راورغړولو او مړ شو، یا یې په لرګي ووهلو او یا یې بندي کړو او ډوډۍ او اوبه یې ترې منع کړل، تر دې چې مړ شو نو د مقتول د ولي لپاره دا حق حاصل دی، چې د هغه قاتل نه په دغه شیانو سره بدله واخلي او د ابو حنیفه او امام ثوري رحمهما الله په نزد په دې شیانو کې قصاص واجب دی مګر په سوځولو کې نه دی چې او سوځوونکی به په توره سره قتلیږي.

وضاحت: د دې نه معلومه شوه چې اکثر علماء په جواز د قصاص قائل دي. مذکوره پیلوټ یا نور مرتدین لکه د پاکستان، افغانستان او نور عرب او عجم چې کوم ظلمونه په مسلمانانو کوي، بمبارونه کوي، ماشومان او ښځې په لویو لویو بمونو سره قتلوي آیا دا حرق نه دی؟

١١- **ملا علي القاري رحمه الله د الشفاء د بتعريف حقوق المصطفی شرح کې وايي**: ومن شتم النبي صلى الله عليه وسلم من اليهود والنصارى فأرى للإمام أن يحرقه، من الإحراق أو التحريق بالنار أي ابتداءا

وإن شاء أي الإمام قتله ثم حرق جثته وإن شاء أحرقه بالنار حيا إذا تهافتوا في سبه. أي تساقطوا وتكرر منهم وتبالغوا، ولعل التحريق حيا من باب السياسة. اهـ كلام ملا علي القاري رحمه الله.

چا چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته كنځل وكړل كه يهودي وي او كه نصراني وي نو زه وايم چې امام ته په كار دي چې هغه وسوځوي ځكه احراق او تحريق په اور سره وي، چې ژوندی يې له اوله سوځوي او كه خوښه يې شي قتل يې كړي بيا يې وروسته جسد وسوځوي او كه يې خوښه شي نو ژوندی دې وسوځوي، لكه چې په سب او شتم كې تكرار وي او كېدای شي چې ژوندی سوځول د باب د سياست څخه وي.

١٢- **امام ابن مفلح رحمه الله وايي: قال شيخنا – ابن تيمية رحمه الله – المثلة حق لهم فلهم فعلها للإستيفاء وأخذ الثأر ولهم تركها والصبر أفضل وهذا حيث لا يكون في التمثيل بهم زيادة في الجهاد ولا يكون نكالا لهم عن نظيرها، فأما إذا كان في التمثيل الشائع دعاء لهم إلى الإيمان أو زجر لهم عن العدوان فإنه هنا من إقامة الحدود والجهاد المشروع. وكذا قال الخطابي: إن مثل الكافر بالمقتول جاز أن يمثل به. اهـ** الفروع لابن مفلح رحمه الله.

امام ابن مفلح رحمه الله وايي زمونږ شيخ، شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: مُثله كول د كافرو مسلمان لره، مسلمانانو ته دا حق وركوي چې دوی هم هغوی مُثله كړي له وجې د پوره كولو د بدلې او د هغوی نه د انتقام اخېستلو، پرېښودل يې او صبر كول مسلمانانو ته افضل دي؛ خو په دې شرط چې په مُثله كولو كې زيادت نه راتللو، نو هر كله چې په مثله كولو كې دوی ته دايمان دعوت و او يا هغوی ته رټنه وه چې زياتی ونه كړي، نو مُثله كول بيا دلته د حدودو د نافذولو په معنی او د مشروع جهاد په معنی ده. همدارنګه علامه خطابي وايي كه كافر په مسلمان مُثله كړې وه، نو جائز ده چې د كافر سره هم داسې وشي.

د شيخ الاسلام دا كلام د شريعت د مقاصدو سره موافق دی، ځكه په دغه مُثله او يا سوځولو كې إعلاء د كلمة الله، د دښمنانو وېرول، په هغوی كې وېروه خپرول، په هغوی رعب اچول شرعي مقصد دی چې ((**فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ**)) پرې دليل دی.

١٣- په الموسوعة الكويتية مادة إحراق، القصاص بالإحراق وايي: **ذهب الشافعي رحمه الله وهو المشهور عند المالكية ورواية عند الحنابلة إلى قتل القاتل بما قتل به وقوله تعالى: ((فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُواْ عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ))، وبما أخرجه البيهقي والبزار عن النبي صلى الله عليه وسلم من حديث البراء وفيه: ((من حرق حرقناه)). اهـ** الموسوعة الكويتية.

امام شافعي رحمه الله او مالكيه او په يو روايت د حنابله و څخه دا نقل دي، چې قاتل به هغه څه باندې قتل کېږي, چې مقتول يې پرې قتل کړی وي, اګر که اور وي او بدله اخيستل په اور سره به مستثنی وي د هغه نهي څخه چې حديث کې راغلې ده. دوی استدلال کوي په دې قول د الله تعالی : که تاسو دوی ته سزا ورکوئ نو تاسو هم همغومره دوی ته سزا ورکړئ په مثل د هغې چې تاسو ته يې درکړې وي . او بل ځای کې وايي: پس که تاسو باندې دوی زياتی وکړو, نو تاسو هم پرې هماغه شان زياتی وکړئ.

او بل دليل د دوی حديث د بيهقي او بزار دی چې براء بن عازب رضي الله عنه وايي رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: چا چې څوک په اور وسوځولو نو مونږ يې هم په اور سوځوو.

۱۴- د شيخ ابن عثيمين شاګرد أبو عمر السيف چې په چيچنيا کې د مجاهدينو قاضي و، په خپله رساله کې ليکي: **وقد وصلنا عند ما كنا في أفغانستان فتوى لفضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله مفادها: عند ما سئل عن التمثيل بجثث العدو فقال: إذا كانوا يمثلون بقتلاكم فمثلوا بقتلاهم لا سيما إذا كان ذلك يوقع الرعب في قلوبهم ويردعهم والله تعالى يقول: ((فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُواْ عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ)). اهـ** هداية الحيارى في قتل الأسارى.

د ابن عثيمين رحمه الله څخه پوښتنه وشوه، چې مونږ په هغه وخت کې چې په افغانستان کې وو، چې د دښمن په جسدونو که مُثله وشي (لاسونه پښې وغيره يې غوځ شي) نو هغه وويل: که هغوی په تاسو دا کار کړی وي يعني مُثله يې کړې وي، نو تاسو هم پر هغوی دا کار کولای شئ خصوصا بيا کله چې دا کار په هغوی کې رعب اچوي او يا هغوی د کفر څخه منع کوي، الله تعالی وايي: چا چې زياتی وکړ پر تاسې نو تاسو هم پر هغوی هماغه وکړئ چې پر تاسې يې کړي وي.

۱۵- شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: **وأما التمثيل في القتل فلا يجوز إلا على وجه القصاص وقد قال عمران بن حصين رضي الله عنه: ما خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم خطبة إلا أمرنا بالصدقة ونهانا عن المثلة حتى الكفار إذا قتلناهم فأن لا نمثل بهم بعد القتل ولا نجدع أذانهم وأنوفهم ولا نبقر بطونهم إلا أن يكونوا فعلوا ذلك بنا فنفعل بهم مثل ما فعلوا. اهـ** الفتاوى جـ٢٨.

هر چې مُثله کول په قتل کې دي دا کار جائز نه دی، مګر د بدل اخېستلو په صورت کې جواز لري. عمران بن حصين رضي الله عنه وايي: رسول الله صلی الله عليه وسلم به مونږ ته هېڅ يو داسې خطبه نه لوستله، مګر په هغې کې به يې امر په صدقه او منع د مُثلې څخه کوله، تر دې چې د کفارو مُثله هم، کله چې مونږ د هغوی سره جنګ کوو، نو مونږ به د هغوی مُثله وروسته د قتل څخه نه کوو نه به يې

غوږونه او نه پوزې غوڅوو او نه به يې خېټې څيرې کوو، مګر که هغوی دا کار زمونږ سره کړی و نو بيا يې ورسره کوو.

علامه سرخسي په شرح د السير الکبير کې وايې: **أكثر مشائخنا على أنه إذا كان في ذلك كبت وغيظ للمشركين أو فراغ قلب للمسلمين بأن كان المقتول من فؤاد المشركين أو عظماء المبارزين فلا بأس بذلك.** السير الكبير ج١ ص١٣٧.

اکثر مشائخ زمونږ په دې نظردي، چې که په مُثله کولو د دښمن غصه او غضب د مشرکينو راتللو او يا د مسلمانانو د زړونو فراغت و، چې مقتول د مشرکينو زړه وي او يا د لويانو څخه وي، نو هېڅ باک نشته چې مُثله کړی شي.

خلاصه دا چې د اوسنيو مرتدينو او طاغوتي حکومتونو اهلکار لکه د سعودي، اردن، ايران، پاکستان، مصر، عراق او نورو مرتدو حکومتونو پوليس او فوج او محاربين، خو اول د آيت او احاديثو په رڼا کې د مرتد سزا اغلظه او اشده ده نسبت اصلي کافر ته، ځکه چې کفر يې اشد دی. نو د دوی سوځول د خليفه راشد ابوبکرصديق رضي الله عنه او علي رضي الله عنه، سيف الله خالد بن الوليد رضي الله عنه په اقتداء بايد دوی وسوځول شي. دا خو بغير د قصاص و، چې کله اوسني مرتدين په مسلمانانو، د هغوی په ښځو، ماشومانو باندې په ټنونه لائزر بمونه په وزيرستان يا عراق او شام کې پر مجاهدينو او د هغوی په کورونو غورځوي، هغوی سوځوي، دلته ولې دغه په مرتدينو رحم دله خلک څه نه وايې چې دا جائز نه دي؛ خو چې مونږ ته شريعت اجازه راکړې او يو مرتد پيلوټ اردني معاذ کساسبه عليه اللعنة د اسلامي دولت لخوا وسوځول شو، نو د جامعه ازهر او سعودي او نورو د بلعام پرکټي ملايانو وويل چې اسلامي دولت ولې دا ژوندی وسوځولو؟ امريکا او د هغه شپېته متحدين چې د اسلامي دولت مجاهدين په کيمياوي وسلو شهيدانوي هلته بيا تاسو ګونګيان شياطين درڅخه جوړ شوي وي يا د پاکستان فوځ په سوات او وزيرستان کې په ټنونو بمونو خلک سوځوي هغه خير دی؟ ځوک چې دا خبرې کوي چې د دغه مرتدينو سوځول يا قتلول ظلم دی الله تعالى ته دې توبه وباسي، د ايمان تجديد دې وکړي. آيا دغه پيلوټ مرتد په مجاهدينو ګلان شيندل چې اسلامي دولت هغه ته هم ګلان اچولی وای؟ نو توبه وباسئ الله تعالى ته (لعلكم ترحمون).

د الله تعالى څخه سوال کوو چې اسلامي دولت ته توفيق ورکړي چې نور داسې مرتدين هم د جهنم کندې ته وروغورځوي.

۱۹- **اعتراض**: بعضې خلک وايې چې اسلامي دولت شيعه ګان قتلوي او هغه د ډېرو خلکو په نزد مسلمانان او اهل بيت دي.

جواب: دا چې شيعه ګان کافر او مرتدين دي، په دې د قرآن او احاديثو او سلفو صالحينوځخه بې شماره نصوص او اقوال موجود دي، چې دلته يې ذکر کول ممکن نه دي؛ خو د کفر لنډې وجې يې دلته دا دي:

۱- **وجه**: د قرآن کريم د تحريف عقيده لرل. فصل الخطاب في تحريف كتاب رب الأرباب لحسين نوري هالك.

۲- **وجه**: ټولو صحابه کرامو ته مرتد ويل سوا د يو څو صحابه کرامو څخه. رجال الكشي ص١٢.

۳- **وجه**: دا عقيده لري چې د دوی دولس امامان د غيبو علم لري. الكافي للكليني الشيعي ج١ ص٢٨٢.

۴- **وجه**: خپل امامان د انبياء عليهم السلام څخه بهتر ګڼل. الكافي ج١ ص١٩٦.

۵- **وجه**: د بداء عقيده چې الله عز و جل په آئينده کارونو نه پوهېږي. الكافي كتاب الحجة ج١ ص٣٢٧.

۶- **وجه**: موجوده قرآن کريم ناقص ګڼل. الكافي ج١ ص٢٣٩.

۷- **وجه**: د قبرونو او مړو څخه مدد غوښتل. الكافي ج٢ ص٤٦٧، كشف الأسرار للخميني ص٨٤.

۸- **وجه**: ټول أهل السنة کفار او نجس ګڼل. الأنوار النعمانية ج٢٦ ص٢٦ لنعمة الله الجزائري الشيعي.

۹- **وجه**: د رسول الله صلى الله عليه وسلم د ټولو احاديثو څخه انکار کول. الفتاوى ج٢٨ ص٤٨١.

۱۰- **وجه**: د يهودو او نصاراؤ سره دوستي. الفتاوى ج٢٨ ص٤٧٨.

چې دا ټول د ايمان د نواقضو څخه دي او دا ټول د کفر او ردت عقائد او اقوال دي.

د شیعه ګانو د کفر په اړه د امت د امامانو اقوال

١- **امام ابو حنیفه رحمه الله**:

احناف وايي: السب من أجل الصحبة كفر إجماعا. اهـ حاشية ابن عابدين شامي ج٧ ص١٦٢.

صحابه کرامو ته کنځل کول د صحابیت له وجې په اجماع سره کفر دی.

٢- **امام مالک رحمه الله**: هارون الرشید رحمه الله امام مالک رحمه الله ته وویل: هغه شخص چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرامو ته بد وايي، په مال فيء کې يې حصه شته؟ هغه وویل: حق پرېږده مسلمانان نه دي، هارون الرشید ورته وویل چې دا خبره دې په کوم بنیاد وکړه، امام مالک رحمه الله وویل: الله تعالی وايي: ((ليغيظ بهم الكفار)). فمن عابهم فهو كافر ولا حق لكافر في الفيء. اهـ ترتيب المدارك وتقريب المسالك للقاضي عياض ج١ ص٥٣.

یعنې هغه څوک چې په صحابه کرامو عیب لګوي هغه کافر دی او د کافرو په مال فيء کې حصه نه وي.

قاضي عیاض رحمه الله وايي: وكذلك نقطع بتكفير كل قائل قولا يتوصل به إلى تذليل الأمة وتكفير الصحابة فهؤلاء كفروا من وجوه لأنهم: أبطلوا الشريعة بأسرها إذا انقطع نقلها ونقل القرآن إذ ناقلوه كفرة على زعمهم. الشفاء ج٢ ص٦١٠.

همدارنګه مونږ قاطع فیصله کوو په کفر د هر ویونکي د داسې قول چې امت ګمراه کوي یا صحابه و ته کافر وايي، نو دوی له ډېرو وجوکافر دي، ځکه دوی ټول شریعت باطلوي کله چې د شریعت نقل کوونکي او یا نقل د قرآن منقطع شي، ځکه نقل کوونکي (صحابه کرام) د دوی په ګمان کافر دي.

٣- **امام احمد رحمه الله**:

أبو بکر المروزي وايي: سألت أبا عبد الله عن من يشتم أبا بكر وعمر وعائشة؟ قال: ما أراه على الإسلام. السنة للخلال ج٢ ص٣٢٤.

ما د هغه چا په هکله دامام احمد څخه پوښتنه وکړه، چې ابوبکر، عمر او عائشې رضي الله عنهم ته کنځل کوي؟ نو هغه وویل: داسې شخص زه مسلمان نه وینم.

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله وايي: والرافضة كفرت أبا بكر وعمر وعثمان وعامة المهاجرين والأنصار والذين اتبعوهم بإحسان وكفروا جماهير أمة محمد من المتقدمين والمتأخرين فيكفرون كل من اعتقد في أبي بكر وعمر والمهاجرين والأنصار، العدالة أو ترضى عنهم

كما رضي الله عنهم أو يستغفر لهم كما أمر الله بالاستغفار لهم ولهذا يكفرون أعلام الملة. **اهـ** فتاوى جـ٢٨ صـ٤٨١.

شيعه ګان ابوبكر، عمر، عثمان او عام مهاجرين او انصار او د دوی تابعدار كافر بولي، همدارنګه جمهور امت د محمد صلى الله عليه وسلم ته د كفر نسبت كوي كه هغه متقدمين دي او كه متأخرين دي، او دوی هر هغه څوک کافر کوي، چې د ابوبکر، عمر او د مهاجرينو او انصارو دصحابه کرامو د عدالت عقيده لري او يا ورته رضي الله عنهم وايي لکه څرنګه چې الله ترې راضي شوی، او يا ورته بخښنه غواړي لکه چې الله امر کړی د دوی لپاره د استغفار. له دې وجې دوی د امت لوی لوی علماؤ ته د کفر نسبت کوي.

۴- **امام شافعي رحمه الله**: د امام شافعي رحمه الله څخه پوښتنه وشوه چې آياد شيعه پسې لمونځ وکړم؟ هغه ورته وويل: **لا تصل خلف الرافضي. اهـ** سير أعلام النبلاء جـ١٠ صـ٣١.

د رافضي پسې لمونځ مه کوه.

او دا معلومه خبره ده چې که يو مسلم هر څومره ګنهګار وي نو لمونځ ورپسې جائز دی. نو معلومه شوه چې شيعه روافض کافر دي نو لمونځ ورپسې جائز نه دی.

۵- **امام ابن حزم رحمه الله وايي**: **فإن الروافض ليسوا مسلمين إنما هي فرقة حدث أولها بعد موت رسول الله صلى الله عليه وسلم بخمس وعشرين سنة وهي تجري مجرى اليهود والنصارى في الكذب والكفر. اهـ** الفصل في الملل والنحل جـ١ صـ١٧٦.

شيعه ګان د مسلمانانو څخه نه دي او دا داسې فرقه ده چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم له وفات څخه پنځه ويشت کاله وروسته پيدا شوه، چې دوی د يهودو او نصاراؤ په لاره په دروغ ويلو او کفر کې روان دي.

۶- **امام بخاري رحمه الله وايي**: **ما أبالي صليت خلف الجهمي أو الرافضي أم صليت خلف اليهود والنصارى ولا يسلم عليهم ولا يعادون ولا يناكحون ولا يشهدون ولا تؤكل ذبائحهم. اهـ** خلق أفعال العباد للبخاري رقم٧.

ماته په دې کې څه تفاوت نه ښکاري چې د يو جهمي يا يو شيعه پسې لمونځ وکړم او يا يې د يو يهودي او يا نصراني پسې وکړم (چې دا ټول يو شان دي) نو په دوی به سلام نه اچول کېږي، نه به يې د مريضتيا پوښتنه کېدای شي، نه به ورسره نکاح کېدای شي، نه به يې جنازې ته څوک حاضرېږي او نه به يې ذبيحه خوړل کېږي.

اهل السنة ورونو ته پيغام!

مونږ ټولو سنيانو ته دا وايو چې ستاسې په هکله يو شيعه ملا داسې وايې:

نعمت الله الجزائري الشيعي وايې: **في حكم أهل السنة لم نجتمع معهم على إله ولا نبي ولا على إمام وذلك إنهم يقولون إن ربهم هو الذي كان محمد نبيه وخليفته بعده أبو بكر ونحن لا نقول بهذا الرب ولا بذلك النبي بل نقول إن الرب الذي خليفته نبيه أبو بكر ليس ربنا ولا ذلك النبي نبينا ثم قال: إنهم (أهل السنة) كفار أنجاس بإجماع علماء الشيعة والإمامية وإنهم شر من اليهود والنصارى وإن من علامات الناصبي تقديم غير علي عليه في الإمامة. اهـ** الأنوار النعمانية للجزائري الشيعي ج٢ ص٢٠٦، ٢٧٩.

مونږ د دې سنيانو سره په الله او په نبي او نه په امام جمع کېږو، دا ځکه چې دوی وايې چې د دوی رب هغه دی چې محمد يې نبي دی او د هغه نه وروسته خليفه ابوبکر دی او مونږ بيا داسې رب او داسې نبي نه منو، بلکې وايو هغه رب چې د نبي خليفه يې ابوبکر وي زمونږ رب نه دی او نه دغه نبي زمونږ نبي دی، بيا وايې اهل تسنن کفار او سخت نجس دي په اجماع د شيعه اماميه ملايانو سره. او أهل السنة د يهودو او نصاراؤ څخه هم زيات شر پسند کافر دي او د سني سړي د علاماتو څخه يوه دا ده چې د علي رضي الله عنه څخه بغير بل چاته په امامت لومړيتوب ورکوي.

تنبيه: ای سنيانو او ای د وخت ملايانو تاسو اوس هم دغه مرتدو شيعه ګانو ته ورونه وايئ، کله دا وايئ چې قتل يې جائز نه دی؟

امام غزالي رحمه الله څه ښه ويلي دي: **وإنما الواجب قتلهم وتطهير وجه الأرض منهم.** فضائح الباطنية ص١٥٦.

واجب دي چې شيعه ګان قتل کړای شي او د ځمکې مخ ترې پاک شي.

نو زمونږ أهل السنة والجماعة ته دا خواست دی، چې دغه خلک که هر چېرې وي قتل يې کړئ او الله ته د دوی په قتلولو ځان نزدې کړئ او د أم المؤمنين عائشې رضي الله عنها او د صحابه کرامو رضي الله عنهم انتقام ترې واخلئ او اسلامي دولت ته دعاګانې کوئ، د هغوی د حمايت دعوت وچلوئ چې هغوی الحمد لله د سنيانو زړونه يخ کړل، دا ځکه چې په شام او عراق کې دغه شيعه ګانو کوم ظلمونه وکړل قلم يې د ذکر کولو څخه عاجز دی او ددوی د ظلمونو په اړه تاسو هغه ويډيوګانې وګورئ چې دوی پخپله ريکارډ کړي دي، نو بيا به د اسلامي دولت د مجاهدينو سرونه او تندي ښکلوئ.

خاتمه

په آخر کې ټولو مسلمانانو ورونو ته د يو څو خبرو توصيه کوم :

١- د چا په هکله پوره معلومات نه لرئ نو مه منفي نظر ورکوئ او نه مثبت دا ځکه چې الله عز و جل مونږ او تاسې ته خبرداری راکوي او فرمايي:

((وَلاَ تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُولاً)).سورة الإسراء٣٦.

هغه څه مه تعقيبوه چې تاته د هغې علم نه وي،غوږونه، سترګې او زړه ارومره پوښتېدوني دي.

او هر لفظ چې يو انسان يې د خُلې څخه راوباسي سل ځله دي بايد په هغې سوچ او فکر وکړي دا ځکه چې الله عز و جل فرمايي: ((إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ٥ مَا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ)). سورة ق١٨.

او (زمونږ پر دغه مستقيم علم برسېره) دوه ليکونکې د هغه ښي او چپ لوري ته ناست نيکي او بدي هر څه ثبتوي – هېڅ داسې لفظ د هغه د خُلې څخه نه راوځي چې د هغه د محفوظ ساتلو لپاره يو حاضر باش څارونکی ورسره موجود نه وي.

٢- بل دا چې په وينا کې بايد مونږ او تاسې د عدل څخه کار واخلو او د چا پسې اضافه خبره و نه کړو اګر که هغه کافر هم وي مسلمان خو لا پرېږده الله عز و جل فرمايي: ((وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُواْ)). سورة الأنعام١٥٢.

کله چې وينا کوئ نو د عدل څخه کار اخلئ.

او رسول الله صلى الله عليه وسلم: «كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ». رواه مسلم.

د يو سړي لپاره دومره همدا دروغ بس دي چې څه اوري او خلکو ته يې بيانوي.

يعنې هر هغه څوک چې يوه خبره واوري او بغير له تحقيق څخه يې خلکو ته سمدستي بيانوي نو همدا دروغ ورته کافي دي، لکه څرنګه چې نن سبا کوم صورتحال جوړ دی. هغه د پښتو متل دی وايي چې رښتيا څو راځي درواغو به کلي وران کړي وي.

٣- څوک چې د مجاهدينو ميډيا نه تعقيبوي او شرعي علم هم نه لري، نو ددغه ناوړه، بد بويه غربي او کفري ميډيا څخه دې ځان داسې وساتي لکه څرنګه چې هندو د غوا د غوښې څخه ځان ساتي، ځکه چې دغې ناوړه او نا کاره ميډيا د خلکو پر دل او دماغو لوبې شروع کړي حق او باطل يې پر خلکو ګډوډ کړی او که هر چا پر دغه غربي او کفري ميډيا اعتماد وکړ او دا يې د خبرونو لپاره يوازېنی مرجع وګڼله، نو دغه انسان دې پر خپل ايمان ووېرېږي او لرې نه ده چې الله عز و جل به يې

ددغه کفري میډیا د چلوونکو سره د قیامت په ورځ یو ځای راپاځوي دا ځکه چې دغه شخص نه خو خپل دین مطالعه کوي او نه د خپل رب په خبرو پوره اعتماد لري او یواځې اعتماد یې په غربي او کفري میډیا دی.

۴- ددغه ناوړه او بد بویه میډیا له وجې د زیاتو مسلمانانو عقاید خراب شوي دي، دا ځکه چې کفارو دومره زیات چینلونه جوړ کړي دي، چې ته به هر ځای مسلمان ګورې چې ریموټ به یې په لاس کې وي کله به یو چینل را اړوي او کله بل، ټوله ورځ او شپه به یې په همدې کې تېرېږي یا به په فیس بوک او نورو ټولنیزو سره رسنیو مصروف وي او د الله ددین لپاره دده سره هېڅ وخت نشته که ته ورته ډېر آیاتونه او احادیث بیان کړې او ورته ووایې چې ددغه مخلصو مجاهدینو تر شا یو ستر غیبي طاقت موجود دی کم از کم دعاء خو ورته کوه، نو تاسره دا خبره دوی نه مني او درته وایې نه دا د جنګ مصارف دوی ته څوک ورکوي ددوی تر شا خامخا د چا لاس دی هو ددوی تر شا داسې یو غیبې طاقت دی چې په خپلو کمزورو او بې وزله مخلصو بندګانو یې د فارس مجوسي امپراتوري او د روم نصراني امپراتوري له منځه یوړه، او ددغه بې وزلانو په توسط یې په خلکو کې تر سوونو کلونه د عدالت نظام قائم کړی وو په داسې وخت کې چې ساینس او ټېکنالوجۍ وجود نه درلود په دې سوچ او فکر نه کوئ، چې ددغه بې وزله مسلمانانو سره د تاریخ په اوږدو کې چا مرسته کوله په دې سوچ او فکر نه کوئ، چې د مسلمانانو سترې امپراتورۍ تېرې شوي دي هغه رب چې د پېغمبر صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو سره یې په مختلفو غزواتو او عامو حالاتو کې مرسته کوله هغه رب اوس هم شته؛ خو متأسفانه ستا ایمان نشته, هغه رب چې د طارق بن زیاد،موسی بن نصیر،یوسف بن تاشفین، عقبة بن نافع، صلاح الدین ایوبي او داسې نورو اسلامي شاهسوارانوسره یې مرسته کړې وه، هغه ذات اوس هم ژوندی دی او د تل لپاره به ژوندی وي او ټول عالم د هغه د تدبیر او تربیت لاندې دی الله عز و جل فرمایې: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ)). سورة محمد۷.

ای مؤمنانو که تاسې له الله (دین) سره مرسته وکړئ نو هغه به له تاسې سره مرسته وکړي او ستاسې قدمونه به کلک کړي.

په بل ځای کې فرمایې: ((وَلاَ تَهِنُوا وَلاَ تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ)). سورة آل عمران۱۳۹.

بې زړه کېږئ مه، اندېښمن کېږئ مه، همدا تاسې برلاسي یاست که تاسې مؤمنان اوسئ.

په بل ځای کې فرمايي: ((وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ)).سورة يس١٧٣.
او همدا زمونږ لښکر به برلاسی شي.
په بل ځای کې فرمايي: ((وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُم فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ)).سورة النور٥٥.
الله له تاسې نه د هغو کسانوسره چې ايمان راوړی او ښه عملونه وکړي وعده کړې ده چې هغوی په زمکه کې هماغه شان خليفه ګان وګرځوي لکه چې له هغو نه مخکې تېر شوي خلک يې ګرځولي وو د هغو لپاره به دهغوی هغه دين پر محکمو بنسټونو ودروي چې هغه الله د هغو لپاره خوښ کړی دی. او د هغو د وېرې (اوسنی) حالت به په امن ورته بدل کړي هغوی دې زما بندګي کوي او له ماسره کوم شی نه شريکوي. او څوک چې له دې وروسته کفر غوره کړي نو همدا سې کسان فاسقان دي.
٥- دا کوم سياسي مبصرين (تجزيه نګاران) چې تاسو يې په غربي او کفري ميډيا ګورئ او ځانونه روشن فکر مسلمانان معرفي کوي، ددوی په ذهنونو غربيانو او کفارو د خپل کفر دومره ډېره رڼا ور زياته کړې، چې هغه خپل حقيقي اسلام کې يې شک وي، تر دې چې د اسلام څخه دومره نفرت لري چې د الله او رسول خبره پرې د ټوپک ډز څخه هم سخته لګېږي او د خپل اسلامي تاريخ په اړه هېڅ معلومات نه لري د اسلام په ارزښت نه پوهېږي شپه او ورځ د غربيانو ميډيا تعقيبوي دا که واقعي سياسي مبصرين وايې نو دوی به هم په هرقيمت د مجاهدينو د ميډيا څخه ځان خبرولی الحمد لله د ډېرو سختو قيوداتو سره سره د مجاهدينو ميډيا فعاله ده او په تېزۍ سره د الله په مرسته روانه ده او خلکو ته به إن شاء الله اصل حقيقت معلوم شي اګر که لږ څه وروسته وي. او څوک چې د مجاهدينو ميډيا نه تعقيبوي يا به سخت عنادګر وي يا به جاهل او غافل وي او الله عز وجل به ورسره ددې په اړه حساب کتاب خامخا کوي. او داچې دوی د خپلو ځانونو لپاره د روشن فکر لفظ استعمالوي هو دوی روشن فکر دي د دنيا په کارونو او ددين په اړه تورتم فکر دي او د خپل دين په اړه بصيرت نه لري او دغه روشن فکران به د قيامت په ورځ ړانده راپاڅوي لکه څرنګه چې الله تعالی فرمايلې دي:
((وَمَن كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلاً))سورة الإسراء٧٢.
او څوک چې په دې دنيا کې ړوند و (د دين څخه ناخبر و) نو هغه په آخرت کې هم ړوند وي او تر ټولو زيات به بې لارې وي.

نو ټولو عوامو ته زمونږ دا پیغام دی، چې د دوی په دې غټو غټو کوپړیو و نه غولېږي ددوی دا کوپړۍ غربیانو او کفري چارواکو داسې برین واش کړي دي، چې د الله او رسول خبره پرې تاثیر نه کوي، بلکې د الله او د الله د رسول د خبرو پسې ملنډې وهي. دوی یې د ډالرو او پیسو په زور پر مونږ او تاسې مسلط کړي دي، مفتې ډګریانې او نېشنلټیانې یې ورته ورکړې دي، تر څو ددغه کفارو لپاره په پوره اخلاص سره کار وکړي. او دغه کفار چې چا ته خوښه کړي نو د مال او دولت پر مټ د چا څخه زمری جوړوي، د چا څخه پړانګ او لېوه او بیا په مناسب وخت کې پرې بې وزله او مظلوم خلک داړي، دوی د یو مرض دوا هم نه ده دا لکه د باغوانانو په څېر په خلکو خپل ټېپېر خرڅوي او غواړي چې د کفري میډیا له لارې شهرت تر لاسه کړي، دوی چې کله د یو موضوع په اړه معلومات ورکوي نو ټول سرچپه معلومات ورکوي اسلام خو څه کوې چې د خپل ملک هغه څلور خواوې هم نه پېژني او په ځېنو و ختونو کې د خلکو د غولولو لپاره یو آیت یا یو حدیث هم وایې، تر څو خپل حرامیتوب ته دیني بڼه ورکړي تر دې چې د آیت، حدیث او مقولې تر منځ توپیر هم نه شي کولی او همېشه ددوی اودس پر ځای وي او خلکو د غولولو لپاره کله نا کله حج او عمرې ته هم ځي تر څو د خلکو اعتماد تر لاسه کړي.

۶- د ټولو مسلمانانو څخه دا غوښتنه کوو، چې یو خو د جهاد په اصلي مفهوم ځانونه صحیح پوه کړي او د اصلي او جعلي مجاهد تر منځ باید توپیر وکړي او دا خبره غلطه چې خلک وایي چې مونږ ددوی تر منځ توپیر نه شو کولای د دنیا ژوند چې یو عارضي ژوند دی هر یو کار یې ډېر په دقت او پلان سره ترسره کوې یو ورځ دې هم خپل مریض د ډاکټر پر ځای انجېنیر یا مستري ته بونتللو؛ خو چې کله د دین خبره شي نو ځان ړوند او کوڼ کړې او دا وایې چې والله مونږ نه پوهېږو چې څه وکړو او د چا ومنو ته خو ګیا او واښه نه خورې الله ستا امتیاز د څارویو څخه په عقل کړی دی، لکه څرنګه چې مخکې دا خبره ذکر شوه څوک چې ددین په هکله ځان ړوند حسابوي، نو الله تعالی به یې د قیامت په ورځ ړوند راپاڅوي. وربه شې خبر به شې.

۷- زمونږ ډېر مسلمانان ورونه د اسلامي نظام په مقصد او مفهوم نه پوهېږي،د دوی دا تصور جوړ شوی دی، چې کوم هېواد کې مسلمانان وي نو هغه به اسلامي هېواد وي دا خبره د جغرافیه په اعتبار سمه ده چې دغه خاوره اسلامي خاوره ده نه داچې نظام یې اسلامي نظام دی، ځکه چې اسلامي هېوا د ټولو اسلامي مذاهبو په اتفاق سره هغه هېواد ته ویل کېږي چې په هغې کې شرعي

حدود نافذ وي لکه قاتل قصاص کول د غل څخه لاس پرې کول زاني رجم کول يا په دُرو وهل او داسې نور حدود او تعزيرات.نو يو هېواد د مسلمانانو په ډېروالي يا په مدارسو او مساجدو سره اسلامي کېږي نه که داسې وای نو په هند او امريکا او داسې نورو ملکونو کې په زرګونو مساجد او مدارس موجود دي.

٨- بل دا چې کفارو او د هغوی ګوډاګيانو او استخباراتي شبکو خلکو ته دا تصور ورکړی دی چې جهاد به د نړۍ په يو څو محدودو ځايونو کې وي او بس لکه د کشمير جهاد، د افغانستان جهاد، د فلسطين جهاد او د چېچنيا جهاد؛ خو دا ډېر خطرناک او غلط تصور دی. جهاد د هغه وخت راهېسې فرض عين دی د کوم وخت راهېسې چې د مسلمانانو اسلامی خلافت سقوط کړی دی او کوم ټاکلی ځای نه لري او کفارو دغه لويه اسلامي نړۍ په وړو وړو هېوادونو تقسيم کړې ده او د دوی تر منځ يې د دوی په زړونو حدود راښکلي دي او دغه هېوادونه د متدينو خلکو لپاره په محبسونو بدل شوي دي او دوي يې د دغه بې اساسه حدودو په وجه د يو بل وينو ته کېنولي دي او د يو بل وينې څښې هغه ددوي مشهوره مقوله ده Divide and Rule خلك سره په خلکو کې تقسيم کړه بيا پرې حکومت کوه زمونږ ستاسې چارواکي يې په پيسو اخستې دي او د هغوی پلانونه همدوی تطبيقوي او د مسلمانانو د اسلام او ايمان درجې دوی ټاکي چاته سخت دريځه مسلمان وايې، چاته اعتدال پسند، چاته امن پسند او چاته شر پسند د خير او شر معيارونه دوی ټاکي.

ډير داسې خلک شته دی چې د جهاد په نوم راوتي دي ټوپک يې په اوږه کړی دی د مال او اولاد او ناموس څخه په کې خلاص شو خو د جهاد په اصلي مقصد او مفهوم نه پوهيږي په دې نه پوهېږي چې په مستقيم يا غير مستقيم ډول يې استخباراتي شبکې استعمالوي لکه د پاکستان مرتده استخباراتي شبکه چې د جهاد په نوم يې ډېر قوي بزنس وچلولو څه خلک يې د کشمير د جهاد په نوم تباه او برباد کړل او څه يې د جهاد افغانستان په نوم بې له دې چې کوم مثبت هدف ته ورسېږي يو طرف ته يې د افغانستان جهاد ته راليږي او بل طرف ته يې په امريکايانو خرڅوي کله يې د جنګ لوري ته راکاږي او کله د سولې مېز ته، حقيقي مجاهد ډير پوه او ځيرکه وي، څوک يې نه شي تېر باسلی هره خبره چې ورته څوک کوي ډېر په دقت ورته ګوري او په پوره غور يې ټول جوانب څېړي او بيا له دې وروسته تصميم نيسي او د خپل رب په لار کې هر قدم په پوره بصيرت سره اخلي، ترڅو د خلکو د لاس آله و نه ګرځي او د ړوند بيرغ لاندې ونه جنګېږي الله عز و جل دې مونږ تاسې ته د خپل

دين بصيرت راکړي تر څو د جنت پر ځای د جهنم مستحق ونه ګرځو، ځکه چې د پاکستان د مرتدې استخباراتي شبکې له وجې ډېر خلک د ایمانونو څخه خلاص شول حق او باطل یې په خلکو ګډوډ کړی او د بې اعتمادۍ داسې یوه فضاء یې جوړه کړې ده چې اوس خلک په حقیقي مجاهد هم قسماقسم شکونه کوي. عاملهم الله بما يستحقون.

په پای کې ددې ټولو خبرو نچوړ دادی چې په دغه نړۍ کې په عمومي توګه دوه ډلې شتون لري یوې ډلې ته أولياء الرحمن ویل کېږي او بلې ته أولياء الشيطان، الله عز و جل تاسې ته دا اختیار درکړی دی، چې د کومې ډلې ملګرتیا د خپل ځانونو لپاره غوره ګڼئ او دا ستاسې د سلیم عقل او د اسلامي بصیرت پورې تړاو لري. او په دې لار کې د خپل رب څخه پوره مرسته وغواړئ تر څو درته حق او باطل په ښه توګه څرګند شي.

د الله عز و جل څخه سوال کوو چې مونږ او تاسې ته د نېکو اعمالو توفیق راکړي، مونږ او تاسو رهبان الليل او فرسان النهار وګرځوي د شپې لمونځ کوونکي او د ورځې شهسواران.مظلوم امت نن یوائې اسلامي خلافت ته سترګې په لار دی، ځکه چې ټول وضعي نظامونه یې تجربه کړل او د اسلامي خلافت څخه ډېر امیدونه لري او د خپل حق او شکایت لپاره یې یوائنۍ مرجع بولي الله عز و جل دې اسلامي خلافت ته فتح او نصرت ورکړي او الله دې زمونږ او ستاسې سینې د طواغیتو، کفارو روافضواو مرتدینو په قتلولو یخې کړي او دغه عمل دې زمونږ څخه قبول کړي.

ربنا اغفرلنا ذنوبنا وإسرافنا في أمرنا وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين.
اللهم أرنا الحق حقا وارزقنا اتباعه و أرنا الباطل باطلا وار زقنا اجتنابه.
وصلى الله وسلم على نبينا محمد و على آله و صحبه و من سار على نهجه و تمسك بسنته إلى يوم الدين.

كتب ذلك إيمانا واحتسابا
أبو أيوب خراساني حفظه الله
ابتداء: ٢٤ محرم الحرام ١٤٣٦هـ
انتهاء: ٢٧ محرم الحرام ١٤٣٦هـ

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

شماره	موضوع	صفحه